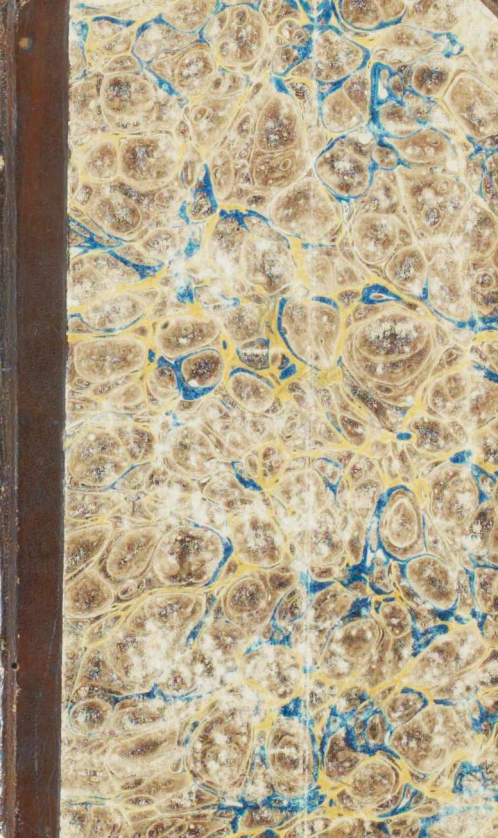

891.381

✓

ՀԱՅԵԼԻՒՂԻՐԸ

ՅՈՐՈՒՄ ԶՈՒՑԱՆԻՆ ՅՈՌՈՒԹԻՒՆՔ

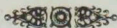
ԵՕԹԱՆՑ ՄԱՀԱՑՈՒ ՄԵՂԱՑ

ՅՕՐԻՆԵԱԼ

Ի ԶԱՓՍ ԿԱՅԿԱԿԱՆՍ

Ի ՏԵՐ ՊՕՂՈՍ ՔԱՀԱՆԱՅԵ

ԵՕՏԵՄԻՇՑԻՈՅ

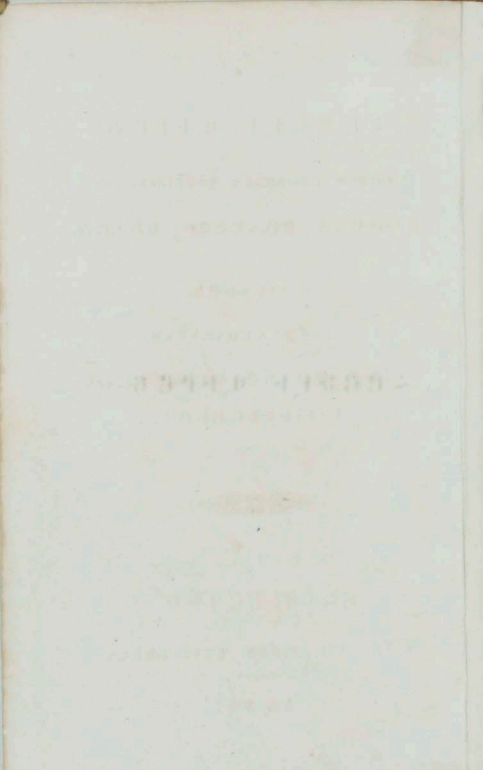
ՅԵՐՈՒՍԱԴԼԻՄ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՐԹՈՑ ԵԱԿՈՎԲԵԱՆՑ

1852

A $\frac{II}{36660}$

ԿԱՆԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱՑ ազգիս և իմաստուն
մտայ բանս գրաւորականս հաճեցու-
ցանել 'ի սերկեանս , ոչ գոյզն ինչ է
արդեօք . վասն որոյ և ընտրութիւն
երկցագոյն պիտի որոյ 'ի մամուլս մա-
տուցեալ 'ի լոյս ընծայել մատեանս
հանդերձեալ իցեն : Ի սոյն յայս քաջիկ
մտախոհ լեալ , եթէ քանի մեծ փոյթ
և զգուշութիւն յընտրութեան անդ
պարտք իցեն ունել , է ուրեք երբեք զի
հարկիմք տեղի տալ ամենահարկաւոր
ընտրութեանս այսմիկ , և 'ի տիպ ար-
ձանագրել աշխատասիրութիւնս՝ գու-
ցէ ոչ այնչափ արժանաւորս ուշա-
դրութեան ողջամիտ բանասիրաց :

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

խութեանն . նա զի և ոչինչ նպաստե-
այն ընթերցանեւեաց , ինքնին յայտնի
և մեկն գոլով բանիցն հաստատու-
թիւն . շատ համարեալ միայն յար-
դիւնս բերել յանձին իւրսքանչիւր
վերծանողի՝ զզգուշութիւնսն 'ի մահա-
բեր խոցուածոց հոգեկորուստ մեղաց :

Տ . Հ . Թ . Ս-Լ-Լ-Ի-Խ-Է :

Այլ գիտեցաւ եթէ զՄնացորդս կե-
րակրոց արանց կատարելոց 'ի չափ մտաց
և հանճարոյ, յիրաւանց անտի է թողու-
տղայոցն խաւաց մտօք և բանիւ : Յայս
գիտումն խորհրդոյ յեցեալ՝ մատուցա-
նեմք 'ի լոյս զտոյն քերթած, զոր արա-
րեալ է Տէր Պօղոս հանգուցեալ Քա-
հանայի Էօսէմիչցւոյ, որ թէպէտ և
վերջացեալ 'ի գեղեցիկ սծոյ արուես-
տին քերթողութեան դատիցի, այլ մեք
զոր 'ի սմա իմաստիցն է հոծ և խիտ
շահուորութիւն հոգեկան, տամք յու-
րոծս մտաց թերուսումն համբակաց և
չգիտնոց արանց, գոլով նոցա կարի յոյժ
'ի ճահ պատկանեալ և հեշտընկալ .
բաւական համարելով զսնհարթագոյն
տեղիսն և եթ բարեքել, յորս 'ի քե-
րականական ուղղութեանցն զարտու-
ղէին : Հեղինակն յամենայն վկայու-
թիւնսն որ 'ի սուրբ գրոց՝ մերձ դնէր
'ի լուսանցսն նշանագրեալ՝ զտեղիսն,
զորով զանց արարաք առ խիտ յաճա-

Ա Ղ Ե Ր Ս

ԱՌ ՍՈՒՐԻ ԱՍՏՈՒԱԾ ԱԾԻՆ

Առքեղ միշտ կոյս	Բաղմախնամ	Ա.
Գթալիր մայր	Դիմեալ ողբամ.	
Եւ աղաչեմ	Զերջանկազարդ	
Էրանուհիդ	Ընտիր անախտ,	
Թանձրամոծեալ	Ժանդապատար	
Իմոց մոտց	Լեր լուսաւոր :	
Խաւարն յորմէ	Տարեալ բարձցի,	
Կաթ մի շնորհացդ	Հիբոյս հացի,	
Չօնեւ ընդդէմ	Ղօղանջանաց՝	
Ճանաչումն ինչ	Մեղաց մեծաց .	
Յորմէ մանկունք	Նորաբողբօջ	
Շարժեալ սւոցին	Ողբըս հողւոց :	
Չքնաղ սուրբ կոյս	Պայծառագեղ,	
Ջահ լուսատու	Ռահին անչեղ .	
Սերօք մաքուր	Վեհ քրալէից	
Տարակացո՛ւ	Բառինս յախաից :	
Յաւս իմ աչաց	Իլւծախտ հողւոյս	
Փռթա՛ բուժեւ	Քաջիմաստ կոյս :	

and the other side of the river
the first bridge is a fine old
stone bridge built by the
first settlers of the town
and is still in good repair
the second bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the third bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the fourth bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the fifth bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the sixth bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the seventh bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the eighth bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the ninth bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair
the tenth bridge is a new
one built by the town
and is also in good repair

Լ'ը ՚ի պատուի մարդն առաջին, Է.

Բայց չիմացաւ պատիւ անձին.

Թողեալ պատուէր Տէառն արարչին՝

Խոնարհեցայց գլուխս ստին :

Որոյ վասն որդիք նորին

Ըստ երջանիկ Սաղմասողին՝

Գարչ անասնոց հաւասարին

Եւ անբանիցն նրմանին :

Վ' էոր առիւծուց համեմատին,

Եւ նախանձութ շանց ոչ զտաին.

Ոմանք զերդ գայլ յաամամբ վարին,

Եւ ծոյլք նման էշ անբանին :

Ոմանք ագահ որսէս ողնին,

Եւ որկրամոլ՝ արջ դաղանին.

Են բղջախոհք նման խողին՝

Տղմորբնակ վախաշոտին :

Բ'ստ մեկնըչոց Եօթնեակ սոբին

Եօթանց մեղոց օրինակին.

Ուրոյն ուրոյն և ձեւք սոցին

Ի խորանսլդ նրկարեսցին :

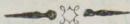
Գ'ոնէ տեսողք զգաստաւոցին,

Յանկարդ վարուց յետս դարձցին.

Զի չէ արժան հօտի Փրկչին

Հաւասարիլ յանբան չընչին :

Իմաստնացս՝	Տխմար գերիս ,
Էին ծընող	Բակերանս՝ զիս :
Պահէս յախտից	Ողէկորոյս ,
Ղամբար քո ցնց	Ուղբացելոյս ,
Ստանալ վարս	Էրանելեաց՝
Ողբալ զանցեալ	Գործքս չարեաց :

ԸՆԹԵՐՑՈՂԻՒՒ ԽՈՀԵՄԱԶԱՐԻ

ԼԻՅԻՒ ՄԷՆԶ ՄԱԿԱՒ ԻՆՉ ԱԶԻ

ԺԴ. Սխոյեալ խիղճ իմ ընդ փափաք
 Ի վերայ իմ և գին զայս հարկ ,
 Առ ՚ի շինել փոքրիկ աւարակ ,
 Յօրում ճառել զվարս իմ անկարգ :
 Յոր հայելւոջ ինձ համեմատ
 Տեսցեն անձինք զիւրեանց առատ ,
 Զգուշացին և մանաւանդ
 Որք տակաւին ևն անարատ :
 Բայց երեւիւր ինձ անհնար
 Զաւաղ ծովու ածել համար ,
 Էր մանաւանդ անձին յիմար
 Գործ անլայել և անյարմար :
 Այլ յուսալով հոգին յԱստուած՝
 Յիմաստութիւնքն դերատանձ ,
 Ըսկսանիմ զեօթանց մեղաց
 Ճառել հակիրճ և զխւրիմաց :
 Բայց ոչ նորագ բան ՚ի մասց ,
 Եւ ոչ օտար յերկ՝ կտակաց .
 Թէպէտ չափմամբ՝ բայց ոչ ՚ի բաց
 Մասց յուղիղ վարդապետաց :

Վ իրաց քոյոց՝ ակ մեղաւոր
 Յուցաւ այս դէզ խորհրդաւոր .
 Ա՛ռ ընթերցիր հանապազօր
 Զղջումնա զայս ոտանաւոր :

Ի յանկելոց առ քեզ խորատա ¹ ,
 Զի մի՛ և դու անկցիս ՚ի կարթ .
 Ի չանկանիլ թէ և չէ մարթ՝
 Եմք ըստ որում հողածին մարդ :

ՄԵ թէ անկար՝ արի՛ վաւթով ,
 Զի հաճի Տէր մեծաւ գրթով .
 Ի յանկմանէ կանգնեալ դռով
 Գտան ընտիր անձինք յօլով ² :

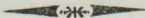
Նման նոցին լիցուք արի ³ ,
 Լալ զյանցանս մեր աշխարհի .
 Զի որ լայ տառ՝ անդ ծիծաղի ,
 Եւ որ սգայ՝ մխիթարի :

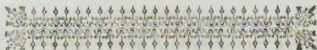
Ինթերցողիդ որքան մինչ տատ
 Համառօտիւ արարաք աղղ ,
 Արժան վարկոց համարիլ չառ՝
 Քան երկարել որ ոչ է ստարա :

1 Երեմ. Գ. 16 : 3 Ղա-ի. Է. 37 :

2 Բ. Թադ. ԺԲ. 15 :

Բայց դուզնաբեայ զիմս աշխատան
 Ընկալարձք Թարց եպերման ,
 Թէ իմաստնայ ոչ է սեղան ,
 Սակայն զկաթն ջամբէ մանկան :
 Թէ զտցի աստ ինչ պիտանի ,
 Տուք դոհուծիւն Տեառն ամենի .
 Զի ամենայն պարգեւ բարի
 Յորմէ առ քեզ միշտ հեղանի :
 Յորում Թէ է սխալ ինչ բան
 Ի տառս՝ ՚ի բառս՝ ՚ի հպուման ,
 Ներել հայցեմ զայն ամենայն՝
 Վարկեալ իմում տգիտութեան :
 Եւ աղաչեմ յիշել առ Տէր
 Յարժանաւոր յաղօթս ձեր
 Զիս զՊօղոս նուաստ ծառայ՝
 Որ սոսկ անուամբ եմ քահանայ :

ՀԱՅԵԼԻՒ ՎԵՐԵՑ

ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋԻՆ

Յազագոս Հոգարտութեան :

ՆԱՅԵԱՅ առ իս Տէրըդ գթած՝ Իէ.
 Երկայնամիտ և ողորմած,
 Որ ասացեր՝ ես եմ Աստուած
 Ամենակար քաւիչ մեղաց :
 Չանձախարիթըն սեւագոյն
 Զօրդան կարմիր արեան հանգոյն՝
 Աւնեո որպէս զասր և ձիւն
 Ըստ Եսայեայ քարոզելոյն :
 Բղտեւացեալս աղտամբրով՝
 Ներկեալս մեղօք անեւ գունով
 Արկցես Տէր իմ՝ ի զղջման բով՝
 Զի մարբեցայց շքնորհիւ քով :
 Ղու ասացեր՝ թէ դարձ առ իս,
 Առեա՛ զչար՝ դորձեա զլարիս :
 Իսկ ես թշուառս և անարիս
 Կամ յամառեալ ի նոյն չարիս :

Այն թողաւր զիս ի կամս անձին՝

Որ ծարաւիս խնց դարձին ,

Զի դաւ միայն ես միշտ անմեղ՝

Երբեակ ե մի բնութիւն անեղ :

Ըրդ ես լցեալս չար մեղքք

Գոչեմ առ քեզ դառն արտասուօք ,

Հոգւով մարմնով այլ ե մըտօք

Ընդդէմ էիդ մեղաց սոքօք :

Նախ ե առաջ հարստութեամբ

Եւ չարաչար յանդգնութեամբ ,

Մեծաց դուրով անհպատակ ,

Իսկ ե փոքերց չար օրինակ :

Փարիսեցւոյն նման դուրով՝

Զանձն իմ անձամբ միշտ գովելով ,

Զիս մեծ ոմն համարելով ,

Զայլս ամենայն քամահելով :

Չեւանալով օրսէս գիտուն

Հանճարալիր ե իմաստուն ,

Որոյ սակս գիտնոց պատիւ

Չետու երբէք լիս չար ախտիւ :

Բաղմահանճար վարդապետաց ,

Քահանայից , վարժապետաց ,

Որոց վասն համբաւեմ սուտ

Թէ են ոչէտ ե անօգուտ :

Օ, ի ևս միայն երեւիցիմ,
 Իբր իմաստուն որ սրտաւիցիմ,
 Ոչ յիշելով՝ թէ հրեղէնք
 Ախտիւ այտու եղեալ են դեւք :

Ոչ լսելով Տեառն զխրատ
 Ճառայս վտաթար և ապիրատ,
 Թէ մեծն ՚ի ձէնջ լիցի ծառայ,
 Որ խոնարհի՝ նա բարձրանայ :

Եւ ոչ երբեք լուայ վիմին
 Լինել հլու կամայ Էին,
 Որ ՚ի սրտեհ ժամանակին
 Բարձրացուցէ զիս ՚ի յերկին :

Ոչ ՚ի բանիցն ստակական՝
 Որ ՚ի թուղթս ընդհանրական,
 Թէ Տէր վիսայ հակառակ կայ,
 Զչնորհս իւր խոնարհաց տայ :

Եւ ոչ ձայնի մարդարեւից՝
 Եւ ոչ անձանց խկ հողերից,
 Այլ շահաւէտ նոցին տալից
 Խլցի զունկն նման օձից :

Օ, ի ոչ եղէ լսող բանին
 Սոփանիայ տեսանողին,
 Որ ՚ի դիմաց Տեառն դռչէ,
 Նման փողոյ յունկն իմ հնչէ :

Քանզի տսէ՝ թէ խնդրեցից

Առնուլ զլրէժ 'ի հպարտից ,

Որք դան 'ի տուն իմ լըբու թեամբ՝

Կոխեն յարկն իմ հպարտութեամբ :

Եւ մանաւանդ Մաղաբիային

Որ 'ի դիմաց տսէ Էին ,

Եթէ շրթունք քահանային

Միշտ գխտութեան զգուշացին :

ԽԵ. Յորոց տսէ խնդրէ զօրէն ,

Քանզի հրեշտակ Աստուծոյ են .

Զի ըստ որում կարգեալ են դէտ

Կրթել պարտին զանձինս տգէտ :

Ըստ առաջնոյն միշտ անպատկառ

Դիմօք մըտի Տեառն 'ի տաճար ,

Ետու անտուրբ ոտից իմոց

Կոխել զյարկ Սրբոյն սրբոց :

Եւ երկրորդին ոչ եղի ուշ

Ըստ պատշաճին լինել զգոյշ ,

Միշտ ուսանիլ 'ի սուրբ գրքոց՝

Ուսուցանել անխմաստնոց :

Իսկ եթէ որ խնդրէ յինէն ,

Եւ ասիցէ՝ զինչ է օրէն ,

Եւ կամ զբանս պատշաճաւոր՝

Որ ուսանիլն է հարկաւոր :

Ոչ թողու զիս հաղարտութիւն
 Խոստովանիլ տգիտութիւն ,
 Այլ որ զայն իմ ոչ է տեսեալ ,
 Եւ ոչ երբէք բնաւ ուսեալ .

Ի ինիմ այնմ շողակրատիչ ,
 Եւ ձեւանամ որպէս մեկնիչ .
 Ոչ ամաչեմ՝ ոչ սխալեալիմ
 Եւ ոչ բնաւ խղճահարիմ :

Տալ մեկնութիւն սրբոց բանից
 Որպէս գիտուն որ հոգեւից ,
 Արդ զոր գիտեմ է յոյժ սակաւ ,
 Եւ զորս ոչ կարի անբաւ :

Այլ պարարիմ ՚ի սուտ համբաւ
 Որպէս զտիկ լցեալ փլեքաւ .
 Զի թէպէտ միշտ գիտեւ ջանամ ,
 Բայց իմաստ ինչ ոչ ստանամ :

Եւ այս ոչ է թարց պատճառի՝
 Որպէս յամանց գիանոց ճառի .
 Զի ասի՝ ջուրն իմաստութեան
 Գայ ՚ի հովիտ խոնարհութեան :

Ի յայտ թէ որ հաղարտանայ՝
 Շնորհաց էին գատարկանայ ,
 Որոյ վասն առակարկուն
 Տոյ զլըճիւ հաստատագոյն :

ԾԵ. Օ՛ր ուր ասէ խանարհուծիւն՝
 Եւ անդանօր խմատուծիւն .
 Ասո՛ւ դու ինձ ս՛լ անպատկառ ,
 Հարարտուծեան քո զպատճառ :
 Ս՛ինչէւ իցէ եղեալ վեճար՝
 Կենաց քոյոյ գախց ըզճար .
 Եթէ պարծիս գոլ խմատուէն ,
 Սողմանի ոչ ես հանգոյն :
 Եթէ գիտես զնա մեռեալ
 Է՞ր փքանալ մահու գերեալ .
 Եթէ իցես յոյժ պատուաւօր
 Հղօր իշխան կամ թաղաւօր ,
 Լ՛յնու ոչ ես նման Դաւթի ,
 Նա և այլոյ որք ըստ կարգի .
 Մեռան նոքա ըստ որում մարդ ,
 Դու զի՞նչ լինիս վէս և հըպարտ :
 Թէ գեղեցիկ իցես կարի ,
 Եւ այր զօրեղ քաջ և արի ,
 ԶԱճխողամ քեզ օրինակ՝
 Արին Սամիսն կալ նըպատակ :
 Պաւցէ հանգոյն նոցին մահուան
 Լիցի և քոյդ ամբարտաւան .
 Եթէ իցես աղնուական՝
 Համարիս դոլ պատուոյ արժան :

Այլ թէ ունիս ինչ յասկական,
Եւ թէ չիցես յորդուոյ մարդկան,
Ջի տակը ծոցն ամենեկուն
Ե մի Աստուած՝ և ոչ ուրոյն :

Ամենեքեան են մի հողոյ,
Եւ ոչ ոմանք նիւթք ՚ի յակուոյ,
Տոյց ինձ սոլ դու զարմ տղերւի,
Ուր են ծնողք քո ըստ մարմնի :

Ոչ ապաքէն դարձան փռչի,
Որոյ մարմինք հասեալ դարչի .
Ոչ ամաչես հասեալ հողով
Խնդրել յայլմէ սրտիւ և դով :

Քանզի ոչ ետ Տէր երանի՝
Ոյց են տղերւ պետ աշխարհի .
Այլ երանի ետ աղքատաց՝
Որք են խոնարհ և հեղակոյ :

Ապա ընդէք տես հրպարտ՝
Ջեղքայրն քո որ է աղքատ .
Եթէ պարծիս գոլ ընչաւէտ,
Այնու իսկ ես թշուառ յաւէտ :

Օտուողէն միշտ գոհանալ
Պարտ էիր՝ քան հպարտանալ .
Նա և փայ քեզ անձն իմ ժըլատ,
Թէ ոչ սփռես զայնս ՚ի յաղքատ :

Այրիս յաւէտ 'ի մէջ հրբոյ

Ըստ խնդրողին կաթ մի ջրբոյ .

Այլ և վայ քեզ ծառայ վառթար՝

Լիրք և ժպիրհ և անպատկառ :

ԿԸ. Սլասն էր չառնուս քեզ գաղափար

ԶՏէրն քո հեզ և խոնարհ .

Նա 'ի յերկնից խոնարհեցաւ ,

Դու փքանա՞ն տի անարգ կաւ :

Նա վասն քո վէրս ընկալաւ ,

Դու ոչ տեւեւս վշտաց բընաւ .

Նա 'ի Խաչին յաղօթս կայր

Սղանողաց իւրոց առ Հայր :

Իսկ դու գոլով հպարտ և վէս ,

Նա և 'ի զուր անիծանես .

Նա բարեկամ մեղաւորաց ,

Եւ ընդ նոսին ուտէր ըզհաց :

Օրս սիրով եբեր 'ի դարձ ,

Յանցանս նոցին ջնջեալ եբարձ .

Դու զքեզ որո՞ց առնես հանգոյն ,

Որ ոչ հաճիս տալ սոսկ ողջոյն :

Նա վասն քո եղև սղքատ ,

Եւ դու գոլով աղքատ հըպարտ .

Նա վասն քո եմուտ 'ի բանտ ,

Յորմէ արար զքեզ աղատ :

Ոչ արծաթով այլ թէ անսպառ
Արեամբն ամբիծ և անարատ,
Տեսեալ զեղբայրքն քո գերի
Անկեալ 'ի ձեռս անօրինի :

Եւ զամենս 'ի մահ տանել՝
Եւ ոչ կամիս փաղով գընել.
Արդ դու ընդ ինձ ամբարտաւան,
Տես թէ որոց իցես նրման :

Նրմանեցար այսահարաց
Թարց շղթայից և կասկանաց,
Զի անհլու ես օրինաց՝
Եւ ապստամբ սուրբ կանանաց :

Եւ ի նման նախաչարին՝
Հսկարտութեան բռն սխառճառին.
Նս 'ի փառաց հրեշտակային
Անկեալ եղև անդնդային :

Ղու 'ի շնորհաց աւաղանին
Ունայեացար խաբամամբ նորին.
Ըստ Ներբովթաց բարձրամլաին
Նեաք թշնամւոյն 'ի յիս մըխին :

Սէրս ընկալեալ 'ի յանցանաց՝
Կամ սեւեռեալ 'ի բլուր մեղաց
Բռնաւորին Բաբելոնի՝
Պաշտօն անձին իւր խնդրողի :

ՀԸ.

Այնմ որ ախտիւ այս փրալից
 Եղեւ որպէս մի յանբանից,
 Որոյ դտայ ես համեմատ
 Եւ քան զնա յոյժ անզգաստ:

Օյնա տգէտ էր օրինաց,
 Եւ ես հասեալ 'ի լոյս շնորհաց,
 'Նա և վարժեալ 'ի դրոյ սրբոց՝
 Անմտանամ ըստ անասնոց:

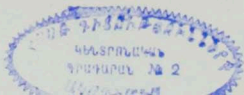
ՁԱ. Այն հսկային սեռին հայկազ՝
 Ի բնութենէն փախեալ վարազ,
 Համանման և ոչ նըւազ
 Եմ անզգօն զօրհանապազ:

'Նա տայր պաշտօն Արամազդու,
 Եւ ես ախտիս այս մահացու.
 'Նա քաւեցեալ ընտիր գըտաւ,
 Եւ ես մնամ 'ի մեղս անբաւ:

Այլ և եղէ ծխոց նըման
 Որք միշտ 'ի վեր կոյս ընթանան.
 Բայց մինչ կամին ձկախլ՝ կասին,
 Եւ չքացեալ փոյթ պակասին:

Իստ թղենւոյն բազմատերեւ
 Կերտարանիմ հեղ ակներեւ,
 Զուրկ 'ի պաղոց խնարհութեան
 Զորս խնդրէ Աստուած ըն Բան:

Եւ եղեգանց չեղէ հանդոյն
 Ստանալ վարս խոնարհադոյն .
 Նա խոնարհի 'ի գալ հողմոյն ,
 Ես կործանեմ ըստ բիրտ կապնոյն :
 Դարձեալ թէ մերթ գործ ինչ բարի
 Առնել հարկիւ ինձ պատահի ,
 Ի փրութիւն միայր իմ սահի
 Իբր զպահող պատու իրանի :
 Այն համարիմ զանձն իմ խոտան
 Ըստ խրատու տէրունական ,
 Ասել՝ ծառայ եմ անպիտան ,
 Առնելն այն ինչ էր ինձ պատկան :
 Ի գարշելիս դիւրահաւան ,
 Վրէժ խնդիր , ամբարտաւան ,
 Այնու մեղքը զայլս դատեմ ,
 Յորմէ ես իսկ անանջատ եմ :
 Ասեմ այլոց՝ մի փրքանար ,
 Եւ ես վարուք կամ անխոնարհ .
 Զփառամուն տսեմ խոտան ,
 Որով չարին լինիմ կոխան :
 Հպարտութեան տսեմ վատթար ,
 Յորմէ անձն իմ չառնեմ 'ի տար .
 Խոնարհութեան տամ ըզբարոյ ,
 Իսկ ես վարուք վէս և գոռոյ :

Արդարեւ բան առաքելոյն
 Է՛ վասն իմ յոյժ յարմարացոյն,
 Որ քարոզեմ չըզողանալ,
 Եւ զայլն անդ տես կարգաւ դրեալ:
 Յորում եւ զայն՝ թէ դու ո՞վ ես
 Որ զճառաց պոյնց դատես.
 Իսկ որ զայլս միշտ խրատես՝
 Ընդ է՞ր զուսումն ՚ի քէն ասես:
 Այլ եւ անձին ընծայեմ գով,
 Տիղմլս հոտեալ՝ ասեմ գող ծով.
 Զորս ոչ ունիմ՝ ասեմ ունիլ,
 Եւ չարաչար տենչամ գովիլ:
 Հետեւելով մարդ ելու զաց,
 Հաւանեցով չար հեշտութեանց,
 Երեւելով գող ծովապահ,
 Եւ յօրինաց Տեառն անսահ:
 Ուտեմ ծածուկ ոչ միս դառին՝
 Այլ եղբօրն իմ եւ ընկերին.
 Բամբասելով զնա ՚ի զուր՝
 Գանձեմ անձամբ անձին իմ հուր:
 Յերեւելիս մտքուր կուսան,
 Ծածուկ ՚ի յաղաքս պղծութեան.
 Եւս առաւել առ հոգեկան՝
 Սինչ զի յինէն գարշի փեսայն:

Լ՝յլ ՚ի վերայ հպարտութեան

Ունիմք և զայս աղտ մտլութեան .

Զինիմք ընդդէմ խոնարհութեան ,

Ասեմք զառիթուն բարձրութեան :

Վարժապետաց և ծրնողաց՝

Զանիւ մեծաւ զիս կրթողաց ,

Զորս վարկաց գոլ տարահաճ ,

Գոռող վարուք՝ ամբարհաւաճ :

Գտայ որոց անհնազանդ ,

Միշտ բարձրացօն վէս և հըպարտ ,

Իբր զոչ ինչ առեալ յայլմէ՝

Զոր ինչ ունիմս յամենայնէ :

Նա և զառեալ շնորհս յէէն

Պարծիմք գոլ զայն ծնեալ յինէն .

Յանդիմանիմք իբր անդգամ

Ի Պօղոսէ՝ և ոչ բղգամ :

Օ, ինչ ունիս զոր չիցես առեալ ,

Ընդէր պարծիս իբր զչստեալ .

Եւ ՚ի դիմաց Տեառն Ուսէէ

Իբր զգանգատ առեալ ասէ ,

Թէ յագեցան՝ հպարտացան ,

Որոց վտան զիս մոռացան .

Են հրէից յար և նման՝

Որք զերախտիս Տեառն ուրանան :

Եւ ըստ Յօբայ նահապետի՝
 Այր երկրածին ունայն պարծի,
 Զի ըստ ցուց յանապատի
 Աղատ ծնեալ գոլ համարի :

Սուռալ յորժամ ՚ի յաջս իւր՝
 Ատէ փոքրը որ երեւիւր ,
 Յայնժամ Տեառն հաճոյացաւ ,
 Խորայելի արքայ եղաւ :

Իսկ և յորժամ հպարտացաւ ,
 Ի յԱրարչէն անարգեցաւ .
 Անկաւ փառաց առ այս առիթ ,
 Եւ բարձրացաւ հեզն Դաւիթ :

Յորմէ և դու կալ օրինակ ,
 Ի յաջս քս լեր միշտ անարգ .
 Որոյ վասն առնէ մեզ կիրթ
 Ի յասեղն իւրում Տօբիթ .

Հպարտութեան թոյլ մի տայցես ,
 Զի մի երբէք տիրեսցէ քեզ .
 Ի բանից քոց արա՛ փախուստ՝
 Զի մի լիցի հողւոյդ կորուստ :

Որոյ հանդէտ համարատակ
 Ի դիրս իւր ասէ Սիրաք .
 Թէ և իցես մեծ և աւագ
 Լէր դու խոնարհ և հպատակ :

Սկսեալսցաւ եղին ըղբեղ,
Սակայն լեր դու խանարհ ե հեղ,
Եւ կացուցեալդ ՚ի նոցանէ
Լիցի խանարհ ՚ի յայնցանէ :

Օջինչ առաւել զարմանալի,
Ջինչ առաւել գոլ Գարշնլի,
Ջինչ առաւել ե պտտմելի,
Ըստ ումեմն գիտնականի .

Վան տեսանել զԲանն Ատուած
Ամենազօր արքայն փառաց,
Եղեալ կամաւ մարդկան յետին,
Դու մեծաբան գոլ տակաւին :

Յապարանէ Պիղատոսին ՃԺԲ.
Փարիսեցւոց աղանդք խորշն,
Յոր մտանել ոչ կամէին,
Որով պղծիլ համարէին :

Սակայն զարիւն անմեղ Գառին
Հեղուլ յերկիր ոչ դադարին .
Ես համաբար գոլով ընդ որս՝
Դարչ համարիմ զմեղաւորս :

Յորոց խորշիմ ընկերակցիլ,
Եւ համարիմ նոքօք պղծիլ,
Բայց փառամոլ քան զնոսին՝
Եւ ապերախտ շնորհաց Փրկչին :

Աստ կատարի տաճ բանին

Առ կուրացեալքս ընդ նոսին ,

Զմիջուկըս՝ ասէ քամէք ,

Սահայն և զուղարս կըլանէք :

ՃԺԶ. Եւ ոչ լուայ զտղատնայիս՝

Որ Եսացեալ գոչէ առ իս ,

Զըհամարել պատուիրէ ինձ

Զանձն իմ սուրբ՝ և զայլս պիղծ :

Այլ ես յանդուգն և ասկրատ

Աըհամարհեմ Տեառն ըզխրատ ,

Ղաւ ՚ի բաց կայ տսեմ յինէն ,

Զի անսուրբ ես՝ խորշին ՚ի քէն :

Սի մերձենար ասեմ դու յիս ,

Եւ մի խօսիր բնաւ ընդ իս .

Ծուխ բարկու թեան Տեառն այս է ,

Հուր բորբոքեալ յորում ասէ :

Նա և գըրի ՚ի յօրինաց ,

Որոյ վասն ասաց Աստուած՝

Թէ մի խորշիր յԵդովմացւոյն

Եւ մի ասէ՝ Եդիստացւոյն :

Այս է խորշիլ ՚ի բիրտ ոսամկաց ,

Աշխարհական յանկիրթ անձանց .

Ոչ տայ թողուլ ասել զմարդ՝

Զաշխարհական և զտմարդ :

Օ ի դասնին աշխարհականք
 Վարուք որպէս զվանականք,
 Եւ են ոմանք կրօնաւորք
 Համանման ինձ նենդաւորք :

Օ օրէն քարանց երկոտասան
 Ի ցամաքէ առ Յորդանան,
 Յորմէ քարինք նոյնահամար
 Հանեալ դրնի ՚ի տաղաւար :

Ըմբարշտիլ չար հպարտին
 Այրի ՚ի հուր սիրտ աղքատին,
 Առ հեծութեան և տնանկին
 Ելանէ սոց Տէր ըստ Դաւթին :

Քանզի Տէրն բանականի
 Զքեղ ինքեան հլու կամի,
 Միշտ օրինաց հնազանդիլ,
 Ոչ ըստ չարին ապատամբիլ :

Օ ի անհլուն է կռապարիշտ,
 Չար և յանդուգն և ամբարիշտ .
 Զի յանդիման Տեառն ընթացաւ
 Նա անխոնարհ պարանոցաւ :

Քանզի յոցանի և անվհեւ
 Անէ զայն որ ոչ կամի Տէր .
 Այլ և ատէ վէտն զհպարտ,
 Թէպէտ Եղբարց իսկ ոչ է սրտա :

Օ՛խ Էն որդիք բեղիարայ ,

Եւ հարողաւ ճիւղնդ նորա .

Զ՛ի որք դամ մի բարձրաման՝

Էն որդիք նայն բարձրաման :

Որ ցանկացաւ հպարտ սրտիւ

Գնել աթոռ առ հիւսիսիւ .

Լինել էին հանդուհակից ,

Սակայն եղեւ հայր հպարտից :

Գոլով և ես նման նրմին ,

Ոչ բազմելով տեղւոջ յեանն .

Եւ ոչ անմեղ ըստ մանկուոյն՝

Խոնարհ և հեղ նուատապոյն :

Հպարտութեամբ խնդրեմ ըզյարդ

Լինել բարձր՝ լայն և արձակ ,

Որ յեա սուղ ինչ ժամանակի

Հաւատարիմ հողոյ երկրի :

Վայ որ ասէ լայն և արձակ

Շինեցից առն և վերնայարկ ,

Ուր պատուհանա յօրինեցից ,

Եւ նկարէնա կերպից կերպից :

Գոլով և այն տախտակամած ,

Ոչ յայլ փայտէ՝ ոյլ ՚ի մայրից ,

Տոյ Աբրահամ մեղ տղացոյց ,

Պօղոս ՚ի թուղթն եբրայեցւոյ :

Թէ հաւատով պանդխտեցաւ ,
 Եւ խորանօք բընակեցաւ ,
 Զի քաղաքին նա ակն ունէր՝
 Ճարտարասկտ որոյ է Տէր :
 Եւ ոչ երբէք յիշեմ սուրբ հարս՝
 Որք 'ի լերինս և 'ի փապարս ,
 Եւ ոչ զվարս Աստուածորդւոյն
 Որ 'ի յերկրի շրջէր անտուն :
 Հարստութեամբ հեծեալ 'ի ձի՝
 Նստեալն 'ի յէջ ոչ յիշեցի ,
 Այլ միանգամ և ոչ կրկին՝
 Ըստ գուշակման մարգարէին :
 Ի ուր զբարբառ տեսանողին
 Որ գուշակեաց վասն Բանին ,
 Սատակեցէ կառս յեփրեմէ
 Եւ զերիւարս 'ի Սաղիմէ :
 Օ ի Եփրեմաւ աշխարհականք՝
 Եւ Սաղեմաւ որոյ են կարգ ,
 Որք պարտին միշտ լինել խանարհ ,
 Եւ կարգաւորք աներիւար :
 Ուր մեծատունն ունայնացոյց ,
 Քեզ օրինակ զինքնն ևցոյց ,
 Յանդգնութիւն անտանելի
 Թէ որդնրդ անդ հարստասցի :

Ի հոգեւոր պատերազմին
 Ընդ թշնամւոյն դժոխային՝
 Միշտ աղօթիւք զերձեալ լինին՝
 Ոչ արշաւմամբ երիւարին :

ՃԽ. Հպարտութեամբ կապեմք ընթրիս
 Ձի մեծամեծք նստցին ընդ իս,
 Եւ ոչ զաղքատս անարդադոյն
 Արժան վարկոյ բերել ՚ի տուն :

Եւ այս ընդդէմ Տեառն խրատու՝
 Որպէս տաէ ՚ի Ղուկասու,
 Յորժամ առնես ընթրիս և ճաշ
 Կոչեա՛ զկաղս՝ կոյրս և ըղհաշ,

Չունիցին տալ յայսմ աշխարհի,
 Ձի լինիցիս երանելի :
 Կաղմեմ սեղան լի կերակրովք,
 Ի խրախուժիւնս մօլեալ նոքօք :

Եւ աղքատաց ոչ տանիմ հոգ,
 Որք հառաչեն դառն արտասուօք,
 Լուայ իսկ ոչ զայն որ ասաց,
 Հայ մեծատանց՝ կեանք աղքատաց :

Եստցիսս Ամփոսածին
 Եղսւկ և վսյ տայ իմ անձին,
 Վսյ քր խաղով ընդ թմբբիկի
 Եւ քնարաւ ըմպէ ըղղինի :

Այլ և չեղէ 'ի զարդս համեստ ,
 Այլ սլծնասէր՝ սլարծող 'ի զգեստ ,
 Խնդրեմ աղնիւ մարթ անբանի՝
 Հանգերձ մարմնոյս բանականի :
 Թողեալ զզարդ խոնարհութեան
 Որ հարկաւոր է և պատկան ,
 Եւ որոնեմ մետաքսաթելս
 Զծիրանիս և ըլլեմ հեղս :
 Որով սլծնիմ հսարտ մլտօք ,
 Եւ կամ որսալ զողիս նոքօք ,
 Լինիմ ժառանգ կրկին վայի
 Օրինակաւ Բարեւրնի :
 Երոյ խորշիլ տայ մեզ Պօղոս ,
 Ընծայէ բօթ Ախարիանոս .
 Որք թիւր մտօք են ըզգեցեալք
 Նոքա զՏէր չեն ըզգեցեալք :
 Ոչ հաւանիմ խորշ զգեստին՝
 Որով մարթ է ծածկել զմարմին ,
 Գոնէ լինել նրման ոսկւոյ՝
 Որ կոյ ծածկեալ ներքոյ հողոյ :
 Կամ նմանիլ քաղցր պլտղոյ՝
 Որոյ կեղեւն հանգոյն լեղւոյ ,
 Կամ գանձալիր տապանակին՝
 Որոյ էր կուսր ծեփն արտաքին :

Իսկ արդ գործ է անյարմար ,

Արդարեւ իսկ կոչի յիմար ,

Որպէս թէ որ ասնէ զարժիճ՝

Նսխամեծար քան զոսկի ջինջ :

Օ՜ աման ոտից պատուով պահել ,

Զոտս 'ի փշոց ոչ խնայել ,

Զքսակէ քան թէ զոսկւոյն

Զգուշանալ յիմարագոյն :

Այնպէս և դու անձն իմ թշուառ՝

Անմտագոյն և անպատկառ ,

Թողեալ զոգիդ մերկ 'ի զարգուց՝

Կրես զհոգ մարմնոց զգեստուց :

Կալ զօրինակ վայրի խոտոց

Որք անկանին փայլթ 'ի հընոց ,

Որոց Աստուած շնորհէ ըզգարգ ,

Քեզ զխմբդ ոչ թէ՛րահաւատ :

Այլ և խնդրեմ գիրդ անկողինս՝

Զպատուականս և զմեծագինս ,

Զի հեշտասցի օյնու մարմինս ,

Թէ և վախ լինի հոգիս :

Ընկարգու թիւն հիանալի ,

Յանդգնու թիւն աններելի ,

Տէրն 'ի խաչին ընկողմանի ,

Ծառայն մահճաց ոչ հաւանի :

Սմին սարսա բարձ սընարից
 Խնդրեմ փափուկ և փետրալից,
 Որոյ հանդոյն և ծածկարան
 Նուրբ կերպասեայ անզուգական:

Սիթէ չեթող Տէրբն փառաց
 Քեզ անկողին իւր զսուրբ Խաչ,
 Աստ համբերել նախատանաց,
 Եւ անդ հանգչիլ ՚ի փառս անանց:

Մը նա և սիրտ հոգարտ անձին
 Բարձ փետրալից գիրգ անկողին,
 Յորում հանգչի պիղծն պղծոց
 Ընդ չարագոյն եօթն այսոց:

Սահիճ մոքուր՝ սիրտ խանարհի,
 Բարձ սընարից՝ հեղութեամբ լի,
 Յորում հանգչի Սուրբն սրբոց,
 Եւ առնէ սուռն շնորհաց իւրոց:

Ի յանկողնոց դժօխացին ՃԿԱ.
 Տայ սարսափիլ ինձ Եսային,
 Որոյ վասն գոչէ ձայնիւ՝
 Ընծայէ բօթ այսու բանիւ:

Ի դըժօխս հարարաութիւնդ՝
 Քարչեալ է և ուրախութիւնդ,
 Տարածեացին Մեղս ՚ի ներքոյ,
 Եւ որդն անկցի ՚ի վերայ քոյ:

Ուր անկողին է հուր անանց,
 Եւ ծածկարան յանքուն որդանց,
 Վայ քեզ անձն իմ՝ ամենամեղ,
 Զխաբդ տեւես հըրոյն ահեղ:

Որ վշտանաս 'ի յանկողնոյ,
 Խոյթի նուստս լըւոյ միոյ,
 Զխաբդ կարես ամօք անհուն
 Տեւել զաղիւր որդանց անքուն:

Ըստ 'ի կոչել ժամահարին
 Աս 'ի սլաշտօն աստուածային՝
 Ի կողմն միւս փոխիս իսկոյն,
 Ըսկանիս լինել 'ի քուն:

Ընդ 'ի կողմն 'ի կողմանէ
 Փոխիլ երբեք անհընար է,
 Զոյսմանէ քեզ առակարկուն
 Ճանուցանէ գոլ հաստատուն:

Օյոս ամենայն 'ի միտ բերեալ
 Պատշաճ է քեզ հառաչմամբ բալ,
 Այլ դու երբեք չաճես 'ի միտ
 Զքոյդ փոխճան թշուառ անմիտ:

Օ խաբդ սլարծիս նման Գաւթի՝
 Թէ զմահիճ իմ լուացի,
 Հեղեր արտօսը և ոչ կաթ մի,
 Զանկողին իմ ասես թայի:

Վայ ծառայիս յեանեալ չընչին,
 Չածեմ 'ի միտ զօրըն վերջին,
 Ասեմ ծառայ դու Արարչին,
 Բայց զհաճոյս առնեմ անձին :

Որդիք մարդկան ունայն առթիւ
 Միշտ ըմբռնին մահու կարթիւ,
 Թէպէտ բազումք են և անթիւ
 Այնք որ կորեան այսու ախտիւ :

Իայց օրինակ քեզ բաւական ՃԷԱ.
 Տամ այժմ անձինս երկոտասան,
 Նախ սադայել հպարտացաւ,
 Իբր զփայլակն յերկնից անկաւ :

Եւ 'ի խնդրել նախկին մարդոյն ՃԷԲ.
 Որպէս զԱստուած լինել գիտուն,
 Արար զնա խրատատուն՝
 Տգէտ յիմար քան զանասուն :

Երբորդն տես զՓարաւոն՝
 Ժպիրհ յանդուգն և բարձրայօն,
 Ընկղմեցաւ հանդերձ կառօք
 Ի խորըս ջուրց երիփարօք :

Չորրորդ Սաւուղ հպարտացաւ,
 Չէած հրաման Տեառն զմբռաւ,
 Ի յայլադդեաց վերաւորեալ՝
 Եւ իւրովի և զեւ մեռեալ :

ՃՀԵ. Ուրբովամ հպարտարար

Խարսցելի պատասխան տայր,

Քան զմէջ հօր իմոյ տսէ՝

Է ճկոյթ իմ կարի ստուար:

Ընկաւ փառաց յիւր Ուրբովամ,

Եղաւ արքայ Յերբբովամ,

Վեցերորդին ասորեաց

Հպարտ արքայն ոչ պատկառաց,

Ըսել ոչ զոր կարէ Աստուած

Կեցուցանել յիմոյ ձեռաց.

Վասն այնորիկ իսկ տա Ռափսակ

Ի յԱստուծոյ իջեալ հրեշտակ.

Հարմէ զանձինս տսէ և հար

Հարիւր ութսուն և հինգ հազար:

Սենեքերիմ ծառայն կըռոյ

Սատակեցաւ յորդւոյ իւրոյ:

Ընտիրքս հպարտացաւ,

Եզիս իսկոյն աղեացքն ցաւ,

Տիրել երկրի ամէր զմլասու՝

Տիրեալ յորդանոյ սատակեցաւ:

Իննեբորդին Հողեփեռնէս,

Ժանտաքարոյ հպարտ և վէս,

Գլխատեցաւ ի կնոջէ՝

Ըս իւծին սէգ ի յորոջէ:

Տասներորդ՝ չարքն Համան ,
 Փառախնդիր ամբարտառան ,
 'Նա զփայտէն կախեալ լինի՝
 Զոր պատրաստեացքն Մուրթբէի :
 Եւ հրէական աղքն հըտարա
 Գտան Փրկչին անհրնազանդ ,
 Համարելով զանձինս արդար՝
 Զայլս ամենայն դարչ և վատթար :
 Բայց ընձեռեաց Տէր զիւրն հաց
 Հեղաբարց արրասէր շանց ,
 Հպարտ հրէսցբ մերժին 'ի բաց ,
 Հեղգ հեթանոսք փութան 'ի դարձ :
 Երկուստան՝ փարիսեցին ,
 Հտարտութեամբ մնլեալ հոգին ,
 Այն որ պարծէր գոլ մի միայն՝
 Անհամեմատ և աննրման :
 Եղեւ հպարտքն անպիտան ,
 Յաչս Տէառն կարի խոտան .
 Որբ կան յաղօթս ամին նման՝
 Մնան վորձուց բարեաց ունայն :
 Օրս աստանօր արկի 'ի ճառ՝
 Քան զնոսին դաոյ վատթար ,
 Եւ զայլս անթիւ սոցին յարմար
 Եհառ յանկարծ մահուն տաղար :

Եւ 'ի վերայ այսր ամենի
 Ունիմ' և զայս օխտ 'ի մարմնի,
 Խնդրեմ պատուիլ յամենեկունց,
 Եւ ոչ պատուել զոք 'ի նոցունց :

Որպէս թէ ես միայն արժան,
 Այլք ամենայն ինձ պարտական,
 Այլ և խնդրեմ գերաստիճան՝
 Լինել այնու իշխօղ մարդկան :

ՃՁԹ. Ըրժանանալ բազում գանի՝
 Ըստ իմաստնոյն անշուշտ բանի,
 Զի ցուցանէ գոլ ներելի
 Խառնիճաղանձ մարդկան սեռի :

Հզօրք ասէ՝ հրզօրագոյն
 Պահանջելոց են խստագոյն,
 Ըստ մեծութեան և ըստ պատուոյն
 Են և պատիժքն մեծագոյն :

Պատիւ կենացս անընդունակ
 Եղիցի քեզ ասէ Սիրաք,
 Մի խնդրեր պետ լինել մարդոյ
 Եւ յարքայէ օթառ պատուոյ :

Կալ օրինակ քեզ բաւական
 Զամենազօր անմահ Արքայն,
 Որ 'ի վերայ երկրի գոլով՝
 Արհամարհէր պատիւ և գոլ :

Արախտ ասաց՝ չիք որ բարի
 Բաց յԱրարչէն ամենայնի .
 Ոչ թէ ինքն չէր արարիչ ,
 Այլ փառք կենացս եցոյց ոչինչ :
 Մինչ կամէին զնա տանել ,
 Եւ թաղաւոր կացուցանել ,
 Եւ ՚ի լեառն առանձնացաւ ,
 Փառաւորիլ ոչ կամեցաւ :
 Եւ քեզ ուսոյց կալ անհամբաւ ,
 Զի փառք կենացս ոչ է անցաւ .
 Յորմէ ծանիր դու հաւաստի՝
 Թէ մեծութիւն քո չէ աստի :
 Այլ դու սղարծիս ՚ի բարեաց քոյ ,
 Եւ ցուցանես զայնս սլոյց՝
 Առ ՚ի որսալ սլառիւ և դալ ,
 Եւ ընանիլ ունայն փլքով :
 Այլ և կեղծիւք դուլով միշտ լի ,
 Եւ ձեանաս առաքինի ,
 Որ է նուրբ չար՝ սուտ բարութիւն ,
 Արուեստաւոր դարչ նենգութիւն :
 Օ՛ի անգրանիկ է մոլութեանց ,
 Աօի և ժանգ դու բարութեանց ,
 Մայր նախանձու՝ թագուցեալ ժանտ ,
 Եւ ամենայն չարեաց արմատ :

Օհող համայն անկարգութեան ,
 Մնունդ մեղաց՝ ցեց սրբութեան ,
 Արդ զի՞ է քեզ յաւետ սահիլ
 Յայնս՝ յորմէ չունիս շահիլ :
 Յնչ ած զվիճակդ անարգութեան
 Իսկըզբանէ մինչ ցլախճան ,
 Զի մերթ էիր սերմն ինչ անարգ ,
 Եւ այժմ՝ աղբից իսկ պայուսակ :
 Եւ մանաւանդ յետ մահուան քոյ
 Լինիցիս կեր որդանց հողոյ ,
 Մի՛ փքանար շարաւ զաղիր ,
 Իմա զքեզ հող և մոխիր :
 Եւ յԱրարչէն քումմէ երկիր ,
 Յորմէ զսղան երկինք լերկիր ,
 Հպարտութեամբ եղեր վստթար ,
 Խոնարհութեամբ լինիս արդար ,
 Սքսաւորին ուսիր զաղօթ ,
 Վառեա՛ հողւոյդ լոյս անաղօտ ,
 Երգեա՛ և դու զնորին բանս ,
 Աստուած քուեա զիմ ըզյանցանս :
 Քանզի զաղօթս խոնարհ անձանց
 Արագապէս լըսէ Աստուած ,
 Կոչէ զքեզ թէ տու իս դարձ ,
 Եւ ես ստէ տու քեզ դարձայց :

Լ՝յաւ ե իւրոց հետեւողաց

Զխաչն 'ի յաւս բառնալ տաաց .

Խակ ես կարկամ առ 'ի դառնալ ,

Նա ե զխաչն 'ի յաւս բառնալ :

Օ ի յըզբազմանց այսր աշխարհի

Կապեալ եղէ որպէս գերի .

'Նիւթս հրոյն անշիջելի՝

Յորմէ փրկիլն անկարելի :

'Ներողութեամբ տեսան Ղատուծոյ՝

Թարց ընտրութեան եկեղեցւոյ

Վարկաց ինքնին զիս արժանի

Այսբմ՝ մարութ աստիճանի :

Ունիմ զանուէն քահանայի՝

Եւ զանիրաւ վարս Աննայի ,

Խընկանուէր յոյժ անարժան

Քան զԱբիրօն ե ըզՂադան :

Լ՝մբարտաւան , յանդուգն ե վէճ՝

Որպէս զՌբնի ե Փենեհէս ,

Այնք ըստուերի օրինակին՝

Ես պաշտօնեաց իսկ ճշմարտին :

Լ՝յնք պաշտօնեաց Զատիկի հընոյն ,

Ես նուիրող սուրբ Խորհրդոյն ,

Բայց անարժան սպասաւոր ,

Քան զնոսին յոյժ պարտաւոր :

Լնդ բազում զօրք Խորայէլի
 Եղէն ճարակ սուր սուսերի .
 Եւ ասա մեղք իմ աններելի
 Ետ զՀայաստան Պարսից գերի :

Որպէս վասն մեղաց նոցին
 Եղէւ գերիլ տապանակին .
 Վասն իմ չարեաց՝ տաճարք Եին
 Յանօրինաց աստատակին :

Նոքա ետուն ըղտապանակ ,
 Եւ ես զոգիս անհանդուհակ ,
 Նոքա ՚ի ձեռս անհաւատից ,
 Իսկ ես ՚ի հուր յաւիտենից :

Յայտ է վասն տապանակին
 Զօր սլազդիք բարձեալ բերին .
 Այլ յետ մահու անհնարին
 Ե՞ ինձ փրկիլ բանտէ չարին :

Օ ի թէ նոցա յանցանք յիշին ,
 Եւ չարաչար սրտոժօք պատժին ,
 Զխաբդ ոչ ինձ գանձեալ պահին
 Տանջանք անհուն դրժօխային :

Որ բառացոյ մեղանս անբաւ ,
 Այնքան՝ որ ոչ ճառի դրջաւ .
 Անչնորհակալ բարեբարաց՝
 Յորոց աս ի արծաթ և հաց :

Սերթ զառեալն իմ մոռանալով,
 Եւ մերթ բնաւ ուրանալով,
 Այլ և ունիմ անդուծ աղիք,
 Այնքան մինչ զի՝ նման ինձ չէք:
 Անդուծ դատող եմ աղքատաց,
 Եւ աչառու չար մեծատանց,
 Փոխանակ հօր զորդին դատեմ,
 Վասն Տեառն զճառայն ատեմ:
 Հաճոյանամ անիրաւաց
 Վասն օգտի իմոյս կենաց,
 Ոչ համբերեմ նախատանաց,
 Եւ ոչ տանիմ անարգանաց:
 Թէպէտ Տէրն իմ՝ մատո՛ւ ասաց՝
 Ծնօտըս քոյ հարկանողաց,
 Այլ ես հպարտ ամենեւին՝
 Եմ հանապաղ վիշտ ընկերին:
 Ունեւրով աչս արենաճեմ,
 Եւ հայեցուածք իմ ձառադէմ,
 Միշտ նկրտիմ ՚ի բարձրագահ,
 Անձն իմ մոլի փառաց ցանկաց:
 Պարծիմ ՚ի գործըս և ՚ի բան՝
 Հետեւելով խօսից ունայն,
 Ոչ է բերան իմ չափաւոր
 Խօսող բանից պատշաճաւոր:

- Եւ ոչ Զամբող ինչ հարկաւոր
 Ժամաւ ըզկերբս հոգեւոր ,
 Ի ձայնաւորս և ՚ի խրատս՝
 Խորխտաձայն անհամեմատ :
- Ի կատարման սուրբ Խորհրդոյն
 Ճառեմ թէ է յոյժ ծանրագոյն ,
 Հսկումն առնեմ ՚ի գիշերի ,
 Եւ ոչ ննջեմ հանդարտ ժամ մի :
- Ըսեմ զայլոց քահանայից՝
 Այսու ոչ են համեմատ ինձ ,
 Որով տայցեմ ասել զայս ինչ ,
 Եւ կարգաւոր մաքուր և ջինջ :
- Ի սել յաւէտ ախորժելով
 Զբաղմաղան գովս յսլով ,
 Համարիմ զայնս վարձ բաւական՝
 Փոխան կենացս անեղբական :
- Օյս ամենայն հպարտութեամբ
 Գործեմ կամաւ և գիտութեամբ ,
 Կամ ընդ եղբօրն իմ դժտութեամբ
 Վարեմ զկեանս անհաշտութեամբ :
- Այլ դու Փրկիչ ամենակար
 Որ ոչ գոյ իր քեզ անհրնար ,
 Զմարդն առնես արձան աղի ,
 Զբարն ՚ի կերպ բանականի :

Պարիսոյ քարեայ առնես ըզջուր ,
 Տաս 'ի վիմէ առատ աղբիւր ,
 Փոխեա՛ն և զիս 'ի չար վարուց
 Առ 'ի բարիս՝ Աստուանձ հանուրց :

Շնորհիւ Խաչիդ Տէր բարերար
 Զիս 'ի յաղտէս պահեա՛ն 'ի տար ,
 Պաղատանօք Մօր քոյ անաղտ
 Զիս 'ի յալեացս արա ազատ :

Լ: Ե Յովհաննու սուրբ ամլորդւոյ
 Տուր ինձ տեղի 'ի տան Հօր քոյ ,
 Հայցմամբ սրբոյն Ստեփաննոսի
 Փրկեա՛ն 'ի հրոյն տարատարոսի :

Լ: Ե մաղթանօք Առսաւորչին
 Պահեա՛ն անաղտ ծառայս չընչին ,
 Հայրապետոց հարց սրբազան՝
 Պարգեւեա՛ն ինձ վարս մաքրական :

Լ: Ե հրակերպից եթերայնոց՝
 Շիջո՛ւ յինէն մեղաց ըզբոց ,
 Մարգարէից ընտրեալ դասուց՝
 Զողորմութիւն քո Տէր ինձ ցոյց :

Լ: Ե արեւոց մաքուր տարմից՝
 Դասեա զիս ընդ լուսազարմից ,
 Ճգնաւորաց մշտապաշտօն՝
 Մօլի հպարտս արա ըզդօն :

Սուրբ Կուսանաց սլճեալ թագիւ՝
 Ընդ որս առ քեզ գալ ճրագիւ,
 Շնորհեա ինձ Տէր վարս միանձանց
 Եւ ամենայն մաքուր անձանց :

Արա լինել ծառայս վատթար
 Քում հրամանի մըշտակատար,
 Ամբարտաւանս՝ խոնարհ և հեզ,
 Որով հաճոյ լինիցիմ քեզ :

Ինչ սուրբս քո յաւէժաբար
 Երրորդու թեանդ երգել ըզփառս :

ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

Յաղագհ = Նախանձու :

ՍՏԱՀԱՅԵԱԼ ծառայս չընչին ՄԽ .
Անտուռ խոստման Տեառն արարչին ,
Քանդի ասէ՛ Աստուած ես եմ ,
Ջնջեմ զմեզս և ոչ յիշեմ ,
Իսկ թէ արդար լինե՛լ կամիս ,
Ասա դու նախ զքոյդ չարիս ,
Որոյ սակս հեծեծանօք
Բառնամ առ Տէր զանձնէս բողոք :
Քանդի մեզայ նախանձելով ,
Ջայլոց բարիս չար դատելով ,
Յայտնի լուսոյն ասեմ խաւար ,
Եւ խաւարին լոյս մշտալառ :
Եղւոյն քաղցր՝ քաղցուն լեղի ,
Ջբարին չար՝ չարն բարի .
Առ այս՝ վայն ինձ գանձեալ պահի
Ջոր յայտնասպէս տոյ Եսայի :
Առ նախանձու պետին չարեաց
Էհան զԱդամ յանհուն բարեաց ,
Թիթեռն զլոյս նորին շիջոյց ,
Բայց Տէր կրկին շնորհեաց ըզբոյց :

Լյառ կապուտ նորին զաւար ,
 Էարկ զնա յանլոյս խաւար ,
 Եւ նախանձոտք նմին յարմար
 Տանջին 'ի հուր յաւէժաբար :

Մեջ . Օ՛ր ոչ է մահ 'ի յաստուածուստ ,
 Եւ ոչ խնդոյ նա ընդ կորուստ .
 Այլ նախանձու բանաարկուն չար՝
 Եմուտ առէ մահն յաշխարհ :

Մեկ . Օ՛րանմեղ տրիւնին Աբելի
 Առ նախանձու եհեղ յերկրի ,
 Կոյենն ասեմ եղբայրասարան ,
 Յորմէ համայնք զայս գործ ուսան :

Ըռ այն՝ եօթն պատմօք պատմի ,
 Երեւածութի յերկիր չորջի .
 Աստ ընկալեալ զառհաւատչեայն ,
 Եւ անդ տանջի 'ի յաւիտեան :

Որոյ հանգոյն եւ համեմատ
 Հարի զողի իմ հարազատ .
 Շրջիմ եօթն յանցանօք աստ ,
 Եւ անդ տանջիմ ամօք անհատ :

Ըստ Եսաւայ չարասիրի՝
 Նախանձոտին Իսրայէլի ,
 Կամ հակառակ հողւոյ իմոյ ,
 Որպէս էր նա եղբօր խրոյ :

Նահապետաց ըն մեռաւորն՝

Որք ընդ Յովսէփ նախանձեցան,
Ջեղբայր իւրեանց ետուն գերի
Երկց տասանց դահեկանի :

Որոց եղէ և ես հանգէտ,

Եւ առաւել թշուառ անգէտ,

Նոքա եղբօր իւրեանց փոխան
Առին զտիպ արքունական :

Բայց ես ետու սպասկեր Եին

Ջաղիր մեղօք գերի չարին :

Յովսէփ վարի 'ի յԵգիպտոս,

Եւ ընթացք իմ միշտ 'ի դրժօխս :

Նա անդանօր թագաւորեաց,

Իսկ ես մնամ գերի գերեաց :

Նա 'ի սովու պատրաստեաց հաց,

Եւ ես անհոգ կամ ըզկենաց :

Նախանձեցան Հանէս Համբէս՝

Մարգարէից աստուածատեւ,

Բայց նըշանօք ճշգրտապէս

Յաղթեաց նոցա մեծն Մովսէս :

Սին սարաս որք նախանձին

Ընդ անարատ աննենգ անձին,

Ամաչեսցեն աստ ըստ նոցին,

Եւ անգ անթիւ ամօք տանջին :

ՄԾԷ. Կորիս և Դադան և Աբիրօն
 Քան զՄալսէս և զԱհարօն՝
 Նախանձեցան լինել ընտիր,
 Բայց Տէր եղև լըրէժխընդիր:
 Լըբաց երկիր զբերան իւր,
 Եւ կենդանւոյն իջոյց ՚ի հուր
 Հանդերձ կանամբք և զաւակօք,
 Աղիւսիւք իւրեանց և բանակօք:
 Որք ՚ի չարէն շարժեալ նախանձ՝
 Զանան զարժանն հերքել ՚ի բայ,
 Ինքնաօրկոյ լեալ իսկ զանձանց՝
 Իբր արժանի փառաց մեծոց:
 Օ, անհուն սրտիժ խնդրեն նորա,
 Զի ինքնարդոյ են ըստ Կորնոսի,
 Թէ աստ փրկին ՚ի յանդնդոց,
 Բայց ոչ և անդ ՚ի դըժօխոց:
 Նախանձեցաւ Սաւուղ Դաւթի,
 Իւր փրկութեանն ասեմ առթի,
 Բայց զԴաւիթ սլահեաց Աստուած,
 Եւ առ Սաւուղ սուգ մեծ էած:
 Որք առնեն չար փոխան բարեաց,
 Խնդրեն զկորուստ անձանց իւրեանց,
 Եւ ես ռաից բարերարաց
 Լարեմ յաւէտ ցանցս չարեաց:

Լ'ա նկելով չար բարեաց փոխան՝

Չարասիրին եղէ կոխան ,

Թող թէ անձն իմ պարտաւորի

Եւ ատելոյն առնել բարի :

Լ'ա նախանձու չարն Յեղաբէլ

ՄԿԴ .

Ջանացր զարդարն ըստանանել ,

Ջնա Աստուած յերկինս էած ,

Եւ զՅեղաբէլ ճարակ մըկանց :

Լ'ա իմ պահեալ զչար նախանձ

Հոգւոյ իմոյ շքեղասրանձ ,

Չերկնչելով պատմոց յանանց՝

Կեր լինելոյ անքուն որդանց :

Լ'ա Հերովդէս չար նախանձու

Հաս զգլուխ սուրբ Յովնանու .

Դուստրն լկտի դառն մահուամբ

Կորեաւ յանկարծ պղծուհի մարբ :

Իսկ ես ատեմ ղեղբայրն անարարտ ,

ՄԿԵ .

Որ ըստանման է համեմատ .

Տանջիմ յաւէտ հոգւով մարմնով՝

Որպէս լկտին մարբըն իւրով :

Յուդոս վասն հեղման իւղոյն

ՄԿԶ .

Նախանձեցաւ Աստուածորդւոյն .

Մասնեաց զնա չար ժողովոյն ,

Զի խաչեացի անարդապոյն :

Եւ յարուցեալ 'ի մեռելոց՝

Ազատութիւն ետ գերեւոց ,

Յօրէ յօրմէ մինչ 'ի վախճան

ԶԽաչն արար պարծանք մարդկան :

Սակայն Յուդաս ինքնին չօքաւ ,

Եւ խեղդ անկեալ ստտակեցաւ .

Յանցեալն և այժմ և առ յապոյ

Ընդ բանսարկուին տանջի Յուդայ :

Սոյնպէս Համայն չար նախանձոտք

Են և լինին բանսարկուին որպք ,

Յօրմէ կապին զօրհանապաղ՝

Այնք որք չարժին 'ի նորա կամս :

ՄՀԲ . 'Եւ նախանձն չար որ 'ի Հրէայս՝

Էհան 'ի Խաչ զՏէրն անհաս ,

Եւ ես ակտիւ նման նոցին՝

Միշտ նորագեմ զվէրս Փրկչին :

Եւ և նախանձք ըստ Տեառն ասից՝

Արդարեւ են ծնունդք իժից ,

Զի յղանան սերմամբ օձին ,

Եւ ոչ տեւեն մինչեւ 'ի ծին :

Ուտեն զաղիս մօրն 'ի ներքուստ ,

Աճեն զնա փոյթ 'ի կորուստ .

Եւ իմ հաճեալ կամոց չարին՝

Կամ յղացեալ սերմամբ նորին :

Ուտեմ և ես մօրն իմ աղիս ,

Այս է հողւոյ գործս բարիս ,

Զի կանանոց մօրն իմ սրբոյ

Իժարարոյս կամ արտաքոյ :

Դարձեալ որպէս չար սատանայ

Յանկման մարդոյս ուրախանայ ,

Սին սարաս յար և հանգոյն

Յնծայ ընդ այն նախանձարկուէ :

Սիչտ ընծայէ սատանայի՝

Նա որ առնէ զգործ բարի .

Այր յաչաղիստ նետահարի՝

Մինչ գործք բարիք այլոց ճառի :

Այր նախանձոտ նման խոզից

ՄԷԸ .

Եւ բնդըռան հանգուհակից .

Մինքն գողով տղամարքնակ ,

Միւսքն սիրէ զաղը գարշուհակ :

Սոյնպէս սիրէ այր նախանձոտ

Զչար համբու , գոյժ և ըզբօթ ,

Զիւր ընկերէ և զեղբօրէ՝

Հաճի լսել և ըզհօրէ :

Օի հեշտանան արտիւ այսու

Թշուառ գերիքըն նախանձու .

Չարաբարուք որպէս բըսու՝

Պատրիչք անձանց ըստ աղուխու :

Իսկ ես զառ իթլս յոգնազան՝

Գտի ատել զորդիս մարդկան ,

Սինչ տեսանեմ զնոյն բարին

Զոր ետ ինձ Տէր և ընկերին :

Յաւի սիրտ իմ վասն նորին՝

Թէ վասն է՞ր ինձ հաւասարին ,

Ատեմ նա և զայր բանագէտ՝

Անուանելով զնա տրգէտ :

Յորժամ գովեն զոք շնորհաշատ ,

Համբաւեմ զայն՝ գոլ շաղակրատ .

Այլ և զամանս մերժեմ 'ի տար ,

Յորժամ լսեմ թէ են արդար :

Լսեմ զամանս առաքինիս՝

Անուանելով համակի կեղծիս .

Եւ մանաւանդ մերժեմ 'ի բոց

Զայր ծամապահ և սրբակաց :

Եւ լսելով իմ զայնպիսեաց՝

Թէ ճաշակեն չափով սոսկ հաց ,

Ասեմ՝ խաբեն զձեզ յոյսնի ,

Առնուն ծածուկ միս և գինի :

Լսեմ զաղքատ կրօնաւոր ,

Եւ վկայեմ գոլ կեղծաւոր .

Ատեմ զամանս որք են սղատ ,

Յաւ իմ ընդ այն՝ զի չեն սղքատ :

Օգրս գովեն թէ է սա առ,
 Եւ մեծատուն անհամեմատ,
 Ընդէր գովէք տակմ' զայր ժանտ,
 Որ է ադահ՝ կարկամ՝ ժըլատ:
 Կամ վաշխառու ասեմ կամ դող,
 Կամ անիրաւ յափշտակող.
 Կամ անուանեմ գտող գանձու՝
 Թելադրու թեամբ չար նախանձու:
 Եթէ իցէ ինձ կարգակից,
 Ընտիր վարուք՝ մաքուր և ջինջ,
 Եւ իմ գորով նախանձակից՝
 Դնեմ նմա արատ և բիծ:
 Լսեմ չէ պարտ քահանայից
 Ասել՝ և կամ տռնել զայս ինչ,
 Ոչ նախանձիմ միայն ընդ այն՝
 Որ է 'ի մէջ թշուառութեան:
 ԼՂ և նախանձ ընդդէմ հոգւոյն
 Է դառնութիւն յոյժ դառնագոյն,
 Միշտ տրամուծիւն և նեղութիւն
 Եւ սառուցեալ յոյժ ցըրտութիւն:
 Ի չար թունից նախանձոտոյ
 Էէր դու անձն իմ յաւէտ 'ի բայ,
 Զի պատուիրէ քեզ յ'Առակոյ՝
 Ընդ այնպիսոյն չուտել և ըզհայ:

Նա ոչ կամի քային ըզկեալ,
Այլ և լինի դարանակալ.
Յորմէ անձն իմ փախիր 'ի տար՝
Որպէս յօձէ թիւնապատար :

Որպէս լեզին 'ի սեղանի
Ապականէ յօրս հեղանի,
Սոյնպէս նախանձ օրտից չարաց
Ապականէ զգործս բարեաց :

Քանզի տաէ ըզմեռելոյն,
Թէ մինչ պայթի անօթ լեզւոյն՝
Տարածանի 'նդ մարմինն համայն,
Եւ տայ փտիլ միանգամայն :

Նախանձն չար յաչաղանաց
Անկեալ 'ի սիրտ բանականաց՝
Տայ փտութիւնըս ոսկերաց,
Որպէս ասի գիրս յ'Առակաց :

Հանգոյն թիթռան ջանաց խամբել,
Ըզլոյսն այլոց խաւօր ճառել,
Իսկ նա այրի կրկին թեւօք,
Եւ սահ ոգւով մարմնով մլտօք :

ՍՂԸ. Լն և վառթար քան ըզգաղան
Որք նախանձին 'դ որդիս մարդկան,
Թէպէտ ասին մարդ բանական,
Բայց քան զանբանս անբանանան :

Օ ի եզն ասի գոլ ցաւակցեալ
 Վասն եզին ՚ի սպանդ վարեալ,
 Եւ սա յայնժամ լինի ուրախ՝
 Մինչ տեսանէ զընկերն ՚ի կախ:
 Եզն ՚ի վերայ արեան եզին
 Հանէ բառաչ ողորմագին.
 Սըմա տօն մեծ է՝ յայնմ աւուր,
 Յորում մեռցի եղբայրն ՚ի զուր:
 Փիղ անարդիլ ՚ի վիշապէ:
 Զայր որսացեալ ՚ի բայ թափէ.
 Սա ոչ կամի դալ ՚ի փըրկել,
 Այլ ՚ի կենաց ջանաց զըրկել:
 Գայն թէպէտ է չար գաղտն,
 Բայց մերթ գթաց յորդիս մարդկան.
 Մինչ գտանէ նա զերտխայս՝
 Առեալ պահէ գոգ անվրնաս:
 Այլ նախանձօտն չար քան ըզփայլ,
 Զի ոչ կամի ումեք ըզկեալ.
 Նետահարեալ կըրէ ըզխայ,
 Մինչ տեսանէ զոգջ կալն այլոց:
 Օ ձագ ագռաւուց գտեալ բազայն՝
 Ընդ ձագրս իւր դարմանէ զայն.
 Սա ոչ միայն ոչ դարմանէ,
 Այլ և սովու ըսպանանէ:

Կտորդիլոսն է յոյժ վատթար ,

Մարդկան սեռի վընասակար ,

Յետ ուտելոյն ըզմարդըն լայ ,

Սա ոչ երբէք ըսարրջանայ :

Եւ աղաւնիք ըզմըրեալ

Դարձուցանեն միշտ առ ինքեանս ,

Սա եղբօր իւր տայ մըրրիլ ,

Գայթակղիլ միշտ և գըրրիլ :

Իսկ և ճնճղուկք սընուցանեն

Զձագ պլոց և բուծանեն ,

Սա ոչ երբէք ումոյ մի ջըրոյ

Մասուցանէ եղբօր իւրոյ :

Նախատալիցք լիցին յամօթ

Նախանձաբեկք և յաջաղկոտք ,

Յանբան թռչնոց և գաղանաց

Որք ունին վարս բանականաց :

ՅԹ . Ըլ ևն նման օձից սողնոց ,

Որք ոչ կարեն տեւել հոտոց ,

Յաղնիւ ծաղկանց՝ ծաղկեալ յայգեաց՝

Ելեալ փախչին բացէ ի բաց :

Ըյր յաջաղկոտ չարանախանձ

Որ մինչ լսէ համբաւ բարեաց՝

Իսկոյն փախչի յաղնիւ տրանց

Զի մի առցէ հոտ ինչ շնորհաց :

Նախանձութին է յոյժ արհամժ՝

Մինչ տեսանէ զքզ գալ յառաջ,
Յայնժամ սաստիկ ՚ի կըսկըծմանց
Լինի դպրոց բամբասանաց :

Որոց մեղաց վեց են տեսակ ,

ՅԺԲ .

Բացատրեսցուք որպէս ուսար :
Առաջինն է յայտնել զգաղանին
Զեղքօր իւրոյ և զընկերին :

Երկրորդն է լսել ըզբան ,

Աւելորդօք համբաւել զայն :
Իսկ երրորդն՝ զմեղքս սուտ
Դնել անձանց մաքուր և զուտ :

Չորրորդն՝ զառեալ բարիս գաղանի ,

Զայնրս ուրաստ լինել յայտնի :
Հինգերորդն զօրհանապազ
Յայտնի բարին առնել նըւազ :

Վեցերորդն՝ է յոյժ վատթար ,

Զայլոց բարին փոխել ՚ի չար :
Զի չէ ուսեալ լեզու չարին
Շարժիլ երբէք առ ՚ի բարին :

Վարձեալ լեզու բամբասողին

ՅԺԶ .

Է չար քան զհուր զըժոխային ,
Նա միայն է կիզիչ չարին ,
Իսկ սա այրէ չարն և բարին :

ՅԺԷ. Վարձեալ նման մարդաստանի
 Են պարտաւոր դատաստանի,
 Զի սպանողք են երկոքին,
 Մինն զանուէն, միւսն զմարմին:

ՅԺԸ. Լին արժանի բազում գանից
 Եւ ունկնդիրք նոցին բանից,
 Զի ախորժեն լսել զայն բան՝
 Որ է պրիչ հոգւոյ մարդկան:

Վանդի մահու է կերակուր
 Բամբասանքն՝ թէ և չէ զուր,
 Եւ զըպարտողք թէ տես քանի
 Անհուն պատժոյ են արժանի:

Օ ի բամբասողք են որպէս դողք,
 Եւ գողակից նոցին լքողք,
 Քան ընծասին են պարտականք՝
 Լքողք նոցին թշուառականք:

Օ ի տեսանեն ի բերան շան
 Զկղբայր իւրեանց անպարտական,
 Եւ ոչ երբէք փրկել ջանան,
 Այլ յորդորեն փռուեկառել զայն:

Հուն տաի տաւ բամբասողին,
 Որ միշտ ծառքէ միս զնկերին,
 Յորմէ զկղբայրն մեր թափել
 Պարտիմք՝ քան թէ տալ ի լափել:

Պարձեալ լեզու բամբասողի

Ե նեա սրբեալ երեքսայրի ,

Խոցէ զինքն և զոր լսէ ,

Եւ մանաւանդ զորմէ ասէ :

Օ ի բամբասողք են ատելի ,

Գարշ խահարար սատանայի .

Առեալ զմիս բանականին

Եւ տան ի կեր սեռից նորին :

Պարձեալ յ'եւից ասէ Աստուած՝

Ոչ բամբասել զառաջնորդաց .

Յորում կոչէ աստուածս քոյ՝

Զառաջնորդս և կեղեցւոյ :

Ի ինել ուղղիչ նա և խուղակ

Վարուց նոցին մեզ ոչ է հարկ .

Նըման Ողայ փոյթ սատակի

Այր խուղական տապանակի :

Եւ անձն իմ՝ վատարերան

Թողեալ աչոց իւր ըղգերան ,

Զանթիւ յանցանս թողլով ի բաց՝

Նայի ի շիւղ այլոց աչոց :

Նախանձն չար լինել ցուցաւ

Ի սիրտ մարդկան որպէս նուրբ ցաւ ,

Որ սպառէ զհիւթ մարդկան՝

Զջերմութիւնն բանական :

Սոյնպէս նախանձըն որ 'ի մարդ

Առնէ զբարիս արմատահատ .

Տերեւ ջանից պտուղ բարեաց

Ոչ երեւի նախանձոտաց :

Ի ըսպառիլ հիւթոյ ծառին՝

Փոյթ չորանան տերեւք նորին .

Հատեալ լինի տապարաւ սուր ,

Եւ պատրաստի այրիլ 'ի հուր :

ՅԱԱ. Սէրըն է հիւթ բանականի ,

Որ չունի զայն՝ չէ կենդանի .

Սրով մահուան մինչ հասանի ,

Յանչիջելի հուր անկանի :

Որ ոք ասէ սիրեմ զԱստուած ,

Եւ զեղբայր իւր ասէ 'ի բաց ,

Ըստ Յովհաննու ասի գոլ սուտ

Որպէս յայտ է ասելն աստուած :

Տեսեալ զեղբայրն որ ոչ սիրէ ,

ԶԱստուած չետես՝ զիմրդ կարէ .

Զի որ ունի սէր ընկերին

Նըմա ասի սիրող Լինն :

ՅԱԴ. 'Ե, նախանձն չար բառնայ յաւէտ

Զկեանս հանգարտ խաղաղաւէտ .

Շրջագայի նա անհանգարտ ,

Աս 'ի ըսել համբաւ ինչ վատ :

Յորժամ լսէ նախանձն չար
 Բնութեան իւրոյ բան ինչ օտար,
 Թէ այս ինչ սք առնէ վաճառ
 Յոյժ բազմարդիւն և շահարար :
 Իսկոյն խոցի լերդեակն 'ի սուր,
 Եւ զայս ասէ 'ի սրտի իւր .
 Երանի՛ թէ լեալ էր իմ խուլ,
 Քան թէ լսել զաղետից լուր :
 Եւ մինչ լսէ զինչս գրնեւ
 Ոք յումեքէ 'ի վաճառել,
 Զանոյ զնա վատաբանել,
 Մինչ տէր ընչից գոյ սղահանջիւ :
 Յորժամ լսէ թէ այս ինչ մարդ՝
 Եւն ինչ անձին ունի քղարար,
 Ետէ՛ կամիս յառնէ աղբատ
 Եւնուլ զփողդ, բարձ զնա 'ի բանտ :
 Եւր յաչաղկոտ չարանախանձ
 Զինի ընդդէմ որբ աղբատաց,
 Զի ոչ թողու մուրալ ըզհաց,
 Եւ և վարէ բացէ 'ի բաց :
 Եւս՝ չէ՛ ստորա առողջ մարմնոց
 Ողորմու թիւն խնդրել յայլոյ .
 Մի է ասէ գ թալ որբոց,
 Կամ արկանել զինչս 'ի հնոց :

Ահալ ՚ի մէնջ հանդերձս մարմնոյ ,
 Եւ փոխարկեն զայն ընդ գինւոյ ,
 Ուրեմն ասէ՛ ոչ է պիտոյ
 Տալ ինչ բնաւ առն այնպիսւոյ :
 Արդ այնպիսի այր ժանդաժուտ
 Առ ողբալիս չունի ըզբուծ ,
 Կամի բառնալ նա և ըզբոյդ ,
 Ոչ տալ զկեր սովեալ հոգւոյդ :
 Յորժամ լսէ զոք գոլ հիւանդ ,
 Զերդ ցաւակից գտանի անդ ,
 Յայնժամ բերկրի եղկելին ժանտ ,
 Մինչ տեսանէ ցաւն անհանդարտ ,
 Իսկ թէ գտցէ զնա առողջ ,
 Զաւի լերդեակ նորին ամբողջ ,
 Եւ տոյ աւանդ աշխատանաց ,
 Զի ոչ եհաս իւր ըղձանաց :
 Եթէ էր ինչ գուցէ հընար ,
 Այր յաշարկոտ՝ նախանձն չոր ,
 Նշոյլ զարիւնցն յերկրէ բառնայր ,
 Զի մնաոցէ աշխարհ խաւար :
 Ղուէ առ այն ճշմարտագոյն
 Եսոյիսա տղղմամբ Հոգւոյն ,
 Այր ամբարիշտ բարձցի յերկրէ ,
 Զփառս էին նա մի տեսցէ :

Ոչ անասցի Տեառն Աստուծոյ՝
 Թէ մի՛ ատեր զեղբայրն քոյ,
 Եւ ոչ միայն գործով մերում,
 Այլ և ասէ՛ ՚ի սրտի քում,
 Իսկ ես ոչ սոսկ չար խորհրդով՝
 Ատեմ նա և բանիւ գործով,
 Եւ ոչ կամիմ հայիլ ՚ի նա
 Սակս պարկեշտ վարուց նորա :
 Եւ որ խնդրէ չար ընկերին,
 Եղբայր է նա նախաչարին :
 Որ ընդ անկումն այլոց խրնդոյ՝
 Ի դուբ այնմիկ անկցի և նա :
 Օ, ի ընդ լոցողքս պարտ է լալ,
 Ընդ խնդացողքս ուրախանալ,
 Նա յորժամ լոյ՝ և սա խրնդոյ,
 Նա մինչ հրձուի՝ սա տրտնջոյ :
 Տրտունջըն է գանգատ սրտին՝ 8ԾԱ.
 Տհաճութեան նշան նորին,
 Ի շիջմանէ սրտի սիրոյն՝
 Արտահանի ՚ի բերանոյն :
 Վանդի ՚ի սիրտ նախանձատին
 Ոչ բնակի սէր սուրբ Հոգին,
 Տրտնջէ նա ազդմամբ չարին
 Ընդ դէմ Տեառն և ընկերին :

ՅՏԴ . Ընդդէմ Տեառն անաւրբ սրբախ
 Մեղանչէ որ բազում կերպիւ .
 Ի նեղութիւնս կալ անհամբեր ,
 Էւ ոչ պատճառ տակէ մեղք մեր :

Տալ գոհութիւնս նմա պարտ էր՝
 Քան թէ տրտունջ բառնալ առ Տէր .
 Զի տրանջմամբ միշտ ցաւն ածի ,
 Ոչ մեղմանայ՝ ոչ նբւածի :

Ուստի ոչ է վարձատրելի ,
 Այլ մանաւանդ է պատժելի .
 Որով պարտ էր նմա մաքրել՝
 Լինի այնու դարչ աղտակիր :

Օի զոր ետ Տէր առ իթ շինման ,
 Սա առնէ զայն քակիչ հիման .
 Ի պատահման հիւանդութեանց
 Ոչ դիմէ բնաւ նա առ Աստուած :

Խօսի զբանս տրտնջանայ
 Որպէս զսուրբ որ ՚ի մեղաց
 Ի հանդիպիլ աղքատութեան՝
 Որ է նշան սիրելութեան :

Ըստ այնմ թէ՛ զոր Տէր չտակ
 Զայնս ստանջէ և խրրատէ .
 Նա և լուան ՚ի Տեառնէ դով ,
 Բայց չընկալան մեծաւ յուսով :

Օ կրանին աղքատաց հոգւով,
 Որ են փարթամք սուրբ հաւատով.
 Այլ արանջան և դժուարին,
 Զանընչութիւն չար համարին :

Ոչ գոհանան զէէն նոքայ
 Ըստ օրինի մեծին Յօբայ .
 Այլ և նոքա զուր արանջան
 Վասն օգոց խանդարութեան :

Օ ի տալ և ոչ տալ անձրեւաց՝
 Է գործ յատուկ նորին կամաց ,
 Զի ամենայն անհնարինք
 Են առ Աստուած հեշտ և դիւրինք :

Օ ի բարեպէս գիտէ Աստուած
 Զօգուտ համայն տիեզերաց ,
 Թարց անձրեւաց բուսուցանել ,
 Եւ անձրեւաւ անբոյս պահել :

Եւ մեզ երբէք ոչ է պատկան
 Ընդդէմ Տեառն խօսել ըղբան .
 Լեր և ըզգոյշ արանջանաց
 Ի յաջողուածս անձանց չարաց :

Թէպէտ և է զարմանք մլտաց ՅԿԴ.
 Յաջողութիւնք ժանտից չարաց ,
 Բայց ոչ է այն նըշան բարեաց ,
 Այլ մանաւանդ անհուն չարեաց :

Որպէս հըմուտ բժիշկ ճարտար
 Զամենայն ինչ անխորաքար
 Տայ հիւանդին յուսահատեալ՝
 Մինչ տեսանէ չունի ըզլեալ :

Ապա եթէ զարկըն բազկաց
 Տայ ըղնչան յուսոյ կենաց ,
 Յայնժամ ոչ տայ նմա զայն ինչ՝
 Որ խօթութեան է վընասիչ :

Բժիշկ ճարտար գոլով Աստուած ,
 Ամենիմաստ գիտող Գաղտնեաց ,
 Հայի 'ի սիրտ ամբարշտաց՝
 Որ ոչ ունին բընաւ ըզդարձ :

Փոխան նոցին փոքու բարեաց
 Տայ զբարիս աստի կենաց .
 Աստ ժամանեալ փափաքանաց՝
 Անդ չունիցին խնդրել ըզվարձ :

ՅԹ. 'Նա և ոչ է թարց իրաւանց
 Վշտակրութիւն ընտիր անձանց ,
 Են ըստ որում և նոքա մարդ ,
 Փոքր 'ի շատէ ունին արաս :

Օրս մաքրէ փորձութեամբ աստ
 Ճարտար Բժիշկըն գերիմաստ ,
 Որոյ վասն ոմըն աղքատ
 Ոմըն գերի է անաղստ :

Ո՞վն 'ի մարմնի ունեւոյ ախտ ,

Ո՞վն կըրէ ըզվէրբս վատ .

Այլ ո՞վն կոյր՝ ո՞վն ձեռնատ ,

Եւ ո՞վն խուլ՝ ո՞վն թլուտտ :

Ո՞վն յաքսոր և ո՞վն 'ի բանտ ,

ՅԷԲ .

Ո՞վն չունի կեանս ինչ հանդարտ ,

Որք վտակիցք են Ղաղարու՝

Հանգչին 'ի գոգն Աբրահամու :

Եթէ կրեն զայնս սիրով ,

Արժանացին վարձուց յոլով .

Թէ իցեն ասա 'ի տրտնջանս ,

Կրեն և անդ անհուն տանջանս :

Այլ դու Փրկիչ ներող զըթած ,

Հնորհեա՛ և ինձ եղկելոյս դարձ .

Մերժեա՛ յինէն ըզչար նախանձ ,

Զյաչաղութիւն վարեա 'ի բաց :

Վարիւ սիրով անկեղծաբար

Առ ընտանիս և առ եղբայր ,

Ընդ թշնամեաց կող հաշտութեամբ ,

Եւ ընդ համայնս անգժտութեամբ :

Ս'իջնորդութեամբ ամենազօր

Խաչիդ սրբոյ Վրիստոս բան հօր ,

Զիս 'ի յալեացս արա անդ որր ,

Մի՛ կըցէ զիս անդունդ այս խոր :

Հայցմամբ Մօր քո ամենասուրբ
 Պահեա՛ զիս միշտ յազտէս անհուս,
 Զի մի՛ անկեայց ՚ի յանել գութ ,
 Յօրում յաւէտ տաչորիլ հուրբ ։

Աղաչանօր վեհին սրբոյ
 Գերերջանիկ Մկրտչին քոյ ,
 Պահեա՛ մաքուր զիս ՚ի յաղտոյ ,
 Անէ՛ղ ճնունդ Հօր Աստուծոյ ։

Աղերսանօր սուրբ Պսակին՝
 Արեամբ ներկեալ նահատակին ,
 Յիշեա՛ և զիս յօրն ահագին
 Ըստ բարեբաղդ աւաղակին ։

Եւ մաղթանօր գերայարգոյ
 Բաղմաչարչար Վկային քոյ ,
 Սուրբ լուսատուին մերս հոգւոյ՝
 Վերաբերեա՛ զիս ՚ի գբոյ ։

Լուսանիւթից անմահ հոգւոյ ,
 Որք անոպթաք են կամաց քոյ ,
 Հայցմամբ նոցին Սուրբըդ սրբոյ
 Զիս ՚ի չարէ պահեա՛ անփորձ ։

Պաղատանօր տեսանողոյ
 Քաւեա Տէ՛ր իմ զիս ՚ի մեղաց .
 Առաքելոյ բարեբաղդից
 Լո՛յճ զկապեալս տոռամբ աղտից ։

Հայրապետաց հարց հոգեւից
 Շնորհեա՛ւ և ինձ բանս իմաստից .
 Ճգնաւորաց մըշտաշարչար
 Ողորմեա՛ ինձ անյիշաչար :
 Սուրբ հուսանաց պսակաղարդ
 Հան Տէ՛ր զանկեալս 'ի մեղաց կարթ .
 Տուր ինձ յիշեւ ըզդառն մահ ,
 Կաւ 'ի յօրէնս Էիդ անսահ :
 Օ՛ր կեցից քում 'ի հաճութեան ,
 Լինեւ ժառանգ արքայութեան .
 Ընդ անմահից վերին զօրաց
 Օրհնեւ յաւէտ զԱբբայդ փառաց :

ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐՐՈՐԴ

Յաղագս Բարկաթեան :

822. **Ա**ՄԵՆԱՅՆ գիրք աստուածային
 Գող վկայեն անհնարին ,
 Առանց զղջման ամենեւին
 Լինել մարդկան հաճոյ էին ,
 Ուրեմն է հարկ ըստ Երգողին
 Պատմել ինձէն մեղանա անձին .
 Քանզի մեղայ բարկանալով ,
 Ընդ եղբօրն իմ ոխ պահելով ,
 Թէ պէտ Տէրն իմ զգուշացոյց
 Ոչ բարկանալ տարապարտուց ,
 Եւ մանաւանդ չստել մարտ՝
 Նոյն բանն Հօր տոյ մեզ բարոզ ,
 Այլ ես յանդուգն և անըզամ՝
 Եղբօրն անմեղ զուր բարկանամ ,
 Եւ ոչ միայն մարտ կոչեմ ,
 Այլ բիւրաղան նեախւք խոցեմ :
 Այսու Տէրն իմ լինել եցոյց
 Զիս արժանի հրոյն անլոյծ ,
 Եւ ոչ այնմ լուայ երբէք՝
 Թէ բարկանայք՝ մի՛ մեղանշէք :

Այլ ևս մօլիս ՚ի բարկութեան

Զթիւնայի ունիմ բերան .

Խօսիմ զբանս աղտեղի ,

Զոր աստ գրեալ է անտեղի :

Ըստ գաղանացրն կատաղի

Ունիմ անգութ սիրտ և աղի .

Ըսկսանիմ անիծանել ,

Եւ սոսկայի յիշոցս հանել :

Արթ զոմանս սատարիկ գանել ,

Այլ և զոմանս վատաբանել .

Թեթեւանամ որպէս խրոխ ,

Եւ անպատճառ բանամ ըզկոխ :

Ոչ գիտելով թէ ախոս այս չար

Համոյն չարեաց լինի պատճառ .

Կոյեկնն այն չար սովաւ եհնդ

Զարիւն եղբօր իւրոյ անմեղ :

Սա զանդգամս բապանանէ՝

Որպէս և Յօբ իսկ վիրայէ .

Առաւարկուն անմիտ կոչէ՝

Որ բարկութիւն իւր փայթ յայանէ :

Աբբ ամբարիշտք զուր բարկանան ,

Զի ըզկոխ նիւթել ջանան .

Մի բարկանալ ասէ փութար ,

Եւ ըստ որում կարի վատթար :

- Օ՛ր բարիութիւն առն անարդար՝
 Դարձեալ 'ի նա առնէ դադար .
 Լէր դու անձն իմ հեղ և հանդարտ ,
 Յանձնեա՛ ելին արդարադատ :
- Սուրբ մատենից առեալ խըրատ՝
 Թշուառակփն հէգս ապիրատ ,
 Բայց յայսմանէ չեղէ 'ի զատ՝
 Որպէս գերի ոք անաղատ :
- Յորմէ ախտէ գերեալս անարդ
 Հոգւով խօցեալ լինիմ յարակ .
 Եւ մանաւանդ յոյժ հակառակ՝
 Յորժամ առնեմ ըզպատարագ :
- Խածանելով որպէս գաղան
 Ըզկարգաւորըս սրբազան ,
 Սարկաւադունս և ըզըզպիրս
 Թշնամանեմ վարուք ժըպիրհս :
- Լ'նսուրբ սրտիւ՝ պղտոր մըտօք
 Ի պատարագ մատչիմ անհոգ ,
 Թէպէտ ասէ ցիս՝ ուսարուք
 Զի եմ խոնարհ և հեղ վարուք :
- Որպէս թէ իմ ոչ է լուեալ ,
 Եւ կամ վասն իմ չիցէ դըրեալ .
 Զխաբդ անձն իմ ոչ սարսափի
 Ի սատակման յանկարծակի :

Վարձեալ է յոժ վընասակար
 Նման օձից թիւնտարատար ,
 Այնց որք զորդիս Խորացելի
 Կտարէին յանտարտար :

Վարձեալ վիշտով է հրացեալ ,
 Եւ մահաբեր թիւնօք լըցեալ ,
 Յորս հասանի ասպականէ ,
 Եւ սոսկ փշմամբ ըստանանէ :

Վարձեալ նման շան բարկացեալ՝
 Որ խածանէ քարն ընկեցեալ .
 Զի բարկացողք զբանս այլոց
 Արհամարհեն և իւրացնոց :

Ի բորբոքման ասի արեան՝
 Ճնեալ լինի ակտն ջերման ,
 Յորմէ փութով պատտահի մահ ,
 Ուստի չէ պարտ մնալ անահ :

Օ ի ասի ըզբարկացողաց
 Եթէ լինին սակաւակեաց ,
 Փոքրիւթիւն լեզուոյ մարդկան
 Պատճառ կենաց հարստութեան :

Այնչ յղփանաց ՚ի բարկութեան
 Եւ աներկբաց առ իժ մահուան ,
 Որ բարկանաց ոչ է ըզդատտ ,
 Ի մեղանչելն է միշտ պատրաստ :

Վասն փոքու ինչ յանցանաց
 Յարձակի նա ըստ գազանաց ,
 Ի բարիութիւն նա և ի ստատ
 Խածանելով զանձինս անպարտ :

Ոչ ամաչէ կոչել առ Տէր
 Ասելով թող ըզպարտըս մեր ,
 Որպէս և մեք թողումք մերոց
 Պարտապանաց ծառայից քոց :

Բանիւ այսու լինել կապեալ ,
 Եւ կապանաւ իօրստ կաշկանդեալ ,
 Ասել կամի սա ըստ մըտաց
 Աստուածարեալ սուրբ մեկնչաց :

Եթէ թողումք , և դու թող մեզ ,
 Եւ եթէ ոչ և դու նոյնպէս .
 Այլ ես նման չար ծառային
 Բիւր քանքարոյ պարտաւորին :

Որ գթութեամբ թափաւորին
 Զերծեալ լինիմ պարտուց նորին .
 Ոչ ողորմիմ ծառայակցին
 Թողուլ որ յիս՝ զպարտս չընչին :

Եւսմ և զայն՝ թէ ոչ թողուք
 Զյանցանոս այլոց նախապէս դուք ,
 Եւ ոչ Հայրն ձեր երկնաւոր
 Թողչէ արանցդ պարտաւոր :

- Սինչ ասեմ հայր որ ես յերկին , Նժե .
 Սուտ երեւիմ այսու կրկին .
 Նախ Աստուած է անոխակալ ,
 Ես նենգաւոր և սխակալ :
- Քանզի հայրն սխակալաց
 Է սատանայ և ոչ Աստուած ,
 Եւ որ սրահէ սխ ընկերին ,
 Է հարազատ որդի նորին ,
- Եւ որ կոչէ զԱստուած իւր հայր ,
 Պարտ է լինել անյիշաչար .
 Եւ որ թողու զյանցանս եղբոր ,
 Նա է որդի Աստուծոյ Հօր :
- Ըհա այսու զանազանին
 Յորդուց Տեառն՝ որդիք չարին ,
 Զի բարկութեամբ և կեալ յառաջ
 Գործք մարդկային՝ են անպատշաճ :
- Տես զԱգայաբ և զՀերովդէս՝
 Որ առ Նարովթ և Յովհաննէս .
 Եւ այլ բազում անթուելիք՝
 Գործք բարկութեան անգոսնելիք :
- Չի բարկութիւն մարդկան սեռին
 Չգործէ բնաւ հաճոյս Եին ,
 Մի լինիցիս ասէ երազ՝
 Ի բարկութիւն շարմիլ յարակ :

Եւ Յակոբոս սրտու իրէ կալ
 Յուէտ ծանր 'ի բարկանալ .
 Քանզի տսէ՝ դարչ բարկու թիւն
 Ոչ տայ գործել զարգարու թիւն :

Որպէս տաի բղարդտար ջուրց՝
 Զսրտակեր մարդկան ոչ տան 'ի ցոյց .
 Սոյնպէս յոգւոջ վատթար վարուց՝
 Մաքու բսրտակեր Հառաչին հանուրց :

Օղանաարատի գեղեցկու թեանց՝
 Ատէ Յովէլ՝ թէ հուր ծախեաց .
 Այս է զոգիս ազնիւ արանց
 Ասրկանեալ 'ի բարկու թեանց :

Օ, ի բարկու թիւն գհուր վառեաց ,
 Եւ զստոցուածս հոգւոյն այրեաց ,
 Այսինքն է զգործս բարեաց
 Արար նման անբոյս վայրեաց :

Թաղ աւորին երկնաւորի
 Ըստասաւոր ընդունելի
 Զայր հանճարեղ և իմաստուն՝
 Ե ցոյց լինել Առակարկուն :

Սոյնպէս հաճոյ չարաց չարին՝
 Խառարասէր գարչ իշխանին ,
 Սպտասաւոր ծոյլ 'ի բարին՝
 Որք ընդ եղբարս անհաշտ վարին :

- Օ, ի որպէս նախ զուշս գրաստին
 Խփեն ի գործ տղօրէին .
 Ապա շրջի շուրջ զաղօրեօք ,
 Զամենայնէ լեալ միշտ անհագ :
- Սոյնպէս զլոյս մարդկան մըտաց
 Նախ բարկութեամբ բառնայ ի բաց ,
 Ապա շրջիլ տայ ըզմեղօք՝
 Զար թընամին կամովք մերովք :
- Օ, ի բարկութեամբ այր անարդար
 Լինի չարին կամակատար ,
 Զի տայ գործել վարժիչն չար
 Գործ անվայել և անյարմար :
- Ոչ խնայէ նա յիւր որդին ,
 Ի հայր ի մայր՝ նա և ի կին .
 Եւ ոչ հոգայ նոք կորուստ անձին
 Մասնէ ի հուր զանմեղ հոգին :
- Օ, ի յազդ մանէ անսուրբ հոգւոյն
 Ըարժի ի սաստ և բարկութիւն .
 Յօրմէ անլուր հոյհոյութիւն՝
 Առ ընտանիս թընամութիւն :
- Իստ Յուդայի՝ և մատնութիւն ,
 Յօրմէ նա և ըսպանութիւն .
 Այս ամենայն անկարգութիւն
 Բանականաց ոչ է բընութիւն :

ՆԼԳ. Նա և տսեն զարատն անձին ,

Այնու հոգւով սլատժապարտին .

Միթէ չիցէ՞ զանգուած նոցին

Ընդ տէրութեամբ իւր Արարչին :

Լ. գործ Հաստչին մըտաց անհաս ,

Լուռ և եթ կալ սլարտիմբ առ այս .

Առնէ զանօթ բրտասարսս ,

Զոմն 'ի պատիւ , զոմն յանարգանս :

Բայց ոչ յիշեն լեզուք անսանձ՝

Թարց արատոյ զանուն անձանց .

Պահել ըզմեզ յախտէս 'ի բաց

Աշաչեացուք ըզՏէր Աստուած :

Լ. ալ է ասէ Առակարկուն

Դէմ ընդ առաջ լինել արջոյն ,

Յորմէ խլեալ իցեն ըզձագ՝

Քան զունողին բերան անկարգ :

ՆԼԵ. Օ, ի բարկացողք դրդմամբ չարին

Կամաւ իւրեանց այսահարին ,

Որոց դողայ բոլոր մարմին ,

Եւ դանդաջեն լեզուք նոցին :

Լ. րեսք նոցա այլագունին ,

Որոց և աչքըն խոթոռին ,

Զի 'ի բախել սրտից նոցին

Յիմարանան ամենեւին :

- 11) Ճանաչեն և զընտանին ,
 Եւ ոչ գիտեն թէ զինչ խօսին ,
 Բերանք նոցին դուրք զըթոխոց ,
 Բացեալ իսկոյն տան ըղձիւն :
 Օ՛ր նախ սյրեն զոգիս իւրեանց ,
 Տան գարշութիւն և լըսելեաց ,
 Քանզի լեզուք հայհոյողաց
 Ապականին յանքուն որդանց :
 Պօշոս ասէ՝ թէ ոչ գիտէք ,
 Զի դուք տաճար Աստուծոյ էք ,
 Զի որ ընա ապականէ՝
 Զեղծանի փոյթ 'ի նրմանէ :
 12) Ին սարաա 'ի Սաղմոսին
 Ասէ Դաւիթ՝ թէ այրեցին
 Ըզսրբութիւնդ յերկրի 'ի հուր ,
 Եւ պըղծեցին խորանդ մաքուր :
 13) Ի վասն բարկացողաց ,
 Թէ ելանէ ծուխ 'ի ռնգոց
 Ըստ կաթսայի և ապելոյ՝
 Բանին Զօբայ երանելւոյ ,
 14) Իկայէ սըմին սարաա
 Սուրբ մարգարէն Երեմիաս ,
 Ըզբարկացողս կոչէ առ այս՝
 Եռանդագոյն ստատիկ կաթսայս :

Օ՛ր ըստ փայտի և անտառի՝

Ասէ Սիրաք հուրըն վառի .

Ըստ զօրութեան և ըստ գոյի՝

Է բարկութիւն մարդկան սեռի :

Վ՛րէ՛ժ ինդիր մի է Աստուած ,

Հասուցանել իմ է ասաց ,

Եւ որք վրէժ ինդրել ջանան ,

Ըզդատատառան նորին բառնան :

Արաէս հուրըն ՚ի սարերաց՝

Եւ բարկութիւնն ՚ի մոլութեանց ,

Են բարկացողք նման կորճաց՝

Այլ և փրշոց և տատառկաց :

Արք առ նոսա հըսեալ մօտին ,

Իսկոյն խոյթին և խոցուտին ,

Զ՛ի մերձ նոցին կալ ոչ է պարտ ,

Են ըստ որում չար որոգայթ :

Սի՛ր լինիցիս դու բարեկամ՝

Բարկացողի առն անըզդամ ,

Զ՛ի ախտ նորին որպէս ըզդամ՝

Պնդ է յինքեան դքեզ համադամ :

Յար և նրման ծանր բեռին

Է ըստ ասից Առակողին ,

Հոգւոյ դիւրաւ բարկացողին՝

Համբերելն է յոյժ դժուարին :

Դարձեալ ասէ՝ Թէ ծանր է քոր ,
 'Նա և աւազ նըմին յարմար ,
 Բայց բարկու թիւն անըզգամին
 է ծանրագոյն քան զերկոսին :

Դահիճ չարին է բարկացող ,
 Ասէ զմանս սըրախողխող ,
 Այլ և զմանքս հարկանէ ,
 'Նա և զմանս հըրկէզ առնէ :

Եղու անկարգ է սըրեալ սուր , նժդ .
 Վիզիչ հոգւոյ գեր քան ըզհուր ,
 Զի նախ այրէ ըզհոգի իւր ,
 Եւ ըստ մարմնոյ աշխատի զուր :

Կողոպտիչ սիրոյ ոսկւոյն՝
 Անմեղու թեան սուրբ ըզգեստուն ,
 Վատնող գանձուն իմաստութեան՝
 Ըստ առակին սողոմանեան :

Քանզի որպէս ասէ մեղուն
 Ըզհոգմ ըզծուի և ըզթընգիւն ,
 Սոյնպէս տհաճ է սուրբ հոգւոյն՝
 Այր որ սիրէ ըզբարկու թիւն :

'Նա զի հոգին մեղուանըման
 Տայ մեզ ըզմեղըր քաղցրութեան ,
 Ընծոյէ մեզ մոմ հեղու թեան ,
 Յորում վառի լոյս գիտութեան :

Ոչ 'ի հողմն՝ ոչ 'ի հուր Տէր ,
 Որ բարկութիւն նըշանակէր ,
 Այլ մեղմագոյն 'ի յօդ հանդարտ՝
 Որ հեղութեան է համեմատ :

Ոչ բնակի սէր սուրբ Հոգին
 Երբէք 'ի սիրտ բարկացողին .
 Ի սիրտ հեղոց և խոնարհաց
 Հանդչի Աստուած՝ որպէս ասաց :

Որպէս ածուխ և փայտ հրոյ՝
 Եւ բարկութիւն է նիւթ կռուոյ .
 Զի որ դիւրաւ փնջթ բարկանայ ,
 Գիւրաւ սահի 'ի մեղս նա :

ՆԿ . Օ՛ի որպէս շանց ոչ երեւին
 Շրջիլ երբէք երամովին ,
 Եւ կռուասէրք նըման նոցին
 Ոչ կտրեն կեալ 'ի միասին :

Ո՛խաբբ հեղոց համեմատին ,
 Հաղարբ 'ի մի դաշտ արածին .
 Զի՞ փայելուչ , կամ զի՞ բարի ,
 Զի բընակին եղբարբ 'ի մի :

Օ՛ի ուր իցէ սէր միութիւն ,
 Համոյն բարեաց անդ լիութիւն .
 Իսկ ո՛ւր նախտանձ և բարկութիւն՝
 Անդ ամենայն անկարգութիւն :

Պատահի մահ անբանական

Միշտ 'ի կուրս որդւոց մարդկան .

Մերթ ըստացուածք յափշտակին ,

Եւ մերթ շինուածք համայն քակին :

Սղորմութիւնք արգելանին ,

Եւ բարութիւնքն խափանին .

Եւ այլ վընասք բիւրասպատկեան ,

Զորս ասա յիշել ոչ է սպական :

Սերթ գերութիւն և մերթ փախուստ ,

Պարկեշտ փարուց անգիւտ կորուստ .

Այս ամենայն գործք անպատշաճ

Ի բարկութեանց գան 'ի յառաջ :

Օ ի բարկացողք նման արջից

Նկ.2.

Պընդին ըզհետ մեղուածանձից ,

Զորս ջանիւ կամին կաշնուլ ,

Յորոց գանէ վըէժս առնուլ :

Իայց մինչ այսու մարտիւ փորձին ,

Ի նոցանէ ինքեանք խոցին .

Սոյնպէս հըղօքք մերթ այսպանին ,

Մինչ 'ի չընչին յարանց գանին :

Սինչ ջնասել զայլս կամին ,

Ի նոյն վընաս իսկ անկանին .

Աստ բարկութեամբ Տեառն խոցին ,

Եւ անդ յաւէտ պատուհասին :

- Օ ի բարկութիւն գոլ ասի մայր
Համայն գործոց՝ որք անյարմար .
Արդարեւ իսկ կոյր են նոքա ,
Որպէս ասի ՚ի Սենեքայ :
- Քանզի ՚ի ժամ սրամլտութեան
Ոչ ունին աչս նուրբ նրկատման ,
Այլ ըստ կուրից համանրման՝
Յաւէտ ՚ի գործս են խանդարման :
- Ըր կատարեալ և իմաստուն
Ասի այն որ զըսպէ զլեզուն .
Լեզուի առն մահ իւր և կեանք ,
Երջանկութիւն այլ և վրտանգք :
- Ըրդ և թէ որ յաղթէ նրմա ,
Նա կերիցէ զպտուղ նորա .
Քանզի ասի լեզուաց չարաց՝
Ոչ պատահեալ երբէք բարեաց :
- Ըր յեղիեղուկ անկարգ լեզուաւ
Ոչ է անմասն վրչտաց բընաւ .
Որ ըզբերան իւր պահպանէ ,
Ի նեղութեանց զանձն պահէ :
- Ըն որ ունի լեզու անսանձ
Ե նա քաղաք բաց ՚ի հիմանց .
Քանզի բերանք բարկացողաց
Չունին հիմունս Եին շնորհաց :

Կալ քացախին երկարագոյն ,
 Յայանի վրնառ է անթոյն ,
 Յմին սարսա և բարկութիւն
 Ապականէ ըզտիրա մարդոյն ,
 Քանզի տաի՝ դարչ բարկութիւն
 Փոխէ ըղձարդ ՚ի յայլ բնութիւն ,
 Առնէ յիմար քան զանասուն ,
 Ոչ տայ դիտել զքստուգութիւն ,
 Լըբք են կերպ ըսպեղանեաց ՆԷԷ ,
 Ընդդէմ սաստիկ բարկացողոց ,
 Կամ տուր քաղցր պատասխանին ,
 Եւ կամ լուռ լեր ընդդէմ նորին ,
 Թէ ըզտոտա չարկցես ՚ի կիր ,
 Ի յայնժամէ ելեալ փախիր ,
 Հուր բարկութեան ոչ շիջանի ,
 Մինչ ոչ բարուք սանձահարի ,
 Սանձ բարկութեան է հեղութիւն ,
 Երկրորդն է համբերութիւն ,
 Կերպ երրորդին է լըռութիւն ,
 Որովք գացես զդիւրութիւն ,
 Օ՛ի Հերովդէս մինչ բարկացաւ ,
 Ետ կոտորել զմանկունս անբաւ ,
 Եւ մինչ սաստիկ հրդեհեցաւ ,
 Այրեաց նա և մագուցն ըզնաւ :

Սրտմըտութեան գոլով հընոց,
 Ունիմ յիս միշտ բարկութեան բոց,
 Որոյ չիջման ոչ ունիմ ջուր,
 Ըզհեզութիւնն ասեմ մոքուր ։

Եւ և նըման Հերովդէին,
 Եւ խօթացեալ ախտիւ նորին,
 Նա կոտորիչ անմեղ մանկանց,
 Ես ըսպառիչ գործոց բարեաց ։
 Նա հըրդէհիչ նաւու մոգուց,
 Եւ ես այրիչ անմեղ հողուց,
 Նա հեթանոս և անհաւատ,
 Իսկ ես ծընեալ ՚ի լոյս հաւատ ։

Եւ այս տառիժ իմ սաստկագին,
 Տուցաւ լինել քան լընորին,
 Ըստ առակի տգէտ անձին,
 Եւ գիտողի զկամս Արարչին ։

Օ ի բարկոցողք խըռովարորք՝
 Ստատանայի են կամարարք,
 Խաղաղարարք երանելիք,
 Զ ի Աստուծոյ կոչին սրգիք ։

Օ այս ամենայն իմ գիտելով,
 Եւ գիտութեամբ մեղանչելով,
 Ըստ բանի Տեառն արժան գոլով՝
 Ծառ այս վատթար գանից յոլով ։

Հարուած գանի՝ ասէ Սիրաք , ՆԶԵ .

Միայն մարմնոյ է կապուտակ ,
Սակայն զոսկերս մարդկան սեռի
Փոյթ ըստառէ հարուած լեզուի :

Որ նախատէ բղսիրելին ,
Խըզէ ըզկապ սիրոյ նորին ,
Կրկին ընդդէմ Տեառն բանին՝
Թէ սիրեցէք ըզթըշնամին :

Քանզի և էն արարածոց
Պատուիրէ մեզ 'ի Ղեւտացւոց ,
Առ ձեզ եթէ յարեսցի եկ ,
Ըզնա ասէ մի՛ նախատէք ,

Օ՛ի որ ունի յանցանս օտար ,
Եւ եկն 'ի դարձ 'ի գործոց չար ,
Եւ որ դառնայ 'ի գարշ մեղաց՝
Ոչ է արժան նախատանաց ,

Իսկ թէ Աստուած նմա ներեաց ,
Դաւ զխաբ ոչ գէրիդ գերեաց ,
Ճառայդ մեղաց բիւրատեսակ՝
Այլոց միոյն լինիս խուղակ ,

Ի՞նչպէս զէղբայր մեր մեղաստէր ՆԱԲ .

Յանդիմանել պատուիրէ Տէր ,
Սակայն ծածուկ և հեզութեամբ ,
Եւ ոչ յայտնի՝ կամ բարկութեամբ :

Տեսեալ զյանցանս եղբօր գողանի,
 Յանդիմանել զնա յայտնի,
 Ոչ ածի նա առ ՚ի բարիս,
 Այլ յամառի ՚ի նոյն չարիս :

Ըս այս լինիս նրմա պտաճառ
 Մընալ յաւէտ անասաշխար,
 Ընդ հոգւոյ քում՝ զոգի նորին
 Զոյգ արկանես ՚ի գեհէնին :

Այլ ես բանիւ իրոխտական
 Սիշտ նախատեմ զօրդիս մարդկան,
 Արտահանեմ ձայնս այլազան
 Բանականացրս անորժան :

Յիշեմ զանցեալ մեղանս այլոյ,
 Եւ անմեղից՝ մեղս իւրոյնոյ,
 Ըսեմ հոյր քո զայս ինչ արար,
 Եւ թէ եղբայր ունիս յոյժ չար :

Սեղօք այլոյ զայլրս դատեմ,
 Յանդիմանեմ եւ կըշտամբեմ,
 Թողուեմ եւ զիմ անցեալ մեղանս,
 Եւ նորագիւտ բիւր զեղերանս :

Այլ գուր Աստուած աներբ անուր,
 Չբրիաձօն՝ առատատուր,
 Տուր ՚ի շնորհոյ քոյոյ բղձուր,
 Զի լուսցեալ գլխոյց մաքուր :

Որով և զէց յաւէտ ըզգաստ ,
 Ի բաց մերթել զանկարգն ըզսաստ ,
 Ըզբարկութիւն վանել ՚ի տար ,
 Լինել յաւէտ հեղ և խանարհ :
 Յատելութեանց տալ զփախուստ ,
 Սիրել ըզսէր որ յաստուածուստ ,
 Ըզխառնութիւնն ՚ի տար վանել ,
 Ըզհաշտութիւնն դարմանել :
 Պահել զբերանս յանկարգ խօսից ,
 Յանարգանաց և յանկիծից ,
 Բանալ յաւէտ վասն աղօթից ,
 Խօսել զուղիղ բանքս օգտից :
 Ստանալով ըզվարս ուղիղ ,
 Եւ անմոլար ունել շաւիղ ,
 Կեալ առաջի Էիդ անահ ,
 Ըստ ծառային քանքարաշահ :
 Վառաթեւին լուսաճաճանչ ,
 Սըրբոյ Խաչիդ ահեղաբանչ ,
 Արկ Տէր զանգուսոյ լեղուս ՚ի սանձ ,
 Կալ հեզութեամբ յախտէս ՚ի բաց :
 Պաշտտանօք Մօրն լուսոյ՝
 Հարսին մաքուր Հօր Աստուծոյ ,
 Ի բարկութեանց զիս հեռացո ,
 Մեռելալ հոգիս կենդանացո :

Սուրբ Մկրտչի բանիդ կենաց
 Ազատեա՛ զիս 'ի գարշ մեղաց .
 Կալ 'ի սաստից յաւէտ 'ի բաց
 Լինել խոնարհ ըստ հեղ անձանց :
 Պատկ անուն վեհին սրբոց
 Որ վասն քո եղեւ քարկոծ ,
 Ջիւս վըրդումանց պահեա՛ անփորձ ,
 Տուր զհեղու թիւնն ածել 'ի գործ :
 Եւ մաղթանօք սուրբ Գրիգորի
 Լուսաւորչին հայկասեռի ,
 Ի յանցանաց աններելի ,
 Ջիս մի՛ թողուր մլնալ գերի :
 Երջանկափայլ հարց գերիմաստ
 Ողորմեա՛ Տէր հիգոյս նուաստ ,
 Պահեա՛ զլեզուս յաւէտ ըզգաստ
 Չարտահանել երբէք ըզսաստ :
 Ճգնաւորաց խաչակրօնից
 Գթա՛ 'ի յիս Տէր բուրից .
 Ընկալ և զիմ՝ բանս տղօթից ,
 Արա՛ նդ նսսա հաղորդակից :
 Տեսանողաց սրբոցըն պար՝
 Անեղ Եիդ կամակատար ,
 Հայցմամբ նոցին ամենակար՝
 Զախտ բարկու թեանս վանեա՛ 'ի տար :

Եւ աքեւոյ քոց չընաշխարհ՝

Որք ընտրեցան նախ քան զաշխարհ ,

Արա լինել Տէր բարերար

Թքնամասէրս՝ հեղ և խոնարհ :

Հայցմամբ հրանիւթ մաքուր պարուց

Դարձն զիս Տէր 'ի չար վարուց .

Հանգստեանեալս Աստուած հանուրց

Ի յօթեւանս լուսակառոյց :

Եւ աղօթիւք հարց միանձանց՝

Որք ոչ ետուն հանգիստ անձանց ,

Տաւ ինձ տեւել համայն վրշտաց

Եւ հեռանալ 'ի բարկութեանց :

Քաջամարտիկ արիական

Զինուորաց քոց Աստուած և Բան ,

Արա և զիս արիաջան

Յաղթող լինել գարշ բարկութեան :

Վ իտուհեաց սուրբ և անբիծ՝

Քաջ արագլեաց օձամարտից ,

Հայցմամբ նոցին և ես գլտից

Զողորմութիւն քո ընդ օգից :

Ի բեւ ըղձայն երանաւէտ ,

Եւ կեալ ընդ սուրբքս քո յաւէտ ,

Զի ընդ նոսին մատս անվախճան

Տայուք այժմ և յաւիտեան :

ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ ՉՈՐՐՈՐԴ

Յաղագս ճաշութեան :

Ըփէ, **Չ**ԱՏՆ աւետեաց յառապատար
 Հընչէ յունկն իմ յաւէ ժարար ,
 Սուրբըն Յովնան շնչամաքուր
 Ասեըն 'ի թուղթս իւր քնդհանուր .
 Լ'դա եթէ քզմերս յանցան
 Լիցուք ասէ իսկ խոստովան ,
 Հաւատարիմ է և արդար
 Թողուլ քզմեղս մեր տիրաբար :
 Լ'հա և ես սրտիւ յոժար
 Խոստովանիմ զարարս իմ չար .
 Քանզի մեղաց ծոյլ անարիս՝
 Գողով դանդաղ առ 'ի բարիս :
 Ժիր և արի 'ի զաղքալիս ,
 Եւ անյատաղ 'ի դիւտ չարիս .
 Ոչ քզխըրատ ասէրունական
 Առի յունկն իմ տարտամական :
 Որ միշտ գոչէ էակն Բան
 Ի Մատթէի աւետարան ,
 Թէ ըստացումըն միշտ կենաց
 Լինի 'ի ձեռն աշխատանաց :

Եւ թէ զանճառ խոստումն յէէն
 Բըռուէք միայն յափըշտակեն .
 Այլ ես վատթար գերիս տարտամ
 Անճառ փռուաց երբէք չցանկամ :

Եւ ոչ մըրջման եմ համեմատ ,
 Առ այն կոչիմ յիմաստնոյն վատ .
 Նա յամառան լինի պատրաստ ,
 Առ 'ի բռն իւր կրել ըզհատ :

Օ 'ի ժամանիլ ձմերանլն սաշտ
 Կեցուցանէ զանձն անաշխատ ,
 Յոյժ պատկոտիմ ես յիմաստնոյն՝
 Մինչ ասէ ցիս՝ երթ առ մըրջիւն :

Եւրմէ ոսեալ զարիութիւն՝
 Լէր քան ըզնա իմաստնագոյն .
 Իսկ նա անբան նըրբանըկատ ,
 Եւ բանակոն՝ բայց անըզգաշտ :

Վատկառանաց գոլով որդի
 Սիրեմ ըզնինջ ամարայնի .
 Ոչ ժողովեմ զարդիւնս բարի
 Ի ժամ հնձոց յոյսմ աշխարհի :

Օ 'ի 'ի յաւուր դատաստանի
 Յորժամ ձմեռն գայ հասանի ,
 Անդ 'ի սովու ամենաստատ
 Կերակրէի զոգիս աղքատ :

- Ի՛նչէ՞ր պարծիմ ունեւ իմաստ ,
 Արքան մըրջիւն եմ յոյժ նըւաստ .
 Զօրհանապաղ ծոյլ ե պըղերգ՝
 Աւ ՚ի երգել զաղօթից երգ :
- Ս'երթ սաղմսեւ մինչ հարկեալ կամ ,
 Ահաւրբ սրտիւ երգեմ անկամ .
 Եւ զայն նքատեալ ե ոչ կանգուն ,
 Յեցեալ ՚ի բարձ պետաց հանգոյն :
- Ի՛այց ոչ լըման՝ այլ տընտհա ,
 Յօրանջելով ղերդ քընտհա .
 Մերթ ՚ի ծիծաղըս շարժելով ,
 Եւ մերթ հանդերձ խօսակցելով :
- Ս'երթ թողեալ զայն յիշոյրս տամ ,
 Դարձեալ ՚ի նոյն յաղօթս կամ .
 Աչ թէ յաղօթս՝ այլ յաղճատանս
 Քողով շահիմ անհուն տանջանս :
- Ի՛ւ ոչ նըման գոլ տներանի՝
 Ար անսոցողք են խըթանի .
 Սըրտի իմոյ իմաստնոց բանք
 Աչ թտփանցին որպէս խըթանք :
- Ը՛յլ եմ որպէս ամուլ երկիր
 Տատտակաբեր ե փըշալիր .
 Ի գիւտ շարեաց հանապաղ ժիր ,
 Ծոյլ ՚ի յածել բարիս ՚ի կիր :

Հասեալ 'ի կարգ՝ բայց ոչ բնտիր ,

Որպէս զինէն վկայէ գիր .

Զի ոչ կոչման հրաժարելով ,

Այլ անձամբ զանձն ընծայելով ,

Լ'նընդունակ շնորհացն ձիր ,

Յոյժ անարի ծոյլ և ժլպիրհ .

Արդարեւ ոչ արժան կարգիս

Էի և եմ այժմ զարդիս :

Օ, 'ի հովուութիւն կալայ յանձին ,

Եւ ոչ ջանամ հովուել զնոսին .

Ետու զոմանս գայլոց 'ի կեր ,

Տամ և ոմանց խոտ մահաբեր .

Օ, ոմանս թողեալ թարց տրօտոյ ,

Զոմանս կիզիլ տամ 'ի տօթոյ .

Ռմանք շաւղաց կան մոլորեալք ,

Կէսք 'ի փարախ օտար զիմեալք :

Լ'յլք 'ի նետից վիրաւորեալք ,

Հատք 'ի վիրաց անտի մեռեալք .

Եւ ոչ դարձեալ կան 'ի փարախ՝

Գարչիմ սրբբել նոցին թարախ :

Կոչիմ վիրասպ՝ բայց անհրմուտ ,

Ուսման պղղերգ և մըտօք բուծ .

Սասկ կոչմանէ ինձ զինչ օգուտ ,

Որ եմ անկիրթ և միշտ անգութ :

Ի Դործ ածել ըսպեղանիս՝

Մահացուցի բազում զողիս .

Անկիրթ գոլով ըսպեղանեաց՝

Առ 'ի դնել արեսպէս վիրաց .

Ոչ զընելով դեղն ըստ ուժի ,

Այլ հակառակն որ ոչ բուժի .

Վիրաց մեծաց անզօր ինչ դեղ ,

Փոքու վիրաց դառն և ուժեղ .

Որոց մինն մընայ անբոյժ ,

Մինն 'ի կրբել չունելով ոյժ .

Այսու զբազումքս կորուսի ,

Եւ ընդ նոսին զիմքս հողի .

Ըրդ 'ի յայտնել հօտապետին՝

Որ զիս կայոյց հովիւ հօտին ,

Յայնժամ խնդրէ յինէն համար

Կորուսելոցքն անհամար .

Որոց վասն արդարն անմեղ

Ջարիւն իւր սուրբ կամաւ ևհնղ .

Վայ ծոյլ հովուիս ամենամեղ ,

Աստէն դողամ ձոյնէն յահնղ .

Յանդիմանիմ յԱստուածորդւոյն՝

Որ ոչ մընամ ժամ մի արթուն .

Կոչէ առ իս Առակարկուն ,

Ո՛վ ծոյլ մինչեւ յերբ կաս 'ի բուն .

Ո՛չ ջերմն սոսկ՝ ո՛չ ցուրտ յառուկ
 ծարաւելոյն դաղջ և առշտուկ,
 Զի հանդերձեալ կամ 'ի փախիլ,
 Որպէս յայտնէ ինձ այս սուրբ գիւր:

Ո՛չ գիշերի ո՛չ 'ի տունջեան
 ջանամ դործել դործ ինչ արժան.
 Գործեաւ ասէ զորդարու թիւն,
 Եւ զայն յառաջ քան ըզլիսխճան:

Ո՛չ գտանի անդ կերակուր,
 Եւ չտան բնաւ խնդրազայ ջուր,
 Այլ անխնամ տանջի 'ի հուր,
 Յորմէ փախչի և մահն իւր:

Տէրն օրինակ ետ ինձ կանուխ
 Ըզթըղնին որ անպատու.
 Ըղնա հառման արժանացոյց,
 Արիանալ ծաւիս եցոյց:

Իսկ ես յերբեակ 'ի հասակի
 Չետու երբէք պըտուղ բարի,
 Կամ 'ի յերբեակ տմանակի՝
 Անցեալն այժմուս և ապառնի:

Լ՛ըդ իրաւամբ եմ արժանի
 Պատահելոյ նոյն տապարի,
 Որով հառեալ անկեալ վարի
 Ի հուր տառախի անչիջելի:

Տաղանդըն սուրբ՝ պարգեւըն ձիր
 Որքան զոսկի մաքուր ընտիր,
 Աւրնկալեալ ծառայս ժրպիրհ
 Եւ ծուլութեամբ չարկի 'ի կիր:

Արդ իրաւամբ բառնի յինէն՝
 Արպէս բարձաւ 'ի ծառայէն,
 Աքսոր իմ է վայր ցաւագին,
 Հուր և խաւարն այն արտաքին:

Այլ կամելով ծոյն հերկել,
 Աւթիւ ցրտայն եղև արգել.
 Յամարայնի մուրող հացի
 Լինի թէպէտ՝ բայց ոչ տացի:

Այլ 'ի յաւթէ ունայնական
 Ոչ հերկիցի զիմս անդաստան,
 Ի կեանս անդ բարձեալ կական՝
 Մուրամ ըզհայ անմահական:

ԸԾԶ. Այլ որ կամի շնորհել ինձ զայն,
 Արպէս չեառն ջուր մեծատան,
 Ջուրն ասի փոյթ ապականի՝
 Մինչ կայ անշարժ 'ի կայանի:

Այլին սարաս նա և գինի՝
 Թէ 'ի մըրրոյն ոչ պարգեացի.
 Այլ 'ի բարիս ծոյլ և անշարժ
 Կամ հեղգութիւնս ամենագարչ:

Եւ ընդ մըրրոյն զօրհանապաղ,
 Սըմին սարսա ծոյն անարի
 Ի հեղգու թիւնս ապականի,
 Ի արձեալ ծոյն չէ կենդանի,
 Զի ոչ ունի պըտուղ բարի,
 Արդ զինչ խնդրէ անպըտուղ ծառ,
 Թէ ոչ յանկարծ մահու տապար,
 Ի չընչմանէ սաստիկ ցըրտոց
 Ոչ բողբոջին ուղէչք ծառոց,
 Ոմանք ծաղկամբք կըրեն վընաս,
 Եւ այլք բզբերս թողուն տըհաս,
 Սըմին սարսա և համեմատ՝
 Մինչ ՚ի սիրոյ ցըրտանոյ մարդ,
 Կամ ՚ի բարեաց չըրջի ՚ի զառ,
 Կամ զըսկսեալն չածէ յաւարտ,
 Օ՛ի Աշամաւ աստոց Աստուած,
 Քրտամբք մերովք ուտել ըղհաց,
 Արոյ Դաւիթ տայ երանի,
 Եւ վըկոյէ լինել բարի,
 Քանզի առէ, երանի քեզ՝
 Թէ ըզվաստակ քս կերիցես,
 Եւ Եսայի ասէ՝ զքոյդ հաց
 Բըրդեա և տուր կեր աղքատաց,

- Բանիւ այսու տայ մեզ խորատ ,
 Յընչից այլոց կալ միշտ 'ի զատ .
 Լեր դու բանիս նըրբանըկատ ,
 Հայ քո ասէ՝ տուր աղքատաց :
- Ըրդ բանք երից երջանիկ հարց՝
 Անհամեմատ չեն 'ի միմեանց ,
 Որք պատուիրեն մեզ ուտել հաց ,
 Զարդար վաստակ մերոց ձեռաց :
- Լ՝ կեանք ծուլին յոյժ տաղտկալի ,
 Զի ըստ որում յաւէտ ցաւի .
 Զի ցաւ և հոգ առնն սրբաի՝
 Տես թէ որոց համեմատի :
- Լ՝ որպէս ցեց 'ի հանդերձի ,
 Եւ որդն ուտի՛ճ որ 'ի փայտի .
 Այլ և նըման անտաքատի՝
 Յորում ոչ հաստ ինչ սերմանի :
- Յոր բաղմանան փուշք և տատասկ ,
 Ընդ գարշ սողնոց նա և գաղանք .
 Սոյնպէս և սիրտ առն անարի
 Երբէք չհերկի և ոչ վարի :
- Կայ և մընայ ըստ անտատի՝
 Որջ աղուէտուն ստատանայի .
 Ըստ Պօղոսի երկիր անարգ՝
 Որ բերէ փուշ և ըզտատասկ :

Լ՛յս է և սիրտ ծուլից մարդկան,
 Յոր բուսանին մեղք բաղմազան,
 Ոչ քաղի թուղ ՚ի տառասկաց,
 Որպէս և Տէրըն իսկ ասաց :
 Եսայիաս՝ փուշ և եղինձ՝
 Բուսցի ասէ՝ և ոչ պլինչ,
 Այն է ՚ի սիրտ արանց հեղգաց՝
 Արմատ համայն չար մօլութեանց :
 Իշէ՛ Յուդաս ծուլիցն ըզսեռ՝
 Ծառ անպտուղ և կրկնամեռ,
 Կարօտ կրկին կենդանութեան,
 Խոնաւութեան և ջերմութեան :
 Սը՛ին սարաս և համեմատ՝
 Կրկին իրաց կարօտ է մարդ,
 Ատուածային սիրոյ հըրցոյն,
 Խոնաւութեան շնորհաց Հոգւոյն :
 Օ՛ղլքն թէպէտ ըզկերպ մարդկան
 Ունին՝ սակոյն չեն բանական,
 Ոչ տան պտուղ ինչ պատուական,
 Թէ՛ ՚ի կանուխ թէ՛ անադան :
 Ի՛ստ ձիթենւոյն վայրենական
 Սոսկ տերեւով միայն մնան :
 Զի ոչ երբէք տան ըզպըտուղ,
 Յորոց դոնէ հանիցի իւղ :

ՀԷԵ.

Օ, ի չունին ծոյլք բարեաց ըզբեր,
 Եւ իւղ որով վառի լապտեր.
 Ճըրտագք նոցին ոչ կան 'ի վառ.
 Ըստ օրինի կուսից յիմար.

Արդ ձիթենին որ է վայրի,
 Մինչ յընտանեաց պատուաստիցի.
 Տալ ըզպտուղ ըսկսանի,
 Յայնժամ տսի նա ձիթենի.

Եւ ըզծուէ այսպէս իմա,
 Ջի գործ բարի չիք 'ի նըմա.
 Ե վայրենի ձիթենի նա,
 Որպէս ասէ Երեմիա.

Որոյ հանգոյն այր անարի
 Մինչ բարեջան յանձինս յարի.
 Գործել բարիս ըսկսանի,
 Յայնժամ տսի նա ծառ բարի.

ՀԶ. 'Իարձեալ նըման վայրի որթոյ.
 Որ երեւի տունկ խաղողոյ.
 Բայց տոյ պըտուղ նման լեղւոյ՝
 Ըստ դատնագոյն բնութեան իւրոյ.

Որոյ նման պղերզըն ծոյլ
 Մերթ երեւի որպէս անդուլ.
 Բայց անօդուտ գործէ և զուր.
 Մինչ զի գանձէ յինքնան ըզհուր.

Ծոյն նըման պաղեալ պուտան ,
 Առ որով ճանճք ժողովեալ գան .
 Նոյն 'ի բարեաց ոյք թէ պողին՝
 Չար մոլութիւնք զնովաւ մաղին .
 Ի բարձեալ ծոյն ասի տըմարդ ,
 Թէ և իցէ զօրեղ սյր մարդ .
 Զի բատ հոգւոյ է անաշխատ՝
 Քան ըղպառաւ մի ջերմեռանդ ,
 Օ՛ի քաջութիւն համեմատի
 Ըստ իմաստնոց՝ ադամանդի .
 Քանզի երբէք ոչ տայ տեղի ,
 Ա՛յ երկաթոյ և ոչ քարի :
 Զանգոյն անձանց առաքինեաց ,
 Որք ոչ յաղթին յառտեացս վըշտաց .
 Եւ ըստ ոսկւոյ են անխարդախ ,
 Ի հրոյ մեղաց կան միշտ անծախ :
 Եւ ծոյլք նման գոլով մամոյ՝
 Փոյթ ըսպառին հանդէպ հըրոյ
 Մըտեալ 'ի փորձ լինին անարգ՝
 Որպէս կապար այլ և անադ :
 Ըրին կարծր իբր զցորեան հատ ,
 Ծոյն մանրի որպէս ըղյարդ .
 Կամամք ցորեան ոչ վընտսի ,
 Յարդ 'ի հողմոց արտահոսի :

Օղբն թողեալ զգէնս արի ,

Երթան ըզհետ սաստանայի .

Որպէս հըրեայք լիրբ անդգօն՝

Դարձան սըրտիւք առ Փարաւօն :

ԼՂ և արիք որպէս ըզվէմ՝

Կան յորձանաց ուղիսից ընդդէմ .

Ծղլք ըստ հողոյ տարալուծեալ

Լինին 'ի ջուրց արորեցեալ :

ՀՂ. ԼՂ և երեք են կիրք մարմնոյն ,

Նախ կերակրոյն և ըմպելոյն ,

Քան զամենայն կիրք զօրագոյն՝

Է ցանկութիւն և անկարգ քուն :

Ս ասն ոյն ասի 'ի յիմաստնոյն ,

Թէ մի երբէք սիրեր ըլքուն .

Զի մի ասէ սիրելի ըզնոյն՝

Նեղեցէ դքեզ աղքատութիւն :

Դարձեալ քունըն է ծանրագոյն

Բեռըն և կապ յոյժ պընդագոյն .

Զըրկէ զոգի և ըզմարմին

Ի դուլութեանց աստուածային :

Քանզի ոմն իմաստասէր՝

Քունն է սրտակեր մահու ասէր ,

Զի ծնանի 'ծուլութենէ ,

Եւ 'ի մեղկեալ թմբու թենէ :

- Դաւիթ պատրաստ եղէց ասաց,
 Քալ յանդիման առ քեզ Աստուած,
 Աղաչել զքեզ ընդ առաւօտս,
 Զի լուիցես դու Տէր զաղօթս,
 Եւ Սողոմոն նրմին նրման
 Ասէ Տեառն լեր յանդիման,
 Ի դովութիւն կանխեա նախ քան
 Զծագել լուսոյ արեգական,
 Օ ի երկիւղածքն մեծատուն
 Սովոր է տալ զողորմութիւն,
 Որ ընդ առաջ նրմա այգւոյն
 Ելեալ խրնդրէ ըզգթութիւն,
 Եւ յսպէս դիւրաւ լըսէ Աստուած
 Առաւօտուն ըզխնդրուած,
 Ոչ ըզնորհս ոչ խընայէ,
 Որք գան խնդրել 'ի նրմանէ,
 Քանզի որդիք Խորայէլին՝
 Ասի ընդ այգն ժողովէին
 Ըզմանանայն յանապատին,
 Որ էր պարգեւ աստուածային,
 Եւցոյց այսու մեղ օրինակ՝
 Թէ առաւօտն է ժամանակ
 Հոգւոյն սրբոյ սփոփութեան,
 Ողորմութեան և քաղցրութեան,

Նա և է՛ ժամ կարի պատկան

Առ ՚ի խոկումն իմաստութեան .

Չէ՛ ժամ քրնոյ բանականաց ,

Այլ անասնոյ և դադանոյ ,

Եւ այնոցիկ որք կան ՚ի քուն

Թմբրեալ հաւուլ գիշերն ՚ի բուն ,

Ասէ՛ յաւուր դատաստանին՝

Ըստ ճշգրիտ Յօբոյ բռնին .

Յորժամ տատեղք տաւառացու

Գողէ՛ին զիս՝ ուր էիր դու .

Զի տաւաւել յայնմ ժամու՝

Որ հաւատով խնդրէ տանու .

ՈԳ . Քանզի և քունն անկարգ արար

Եւ առ հրշոյս ամէ՛ ըզջար .

ԶՅիտարայ՝ զհողեփեռնէս

Մասնեաց մահու արագ տպէս :

Եւ մանաւանդ զարին Սամփոսն

Արար նրկուն և անըզդոն .

Եւ որք սիրեն ըզքուն անկարգ՝

Նըման նոցին կրթեն վրտանգ .

Ի՞նչ աստ մարմնով ոչ պատժեացին ,

Անտարակոյս անդ տանջեացին .

Զի ըստ Գաւթի՝ ոչինչ գրտին

Ի քունս իւրեանց որք ննջեցին .

Արաէս յիմարք որք նիրհեցին ,
 Զլապտերս իւրեանց առկայծ տեսին ,
 Ի յառագատա փեայ ֆրկչին
 Ընդ իմաստնոցն ոչ մըտին :
 Նա զի աշխարհ է ագարակ ,
 Մարդն 'ի վարձու կաշեալ մըշակ .
 Արոյ վասն չէ նմա հարկ՝
 Գործոց բարեաց մնալ դատարկ :
 Այլ միշտ գործել յայգւոջ էին՝
 Չասն սիրոյ դահեկանին ,
 Արքայութեան ասեմ վերին ,
 Եւ տեսութեան աստուածային :
 Քանզի աշխարհս է 'ի շարժման ,
 Երկինք Լերկիւր , տարերք համայն .
 Ամօթ մեծ է բանականին ,
 Ար կայ անշարժ առ 'ի բարին :
 Թէպէտ աշխարհս է անցական ,
 Բայց յոյժ ազնիւ և պատուական ,
 Արող կարեմք չահել բզկեանս ,
 Ար կայ մնայ 'ի յաւիտեանս :
 Օղբ փոխանակ սնանց կենի
 Շահին զանշէջ հուր գեհննի .
 Արդ մի աշխարհ՝ կորուստ ծուխից ,
 Ընտրեաց փառք յաւիտենից :

Վատարկութիւնն է որոգայթ ,

Որով մարդիկ ածին 'ի կարթ .

Նա է համայն չարեաց մակարդ ,

Յարիւ 'ի նա բնաւ չէ պարտ .

Վատարկութիւնն է գարշելի ,

Եւ գարշելոյն յոյժ հաճելի .

Տեսեալ ըզնա Եզեկիէլի՝

Կոչեաց կաթսայ ժանկաւ 'ի լի .

Սուր և արծաթ անգործ պահեալ ,

Դիւրաւ լինի ժանկահարեալ .

Այսպէս յոգի առն անարի

Ժանգ մոլութեանց փութով յարի .

Լճդ դու ո՞վ ծոյլ՝ լուր իմաստնոյն ,

Որ ասէ բարձ զժանկ արծաթոյն .

Նոյն ժանկաբեր զմեղս հոգւոյն ,

Լիցի անօթ պայծառադոյն .

Նա և ծուլից ոչ գոյ տեղի՝

Բաց 'ի տանէն սատանայի .

Երկինք ըզնա ոչ ընդունի .

Զի նա է վարձ գործաւորի .

Ստի անուամբ դահեկանի՝

Ժիր մշակաց տուեալ լինի .

Եւ իրաւամբ անտի զրկի .

Զի ոչ գործեաց յայդւոջ ժամ մի .

Եւ ոչ 'ի դրախտն Ադինայ
Համարձակեալ մլտանէ նա,
Զի անդ եղաւ մարդն 'ի դործել,
Յորմէ և նա ծուլութեամբ ել,

Նա՛ չէ արժան յաշխարհի կեալ,
Անբեր ծառոյն օրինակեալ,
Զի աէր այգւոյն ետ հատանել,
Զեթող զերկիր իւր խափանել:

Օ, ի որպէս անդ խոսանացեալ՝
Փուշ և տատասկ կան բազմացեալ,
Սոյնպէս յոգւոջ արանց հեղդաց
Բազմանան փուշք չար մոլութեանց:

Դատարկութիւնն ասեմ վատթար, ՌԻԱ.
Տես ըզԴաւիթ թէ զինչ արար,
Որ մինչ 'ի դործս ըզբաղեալ կայր,
Էր նա ժուժկալ և ոյր արդար:

Եւ 'ի ժամու մինչ կայր դատարկ՝
Գործեաց ըզգործ կարի անարգ,
Ըզնութիւնն ասեմ անկարգ,
Զարիւն անպարտ յերկիր էարկ:

Սինչ Սողովման որդի նորին
Ի շինութեան կայր տաճարին,
Էր կատարեալ իմաստութեամբ,
Նա և ասի՝ կայր սրբութեամբ:

Այլ յեւ որոյ դատարկացաւ ,
 Յանդիշէլի դործս ընթացաւ .
 Յիգականաց նա խարեցաւ ,
 Յանշէղ ուղւոյն մօլորեցաւ :
 Օրոյ տակէր՝ գոլ որոգայթ ,
 Անկեալ լինէր ՚ի նոցին կարթ ,
 Բզնա որ մերթ անիծանէր ,
 Անկեալ ՚ի գուք նորին սրտուէր :
 Ամենալատ դարչ ծուլութիւն
 Առնես ըզմարդ անհոգ ՚ի քուն .
 Տաս ժամանակ չար թըշնամւոյն
 Յանեւ զորոմն մէջ ցորենոյն :
 Ամենագութ և բուն բարի՝
 Արա ըզծոյլ ժիր և արի .
 Անիլ լապտեր յաւէտ ՚ի վառ ,
 Այլ և տման իւղապատար :
 Հօրհիւ խաչիդ աստուածազարդ
 Արխոցս զանարիս վառ ,
 Պործոց բարեաց հետեւել աստ ,
 Կալ անդանոր անդատապարտ :
 Սարիամա Մօր քոյ ընտիր՝
 Օթարանին աստուածազիր .
 Ծոյլ և սրգելից ծառացս ժըպիրհ
 Արա զգտտտ արի և ժիր :

Հայցմամբ սրբոյ Կարապետին

Արիացո ծառայս յեանն .

Ըստ երջանիկ աւազակին

Տարյես և զիս Տէր 'ի Ղզին :

Եւ մազթանօք սրտոյ Խաչին՝

Պըսակ անուն տարկաւագին ,

Պարագլխոյ սրբոյ դասին

Արիւնաներկ շահատակին :

Կշեա և զիս Տէր 'ի յայդին

Ըստ անարի ծոյլ մշակին ,

Գոնէ ժամ մի դօրձել 'ի նմին՝

Ըստ Դեմասոյ բարեբաղտին :

Արա և զիս Տէր ընդ նրմին

Սեպհականող դահէկանին .

Յարքայութեանըդ քոյ վերին

Արժանանալ տեսլեան քոյին :

Սէծ վրկային քոյ բրտնաջան

Որ կրբեաց վիշտս անճառական ,

Ամս երկուս աստ 'ի տանջան ,

Ի վերապին՝ երեքասասն :

Օ անկեալս 'ի խոր անդընդական

Վերաբերեա Աստուած և Բան ,

Ատել զվարս գարշ ծուլութեան

Եւ հեռեւել տրխութեան :

Աղաչանօր երջանիկ հարց ,

Մշտապաշտօն սուրբ միանձանց ,

Որք ՚ի յաղօթս են ոտնակոց ,

Որոց ոչ դոյ նիրհել տչաց :

Ամենակալ արքայ փառաց

Զիս ազատեալ ՚ի տանջանաց ,

Անմարթ է ինձ նմանիլ այնց ,

Փրկեալ միայն ՚ի հեղեղութեանց :

Հայրապետացն աստուածարեալ

Զօրէն արվւոյն լուսափայլեալ ,

Որոց հայցմամբ ծոյլս յամուռեալ՝

Ընդ բարեջանս եղէց յարեալ :

Անմահ դասուց մօքուր երամ՝

Զորս կոչեցեր մեզ բարեկամ ,

Հայցմամբ նոցին կապեալ անդամ՝

Լոյծ մի թողուր մնալ տարտամ :

Լուսաւորչացն խորայէլի

Որք փայլեցան ՚ի յլստուերի ,

Որոց հայցմամբն անդառնալի

Արիացո ծոյլս անարի :

Աստիճակ հարց ընդհանուրց՝

Պապեալ հողւոց զովարար ջուրց ,

Հան Տէր յինէն մեղաց ըղբուրձ ,

Զի ասրեցայց յանվախճան հուրց :

Լ՛ղերսանօք մաքուր կուսից
 Օրիորդաց սակեվարսից ,
 Որք ՚ի սիրոյ Եկդ էից
 Օտարացան յազգէ վէհից :

Լ՛ըա և զիս արքայ երկնից
 Գ՛ռլ ընդ նոսա արիակից ,
 Յար և նըման կուսից հընգից ,
 Պատրաստու թեամբ առ քեզ եկից :

Լ՛ւ ընդ նոսին Փեսայդ գըտից ,
 Ի յառաքաստ սուրբ քո մըտից .
 Եւ քեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյն
 Միշտ անդադար փառս մատուցից :

ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

Տաղար Եղանակներ :

ՈՒՂ. ԴՏԱՅ թէպէտ դերի մեղաց ,
 Բայց ոչ սննդս և ՚ի կենաց .
 Մարգարէիւն ասէ Աստուած՝
 Ոչ կամիմ մահ՝ այլ թէ բզդ արծ՝
 Քանզի դարձին իմ ըստասէ ,
 Արպէս յայտ է առ Մանասէ .
 Ապա և ես նլման նլմին
 Դարձայց առ Տէր բանիւ նորին :
 Տէր և Աստուած Աբրահամու՝
 Իսահակայ և Յակոբու ,
 Նա և արգար որդւոց նորին ,
 Թո՛ղ ըզմեղանս իմոյ անձին :
 Որոց չեղեր ատաշխարան ,
 Զի ըստ որում քեզ ոչ մեղան .
 Այլ ես մեղոյ զօրհանապազ ,
 Անթիւ և քան ծովուն զաւազ :
 Չեմ արժանի հայիլ ՚ի վեր
 Մեղօք խոցեալքս բաղմա՛վեր .
 Արդ աղաչեմ՝ թո՛ղ ինձ թո՛ղ Տէր ,
 Զանհուն չտրիս իմ մի՛ յիշեր :

Լ'նբաւ ևն մեծ վայելութիւն ,
 Եւ ստատիկ են քոյդ բարկութիւն .
 Եւ 'ի վերայ մեղաւորաց
 Անշափ են քոյդ ողորմութիւն :
 Վու Տէր բարձրեալ գթած Աստուած՝
 Երկայնամիտ և ողորմած ,
 Որ 'ի վերայ չարեաց մարդկան՝
 Ոչ պահես ոխս 'ի յաւիտեան :
 Որ կապեցեր բանիւ քոյին
 Ըզծովն զմեծ անդեղային .
 Լոյծ ըզկապանս խնայ ձեռաց՝
 Ըստ Վէմ անուն ձկնահանին ,
 Ոչ թէ կապեալ կամ յերկաթից՝
 Այլ բիւրազան սուամբ օխտից .
 Գեր 'ի վերայ քան զամենայն՝
 Կապիմ 'ի գարշ ագահութեան :
 Վանգի մեղաց ագահելով ,
 Զօրքս և զայրիս կեղեքելով ,
 Զանցաւորօք ըզբաղելով ,
 Ի յանհաստատրս յարեւով :
 Վրեմ զարծաթն՝ նա և զօսկի
 Նախամեծար քան ըզհոգի .
 Եւ զայն ունիմ յաւէտ յարգի՝
 Որ 'ի սրբոց միշտ անարգի :

113. Ե . Լ'գահու թիւնն ամենալատ՝
 Համայն չարեաց տախ արմատ ,
 Որպէս գրքէ սուրբն Պօղոս
 Ի թղթին առ Տիմոթէոս :
 'Նա և սլմին համաքատակ
 Ի գիրս իւր տախ Սիրաք ,
 Թէ ոչինչ է յոյժ չարագոյն՝
 Քան ունիլ սէր ընդ արծաթոյն :
 Ընտելանամ ընդ ագահաց ,
 Յորոց ստորտիմք կալ միշտ 'ի բաց ,
 Ընդ այնպիսոյն չուտել և հաց՝
 Ասէ Դաւիթ յերգս սաղմոսաց :
 Օղաց 'ի հրոց ուսանիմք յայտ ,
 Զի վարէ մերձ ինքեան ըզվայտ ,
 Կիզեալ տունէ զայն նման իւր ,
 'Նա և զածուխն խկտալէս հուր :
 Սոյնալէս որ կայ մերձ ագահի՝
 Եւ նա 'ի նոյն ախարս սահի ,
 Յորոց խորչիլ տայ մեզ Սիրաք ,
 Տալով ձիւթոյ զայն օրինակ :
 114. Որ մերձենայ տախ 'ի ձիւթ՝
 Ազտեղացի 'ի նմանէ փոյթ ,
 Քանզի տայ քեզ խտկալ զսակւոյ
 Ագահն չար՝ քան ըզհողւոյ :

Եւ ես զարծաթքն հարկաւոր
 Վարկայ քան ըզբանորն հագեւոր .
 Զանամ յաւէտ ստանալ գանձ՝
 Զերկիւղ Տեառն չունելով սանձ :

Եւ ոչ լուայ զայն որ ասաց
 Յոգնահանձարն՝ յառակաց .
 Ռենիլ չկարես դու ըստացուած ,
 Եւ ինչ բազու մ ըստ իրաւանց :

Իսկ ես յորժամ ակսանեմ զըք
 Ռենիլ ըզփառս յերկրի նորօք ,
 Յընչէ զու թիւնս նկատեմ սոսկ՝
 Ոչ գիտելով նորին ըզհոգ :

Եւ ահն չար ոչ մտածէ ,
 Եւ ոչ երբէք ՚ի միտ ածէ՝
 Թէ ծառայի Տեառն իսկապէս
 Փառք կենցաղոյս է որպէս զէշ :

Եւ եւ զընէ անձին սուտ յոյս , ՈՎԵ .
 Կեալ ձիգ ՚ի մէջ այս կենցաղոյս .
 Պէտք են ասէ հանդերձ և հաց՝
 Ոսկի արծաթ ինչ ստացուած :

Թարց յապաղման ժողովել զայն ,
 Ատա անհոգ նստիլ ՚ի տան .
 Ասեւ ցանձն՝ հանդիւր կեր արբ ,
 Զի ըստացի փոր քոյ ըզճարպ :

Լ՛րդ քեզ տսեմ թշուառական ,

Լուր դու զառակրն մեծատան ,

Որ մինչ սրածէր նա քեզ նրման ,

Շինեւ արծակ ըշտեմարան .

Լ՛ւ ժողովել անդ բղցորեան

Զբարս թիւերս զամենայն ,

Վայելել զայն երկար ամօք ,

Ի մահուանէ չունեւիլ հոգ :

Լ՛սէ Աստուած յընա՝ անմիտ

Ի գիշերի յայսմ զողիդ

Պահանջեցեն ՚ի քէն ՚ի բոց ,

Ո՞ւմ լինիցի այդ ստացուած :

Ո՛մանք քանան ՚ի սէր որդւոց

Գանձել զինչս վտան նոցունց ,

Ոչ թէ արծաթ՝ այլ անշէջ բոց

Կամին թողուլ իւրեանց որբոց :

Լ՛յլ և ունին մեծութեան սէր ,

Կամին լինել իշխան և տէր ,

Զայն ոչ առանց ադահու թեան ,

Եւ զայս ոչ թարց փարթամաւ թեան :

Ս՛իշտ ընթեանուն Տեառն ըզկրտակ ,

Բայց որպէս թէ անալ չէ հարկ ,

Զայն որ տսէ՝ մի՛ ստանայք

Ոսկի արծաթ պղինձ և պարկ :

Բնդդէմ որոյ զոր տասոյ Տէր՝

Եղէ անյագ արծաթասէր,

Մինչ յայանասէս ասեմ տաւք ինձ

Ոսկի արծաթ հանգերձ և ինչ :

Օ, ի ըստ որում եմ կարգաւոր

Եւ Աստուծոյ ըսպատաւոր,

Որ ինչ վասն իմ է հարկաւոր,

Զայնս տալ ինձ էք պարտաւոր :

Եւ խոտանամ պատարագէլ,

Զոգիս նոցա յիշատակէլ,

Որպէս զարծիւ յամիշտակէլ,

Եւ տանջանաց իսկ ազատէլ :

Թեպէտ լինի այս ամենայն

Հնորհիւ սրբոյ անմահ զենման,

Միջնորդութեամբ պատարագչի,

Եթէ մաքուր սրտիւ մատչի :

Բայց վայ ինձ և իմ նմանեաց,

Ոհե :

Որք յանդիմեալ ինդրեն ըզվարձ,

Անուանելով յիշատակի

Եւ կամ ըզգին պատարագի :

Սակայն պարտի և ժողովուրդ

Աւ կարգաւորս ունել ըզդութ,

Տալ բայց սակայն ոչ որպէս զին՝

Անդին Հնորհաց աստաւածային :

Եւ տասնեւորդս որպէս նուէր
 Մատուցանել պատուիրէ Տէր .
 Եւ մանաւանդ որդիաբար
 Պահել արդեամբ որպէս ըզնոյր :
 Նշնպէս պարտի և քահանայն
 Չառնուլ երբէք զայն 'ի բերան ,
 Թէ այս ինչ գին մկրտութեան ,
 Այս ինչ ահեղ սուրբ Խորհրդեան :
 Օր տշնպիսիք դատապարտին
 Ըստ Սիմնի չար կախարդին ,
 Այն որ 'ի ձեռն ընչից իւրոց
 Խնդրէր ըզնորհս յառաքելոց :
 Ընդ քեզ ասեն՝ ով չար կախարդ
 Լիցի կորուստ և քոյդ արծաթ .
 Ոչ վաճառի ընդ արծաթոյ
 Պարգեւն ձիր Հոգւոյն սրբոյ :
 Եւ մեծառունքն մանաւանդ
 Ըստ այս եթէ լիցին ժըլտո ,
 Մինչ ոչ տայեն որպէս անպարտ՝
 Հասկ իրաւունք նոցին առաս :
 Որպէս կանոնն առնէ մեզ յայտ՝
 Ընդ Յուդայի են պատժապարտ ,
 Զի չէ հովուին թարց իրաւանց
 Կթել ըզկաթն յիւրոց խաշանց :

Բայց ոչ աւնի նա իրաւունս
 Առ ՚ի սաստիկ ճըմէլ պըտկունս ,
 Մինչ ընդ կաթին կաթիլ սրխն՝
 Ոչ լինել իւղ ըստ խմասանոյն ,
 Դարձայց առ քեզ գերի թշուառ՝
 Անձն իմ յանդուգն և անսրտկառ ,
 Կտրման մարդոյ և արձակման՝
 Թէ և զքեզ Տէր կացոյց իշխան ,
 Բայց դու կապեալ կաս չար մեղք ,
 Զխաբդ կարես արձակել զք ,
 Կամ զխաբդ քք ՚ի քէն կապի ,
 Մինչդեռ կատրղդ է ՚ի կապի :
 Օ ի կարգեցար Հոգւոյն սրբոյ
 Միջնորդ մարդկան և Աստուծոյ ,
 ԶԱստուած ընդ քեզ նախ հաշտեցո՛ւ
 Յեա այնորիկ և ընդ հօր քոյ :
 Կռչիս վերասպ հոգւոց նոցին ,
 Բայց վերաւոր քան ընդոսին ,
 Նախ բուժեա դու զվէրս անձին ,
 Յեա այնորիկ և ըզլամկին :
 Որ խոստանաս զոգիս այլոյ
 Առնել ազատ ՚ի դժոխոց ,
 Իսկ դու գերիդ գաղիբ մեղաց՝
 Ոչ բնաւ ջանաս ազատիլ յայնց :

Սինչ մերձենաա յանձախն ՚ի հուր
 Անսուրք հադւալ և անմարուր ,
 Որով ածես տա ընդ հանուր
 Ի Տեառնէ ախա սով և ըզսուր :

Օգտատացիր անձն իմ անարդ-
 Ճանաչելով քոյին ըղկարդ ,
 Զի Աստուծոյ կոչիս հրեշտակ ,
 Լէր ընդ նոսին վարուք յստակ :

Սի սրահանջեր արդիւնս ՚ի յայնց
 Ուր ոչ ունին տարուստ անձանց ,
 Զի մի առեալդ որպէս ըզհարկ՝
 Լինիցի քեզ փուշ և տառասկ :

Օի սարա է քեզ այնց ողորմել ,
 Քան ՚ի նոցունց հուր ժողովել .
 Սակայն ունիս անդուծ աղիս ,
 Կեանք զաղքատաց բառնալ կամիս :

Ուրքան ունի լապտերն ըզջուր ,
 Այնքան սրկատ ունի պիւղ իւր ,
 Յորժամ ջրով նա լնանի
 Չէթն վայթի և հեղանի :

Ուրքան է մարդ արծաթասէր ,
 Այնքան սակաւ սիրէ ըզՏէր ,
 Եւ մինչ սիրէ բարբոսին ,
 Սէր Աստուծոյ չէք ՚ի նրմին :

Օյ ծառայելըն տեսարց կրկին
 Չէ մարթ երբէք՝ և ըստ կարգին,
 Ըստ յայտնապէս Տեառն բանի՝
 Աստուծոյ և մամանայի :

Փարթամութիւն կենացս է փուշ,
 Յորմէ պարտիմք լինել ըզգոյշ.
 Զի նա է որ զօգուան մեր
 Հեղձուցանէ՝ թողու անբեր :

Ինչ վերանալ Եղիային
 Հրեղէն կառօք յերկրէ յերկին,
 Ընկէց յերկիր զիւրըն մաշկեակ՝
 Տալով այնու մեղ օրինակ :

Որք յաշխարհէ են հրաժարեալք,
 Մի՛ լինիցին յընչից գերեալք,
 Այլ ընկեացեն յինքեանց ՚ի բաց
 Որ ինչ լինի արդեւ շնորհաց :

Այլ դու Փրկիչ ամենակար
 Տուր ինձ զխմաստ և զհանձար,
 Զի մի՛ անկայց յանդգնաբար
 Յախտից ՚ի յախտըս չորաչար :

Ոչ թողուլ վարս հրեշտակական,
 Եւ գայերս սրբ են ինձ պատկան
 Եւ մի՛ որպէս աշխարհական
 Լինել ընչից վաճառական :

Քանզի չէ պարտա քահանայի
 Հըպիլ ՚ի գործ ինչ տշխարհի .
 Վաճառական և ոտական
 Լինել նմա ոչ է պատկան :

27. Զորս սովորեալ է շահ վաշխից ,
 Որ անպատեն է ամենից .
 Տես Ղեւտացւոյ՝ ՚ի գիրս Ելից ,
 Օրինաց և Մարգարէից :

Օ՛ր պատուիրէ քեզ Տէր Աստուած
 Չառնուլ երբէք վաշխ ՚ի յեղբարց .
 Զորում ասէ վաշխ մի՛ առնուր՝
 Մի՛ աւելի քան զոր ետուր :

Լի՛թէ արծաթ քոյ փոխ տայցես
 Ժողովրդեան իմ որ առ քեզ ,
 Զերդ պահանջող մի՛ ճեպեցես ,
 Եւ տոկոսիւք մի՛ նեղեցես :

Տայցես եղբոր քոյ ընդ նրմին
 Որ ինչ ՚ի պէտա արկցի ՚ի կիր .
 Եւ զայն ասէ՝ թարց տոկոսեաց ,
 Զի օրհնեցէ զքեզ Տէր Աստուած :

Լի՛զէ կիտա վայելով զիս՝
 Ըսպառնալեօք գոչէ առ իս .
 Որ կողոպտես զաշխարհածինս
 Մի՛թէ դու ո՞չ կողոպտիցիս :

Ուսցիս և զայս 'ի Սաղմնասաց ,
 Ի Սիրաքայ , և յԱռակաց ,
 Ի Կանոնէ Հայրապետաց ,
 Աստուածաբեալ սրբազան հարց :

Լսեն յայտնի գոլ գողութիւն
 Եւ անիրաւ զըրկողութիւն ,
 Որք տան վճիռ թէ վաշխառուն
 Ոչ մըտանէ յարքայութիւն :

Քանզի յախաէս այս անօգուտ
 Ընծային ցաւք ոգեկորուստ ,
 Զի մեծատան տայ ասել սուտ ,
 Եւ ագահաց՝ ազիս անգութ :

Օյի սըտութիւնն է իմն ձայն 2ԺԲ.
 Պատրուակիչ ճշմարտութեան ,
 Հնչի վասն խաբէութեան ,
 Նախ 'ի յօձէն հնչեալ յԵւայն :

Նա զի չար ախոս այս յոգնազան
 Պատճառ թշուառ կենաց մարդկան ,
 Զարդիս բազումք սիրեն ըզնա՝
 Աշխարհական և քահանայ :

Օյի որ պարծի գոլ քահանայ ,
 Գործովք զկարգ իւր ուրանայ ,
 Արդ յայտնապէս սուտ է և նա ,
 Թէպէտ հոգի՝ բայց սատանայ :

Եւ որ ունի ըզտուրբ հաւատ՝
 Բայց գործով չար քան զանհաւատ,
 Սուտ է և նա՝ զի տօի զարդ
 Ե հաւատոյն գործ համեմատ :

Օի Տէրն ասէ՝ ամենայն սուտ
 Ե ՚ի չարէն և ոչ յայլուտ .
 Որ սուտ խօսի՝ երեւի յայտ
 Որդի չարին գոլ հարազատ :

ՁԺԷ. Յահել անուն Տեառն Աստուծոյ
 Տայ սուտ երդնուլ սէրն արծաթոյ .
 Վայ անաստուած ագահութեան՝
 Աւթին պէսպէս խաբէութեան :

ՁԺԸ. Սի երդնուցուս ամենեւին,
 Փրկողն ասէ մարդկան սեռին .
 Նախ արգելու թէ մի յերկին՝
 Ե ըստ որում աթոռ Եին :

Եւ մի յերկիր այս ըստորին՝
 Ե սրատուանդան տօից նորին .
 Եւ մի ՝ Սաղիմ՝ քանզի կոչի
 Քաղաք անիւ Ասցսեր մեծի :

Եւ մի ասէ ՚ի գլուխ քոյ,
 Զի չես իշխող մազի միոյ .
 Ոչ մազ մի թուիս կամ սպիտակ
 Փոխել կարես ՚ի յոյլ տեսակ :

Օ՛ր սոյն խորատ տէրունական

Տայ մեղ տանէ յառէտ զայս բան,

Այնն այս՝ և ոչն ոչ,

Զի առելին է դիւական :

Եւ յայամանէ փախիմ յայլ ախտ՝

Որ քան ըզսա է կարի վատ,

Որ անուանի խաբէութիւն,

Նա և գոչի անգթութիւն :

Խաբէութիւն տուր և առի

ԶԻ՛՛՛՛ :

Եօթն կերպիւ առեալ ճառի .

Համառ օտիւք արկցուք ՚ի ճառ

Զայն ըստ կարեաց մերոց արկար :

Նախ՝ վաճառել յոյժ թանկագին՝

Չողորմելով որբ անանկին .

Եւ ՚ի գնել զինչս աղքատին

Անգթութեամբ տալ սակաւ գին :

Երկրորդ՝ առնել երդումն սուտ,

Թէ սոյն վաճառ է անօգուտ .

Երրորդ՝ կըշտել և ՚ի չափել՝

Զանոց յառէտ առ ՚ի խաբել :

Չորրորդ՝ դաշամբ արկանել սակ՝

Վաչխառութեան յոյսնի տեսակ .

Հինգերորդ՝ զայլ ինչ ցուցանել

Նենգել և զվասրն վաճառել :

Եւ վեցերորդ՝ Թագուցանեւ,
 Զարատ իրին ոչ ցուցանեւ .
 Եօթներորդ՝ դործոյն յարմար
 Կալ ՚ի տեղի մաթ և խաւար .

Օ ի ցուցցի գոլ գեղեցկագոյն
 Վաճառեղի իրն ՚ի մըթոյն .
 Անդ իրաւամբ անկցին նոքին
 Յանլոյս խաւարըն արտաքին :

Որ ՚ի յարծաթ սիրով յարի ,
 Հրով նորին խկոյն վառի ,
 Տիրեն նըմա հոգք աշխարհի ,
 Կապեն տոռամբ որպէս գերի :

21. 1 ինի գըրատտ սատանայի ,
 Քարչէ ըզնա ուր և կամի .
 Յեկեղեցւոջ ոչ դադարի՝
 Յար և նըման նետահարի :

Լ յեքան ճեպով նըկարէ խաչ ,
 Որպէս թէ որ վանէ ըղձանձ .
 Ոչ սպասէ նա ՚ի յաւարտ ,
 Զի ոչ ունի ուղիղ հաւատ :

Թողեալ զանմահըն սրատարագ
 Դիմէ ՚ի գեօղ կամ յադարակ .
 Զի քան ըղաօն և զիւրակի՝
 Ունի զտակին յաւէտ յարդի :

Ըմանք թէ և երեւին անդ ,
 Եւ ըսպասեն մինչ 'ի յաւարտ ,
 Սակայն անդ է և սիրտ նոցին՝
 Ուր կայ արծաթըն և ոսկին :
 Եւ է նա մի՝ և ոչ կըրկին ,
 Չունի ժառանգ՝ որդի և կին ,
 Ոչ մըտած է թշուառ հոգին՝
 Թէ վասն ոյր կայ 'ի վտանգին :
 Քանզի ասի՝ ամենայն ջան
 Մարդկան սեռի յիւրն բերան ,
 Ազահն մինչ չունի և զայն՝
 Վատտակի զուր և ընդունայն :
 Օի ըստ որում չէ մարթ ճառել՝
 Զայնչափն չար չափաբանել ,
 Աւ այս բարւոք վարկայ լըռել՝
 Քան ազահեալ յաճախ գըրել :
 Վայ ինձ այլոց քարտղողիս ,
 Ունկամբ երբէք ոչ լըսողիս ,
 Զոր ինչ 'ի կիր արկի զարդիս՝
 Միշտ անպակաս գտանի յիս :
 Ոչ որ ազահ կարկամ ժըլտա՝
 Լինեւ կարէ ինձ համեմատ ,
 Ոչ կամիմ կեալ առանց խորակաց ,
 Տամ աղքատին և ոչ սոսկ հաց :

- 21թ. Վանդի տակ՝ հայ ընչեղին
 Օրատահիկ է աղքատին .
 Որք զպիտոյս նոցա ոչ տան ,
 Արդարեւ իսկ են մարդասպան :
 Եւ որք ունին հանդերձ կրկին ,
 Պարտին զմին տալ աղքատին .
 Եւ զկերակուր տունել նոյնպէս՝
 Պատու իրէ մեզ սուրբն Յովհաննէս ,
 Պարտիմք յաւէտ լինել զթաժ՝
 Որպէս անուտ բերանն ստաց ,
 Որով լիցուք մեք նրմանող
 Հօրն համայնից նախախնամող ,
 Եւ վայ անգութ չար մեծատանց
 Ի յապագայ թշուառութեանց .
 Կան և մընան ձեզ ողբ թախիժ՝
 Ըստ Յակոբայ սրբոյն բանից .
 Թէ արծաթ ձեր է ժանկաբեր ,
 Հուր որ այրէ զանձինս ձեր .
 Ետուք ցեցոյ հանդերձ 'ի կեր՝
 Չոր աղքատաց տալ արժան էր :
 22թ. Եւ երանի տակ Ղաւթի
 Որ ըզանանկն ածէ 'ի միտ .
 Ո՛վ մեծատու՛ն անգութ անմիտ ,
 Յերանու թեանց զրկես զսոխոյ :

- Որ ողորմի որք աղքատին՝
 Փախ տայ ասէ անկարօտին .
 Յիմար ագահք տալ յամառին ,
 Անդ յԱստուծոյ առնուլ կամին :
- Եւ երանի՛ ողորմածաց
 Ետ արարիչն համայն ազանց .
 Բայց անողորմ մեծ դատաստան
 Անողորմից սրատրաստեալ կան :
- Գանձեցէք ձեզ գանձս 'ի յերկին՝
 Ըստ հրամանի անեղ էին .
 Ուր դողք 'ի նա ոչ հասանին ,
 Ոչ 'ի ցեցոյ ապականին :
- Քանզի ասի՝ ձեռք աղքատին
 Է գանձանակ հանուրց Փրկչին .
 Աստ զոր ինչ տամք կարօտ անձին՝
 Խիցն հասեալ յերկինս գանձին :
- Սոյ յիմարեալ ագահ անձանց
 Որ 'ի յերկրի գանձեն զգանձ ,
 Թողուն այլոց զինչս իւրեանց .
 Անդ մերկութիւնս կրեն և քաղց :
- Արդ ես երբէք ոչ զգացի
 Զայն սր ասի՝ տուք և տացի .
 Աստ 'ի ձեռն սակաւ հացի՝
 Ըզհացն անմահ ոչ շահեցի :

Հայր ազահաց այրին 'ի հուր՝
 Ըստ խնդրողին զկաթ մի ջուր ,
 Զի ոչ ետուն աղքատին աստ ,
 Ըստ իրաւանց չառնուն և անդ :
 Եւ ոչ երբէք ցանկան ջանալ
 Ըղբարեկամլս ըստանալ ,
 Ի յանիրաւ մամանայէ ,
 Թէպէտ լսեն միշտ 'ի Տեառնէ :
 Թարց գթութեան ասի հաւատ՝
 Դի անկենդան և ոչ հիւանդ .
 Կան ամբարեալ ցորեան տուտ ,
 Տան աղքատաց և ոչ մի հատ :
 Տէր գթութեանց նայեա 'ի յիս ,
 Եւ ողորմեա բազմամեղիս .
 Հան զըմբռնեալս 'ի չար ախաից ,
 Եւ ազատեա յորոգայթից :
 Ս'ի օձն չար ազահութիւն
 Թափեցէ յիս մահաբեր թիւն ,
 Հրապուրել 'ի գողութիւն ,
 Եւ յանիրաւ զըրկողութիւն :
 Օ'ի գողութիւն է չարեաց չար ,
 Չար քան ըղնա առնուլ կաշառ ,
 Կաշառակուրծ և վարձահատ՝
 Եւ անօրէն և անհաւատ :

Լ'նոխակալ և գլխաւատ

Պահեա՛ զիս միշտ ժիր և զգտտո .

Մի՛ կոչեցայց՝ ծառայ չար վատ ,

Այլ մըտերիմ և հարազատ :

Պաշտտանօք մաքուր Մօր քոյ

Մարիամաւ Կուսին սրբոյ ,

Տուր ինձ մերժել զսէր ոսկւոյ ,

Պահել զօրէնսդ գերայարգոյ :

Ղեր քան զարիի փայլեալ լուսով

Սրբոյ Խաչիդ ամենագով ,

Յորդ արտասուօք անյագ սիրով

Երկրպագեմ սուրբ հաւատով :

Որոյ շնորհիւ պահեա՛ զիս Տէր

Ի չար նեախոյ միշտ անվհեւ ,

Բռւժել յախտէս այս մահաբեր ,

Կեալ 'ի մարմնի անընչասէր :

Հայցմամբ Փրկչիդ Կարապետի ,

Հրաքուն հոգւոյ համեմատի ,

Սուրբ տաարակին յանապատի՝

Արիացո զիս 'ի մարտի :

Չընաչխորհիկ ունել ըզվարս ,

Ոչ ստլ զողջոյն 'ի ճանապարհս .

Քանզի մինչդեռ կամք 'ի մարմնի՝

Եմք 'ի հովտէս անկեալ յուղի :

Այն սիրեցեալք ըզկենցաղոյս՝

Որք խտտորեն ըզմեզ յուզոյս .

Սիրել զաշխարհ և զըստացուած՝

Թշնամութիւն է առ Աստուած :

Գերերջանիկ և մաքրատուն

Բերոյ խաչիդ վաղահասուն ,

Ի քարկոծման անձին պահուն

Տեսանողին ըզքեզ կանգուն :

Որոց հայցմամբ ամենառատ

Տուր զբթութիւն հիգոյս ժըլատ ,

Զի ըստացոյց տալով ցաղքատ՝

Անդ բարեկամս ինձ հարադատ :

Ի լուսաւորչին մեր բազմերախտ՝

Ժիր մշակին քոյ քրանաշատ ,

Որոց հայցմամբ զիս անարատ

Պահեստ ՚ի սէր՝ յոյս և հաւատ :

Օգտահութիւնն յինէն վանեա

Ընդ զթութեամբ զիս պահպանեա .

Զվաշխն տալով ստից ՚ի կոխ ,

Որոց խնդրենն տաց միշտ ՚ի վախ :

Ընդ քեզոյդ անբատացուած՝

Պընդեա զիմ յոյս առ քեզ Աստուած ,

Ի սէր ընչից մի մասնեցոյց

Հոգւով մարմնով ՚ի չարին ցանց :

Ո՛ր թողուր զիս առնել երգում
 Ընդդէմ ահեղ պատուերի քում,
 Դատաստանիդ զերկիւղ և դող
 Արկ՝ Տէր զինեւ՝ մի եղէց դող,
 Հայրապետացն յոգնահանձար
 Որք հորդեցին մեղ ճանապարհ,
 Տուր ինձ հռուել արիաբար,
 Զագահութիւնն վանել 'ի տար:
 Տարամերժեալ յինէն ըզտուտ,
 Զի խօսեցայց ուղիղ և զուտ,
 Եւ մի բնաւ զոք մասնեցից՝
 Քոյդ մասնչին հանգուհակից,
 Ճգնաւորաց և միանձանց՝
 Անընչասէր մարութ անձանց,
 Հայցմամբ նոցին արա՛ ինձ այց՝
 Առ հարօտեալս լինել գըթած,
 Ունողն անյադ սէր արծաթոյ
 Գանձէ անշէջ զհուր հոգւոյ,
 Ըսաւ երգողին՝ զուր խըռովէ,
 Եւ ոչ գիտէ ում ժողովէ:
 Սուրբ հուսանաց ջահադգեստից՝
 Պարկէշտահեաց և ըզդաստից,
 Հայցմամբ նոցին ջընջեալ զիմ բիծ,
 Արա՛ նոցա զիս դատակից:

Տո՛ւր ինձ խընդրել զարբայու թիւն ,
 Սիրել յաւէտ զանընչու թիւն ,
 Զի մեծութեանքն ցանկու թիւն՝
 Էտրկ բազումս ՚ի փորձութիւն :

Օ՛ր սերաստէսն ազահու թիւն
 Առ ընդհանուրս թափէ ըզթոյն ,
 Եւս առաւել ՚ի մեծատունս ,
 Առ վարդապետս և երիցունս :

245. Վ՛ր ան այնորիկ յետ ամենից
 Յիշատակել ոչ արգելից
 Զամանս յագահ քահանայից՝
 Տիրեալք յախտէս համեմատ ինձ :

Ընկեալ յերկիր պանդխտական
 Շրջագայեն զերդ մաւրացիան ,
 Մինչ հասանել ինքեանց վախճան՝
 Կամ ամուսնոյն անխղճական :

Յորմէ որքան մեղք յառաջ գան՝
 Յիշել երբեք ոչ է պատկան ,
 Ընթերցողիդ յանձնեցի զոյն ,
 Եւ դու յանձնեա նուրբ մտածման :

Պոչեմ առ քեզ ամենակար ,
 Զիս ՚ի յախտէս պահեա ՚ի տար ,
 Մի՛ սիրեցից յիմարաբար
 Զօձըն խայթիչ թիւնապատար :

Գլխիս և յիս որպէս վիմին ,

Եւ աղատեալ նրման նրմին .

Վերաբերեալ յախտէս յայն կէտ՝

Զալէ կոծեալս նրմին հանդէտ :

Կեալ յաշխարհիս յայս անարատ ,

Եւ յապաղայն անդատապարտ ,

Եւ քեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյն

Երգել յաւէտ ըզրիառս անհատ :

ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

Յազագոս Որկրամուրումեան :

227. **Ա**րդ կշռելով ըզլարս անձին
 Ընդ վարս որդւոյ անառակին ,
 Եւ ոչ միայն համակըշիւ՝
 Այլ քան ըղնա գտայ արբշիւ :
 Որդի անմիտ և անխրատ՝
 Արբշիւ շրուսլ և ապիրատ ,
 Բարեբարին երախտամոռ ,
 Եւ ապտտամբ բարեգուլթ Հօր :
 Օ, ի ոչ միայն չեմ հարադատ ,
 Նա և ոչ իսկ ծառայ նուաստ ,
 Քանզի որդին պատուէ ըզհայր ,
 Ծառայն լինի կամակատար :
 Օ, ի՞նչ շահ է ինձ որդի կոչիլ ,
 Անմրտաբար ՚ի քէն փախչիլ ,
 Կամ անուանիլ ծառայ ըզգաստ ,
 Կամ անզգոյշ և անպատրաստ :
 Որոյ նման և համեմատ
 Գոչեմ առ քեզ Տէր գլթառատ ,
 Ի յոտս քո գիմեալ զղջմամբ՝
 Ասեմ մեղայ՝ միշտ հառաչմամբ :

Ըրդարեւ իսկ ոչ եմ արժան
Թշուառականս որդւոյ անուան,
Ջի գթութեանդ անչափական
Գտի յաւէտ զիս պարտական :

Թախծեալ հոգւով առ քեզ կոչեմ,
Ողբամ, կոծեմ, ըմ, հառաչեմ,
Ջանհուն մեղանս իմ ճանաչեմ,
Ներկայանալ քեզ ամաչեմ :

Որ բարձրացար վասն իմ ի խաչ .
Դարձս զմոլեալս հովիւ ըդ քաջ .
Անառակիս ե՛լ ընդ առաջ ,
Որ ոչ կամիս մահ՝ այլ ըզդարձ :

Որ թաւալիմ անզրդջական
Ի մոլութիւնս որպէս անբան ,
Հան ի գրքոյս անդընդական ,
Ա՛ճ զիս ի կեանս անեզրական :

Ետուր վիմին անչընչական
Բզինե՛լ վրտակս երկոտասան .
Քարացելոյս նրմին նրման
Տո՛ւր արտասուս յորդահոսան :

Սեղայ յերկինս եւ առաջի
Հօրըդ գթած բազմեբախտի ,
Ըստ վասնողին գանձն հայրական ,
Սովեալս հացիդ անմահական :

Որ ընկալար նորին ըզդարձ ,
 Ընկալ և զիմն հայր դթու թեանց ,
 Տուր ինձ ունեւ ըստ միանձանց՝
 Զերկիւղքս սուրբ որպէս ըզսանձ ,

276 . Քանզի կամաւ եղէ գերի
 Գարշ և անյադ որովայնի ,
 Որպէս զըմսիք և ծակ կարաս
 Ոչ շատանայ նոցին սարաս :

277 . Օ՛ի ըզպաշտօն անեղ էին
 Տամ գարշելի որովայնին ,
 Ողբայ Պօղոս վտան իմ անձին ,
 Եւ թընամի կոչէ խաչին :

Քանզի ասէ իմ նրմանեաց
 Որկորամէտ շուայտ անձանց ,
 Որոց Աստուած է որովայն ,
 Եւ փառք նոցա ամօթն ունայն :

278 . Ըրդարեւ է որկորամէտ
 Քան զհեթանոսս յիմար անգէտ ,
 Զի նա պաշտէ զարծաթ՝ զսկի ,
 Սա ըզքսակ ապաւառի :

Սա անդրանիկ համայն մեղաց՝
 Բերեալ առ մեղ նախկին շնորհաց ,
 Զորս ետ ճաշել օձն ՚ի սլաղոցն ,
 Որովք առ մեղ սփռեաց ըզթոյն :

Են մեղք բազում որք կան գաղանի,
Սակայն այս ախտ է միշտ յայտնի.
Այր որկրամոլ ՚ի սեղանի՝
Թարց գոհութեան ուտել կամի :

Սին սարաս ՚ի վախճանի
Թողեալ զսեղանն բազմականի,
Նա տակաւին կայ ՚ի ջանի,
Եւ նոր ուտել ըսկըսանի :

Օ, անկարգ պատառն առեալ թաթամբ՝
Ջայն ՚ի բերան միտէ մտաամբ,
Եւ մինչեւ է ըղնա ծաւրեալ՝
Ունի ըղնորն պատրաստեալ :

Են որկրամոլք թէպէտ խօսուն,
Բայց բնութեամբ իբր անասուն.
Ջի ծառայողք որովայնի
Չեն ՚ի համար բանականի :

Օ, ի սիրտ շուայտ անըղզօնի
Է ռթարան լեզէօնի,
Ի ծով մեղաց նա հեղձանի
Ջօրէն խողիցն անբանի :

Պարձեալ որք կան շուայտաբար
Սասանայի են երիվար,
Որոց վասն և Եսայի
Ասէ՝ Էն միա և ոչ հոգի :

ՊԶ . Այր որկրամուլ արբշիւ շուայտ

Փոյթ անկանի 'ի մեղաց կարթ ,

Արդ թէ սրպէս և թէ զխորդ՝

Համառօտիւ բերցուք 'ի յայտ :

Եկեր Եւա նախ 'ի պրաղոյն ,

Եւ ետ ուտել նախկին մարդոյն ,

Անէծս առեալ 'ի յԱնեղէն՝

Ի վայր մահու վարեալ եղեն :

Նմանապէս որք ոչ պահեն

Ըզպահս սուրբ՝ այլ քամահեն ,

Են անիծեալք 'ի յԱստուծոյ ,

Եւ արգելեալք յեկեղեցւոյ :

Երկրորդ և Նոյ եղեւ պատրեալ

Որ վեկայիւր գոլ կատարեալ ,

Զանփորձն արբեալ և մերկացաւ ,

Ի Քամ որդւոյն ծանակեցաւ :

Ոչ ըստ Նոյի որ անփորձ էր ,

Այլ որ յաւէտ է գինեւէր՝

Փոյթ մերկանոց յանճառ փառաց ,

Եւ նըշաւակ լինի դիւայ :

Երրորդն Ղովա քաջ և արին

Անմասն գործոց սողոմային ,

Զարդարն ասեմ յաղթեաց գինին

Եւ ետ գործել զանյիշելին :

Եղեւ խրատաւ որդւոց մարդկան ,
 Զի մի լիցին յանձնապատան .
 Այլ մանաւանդ յառթէ մեղաց
 Զգուշութեամբ կացցեն ՚ի բաց :

Չորրորդ Եսաւ այսու ախտիւ
 Կորոյս ասէ՝ զիւրն պատիւ .
 Զանդրանկութիւն ընդ օրհնութեան
 Ետ և էառ նա զոսկնաթան :

Ենդրանկութիւնն մարդկան սեռի
 Է չառնելն ինչ բատ անբանի ,
 Նա վաճառէ ոսկնաթանի ,
 Որ անասնոց հաւասարի :

Իսկ հինգերորդ ՚ի խրախութեան
 Եւ Փարաւոն մոլի արքայն ,
 Զխահարար իւր ՚ի բանոէ
 Եհան և ետ կախել զփայտէ :

Որ միանգամ շուայտանայ՝
 Քան զանասունս անմլտանայ ,
 Եւ ՚ի գործելն անգիտանայ ,
 Ուրախ առնէ նա զստտանայ :

Եւ վեցերորդ Աբիսողոմ՝
 Անագորուն և անողորմ՝
 Սպան զԱմօն ՚ի խրախութեան՝ ,
 Ըստ Կայենի եղբայրասպան :

Չասեմ զԱմօն գոլ անարժան ,
 Բայց սրարսաւեմ զայն խրախճան՝
 Որ է առիթ ըսպանութեան ,
 Եւ ստապալիչ սրարկեշտութեան ,
 Եթէ աներորդ՝ Հողեփեռնէս
 Ախտիւ այսու բառնի յերկրէս .
 Արդ զինչ եգիտ նա 'ի գինեոջ՝
 Եթէ ոչ մահ ձեռամբ կընոջ ,
 Որք 'ի գինեոյ լինին տիրեալ
 Անշնչանան որպէս մեռեալ ,
 Հողեփեռնեայ համաքատակ
 Տկար կանանց լինին կատակ :
 Ութերորդ՝ և Արտաշէս
 Արար հրաման անկարգասլէս .
 Եւ մինչ լուաւ թէ ոչ է ծէս ,
 Ատեաց զկին իւր զԱսթինէս :
 Ի գինարբուս զեղիս խնճոյից
 Յատուկն ինքեան բղջախոհից ,
 Արբեալն անմիտ բերէ 'ի տես՝
 Որպէս արբչիւրն Արտաշէս :
 Իններորդ՝ անագորուն
 Չար Հերովդէս ժանտաղարոյն .
 Գին կաքաւման գարչ պղծուհւոյն
 Եւ ըղգլուխ սուրբ ամիրդւոյն :

Վանգի սեղանն անպարկեշտից

Է գութ լարեալ որդայթից .

Զի ամենայն անկարգ խրախճան

Կոչի դիւտց քան թէ մարդկան :

Ուր ոչ խօսի զոգւոյ ինչ բանս ,

Այլ թշնամանս և բամբաստանս .

Ուր ոչ զԱստուած փառաբանեն՝

Անդ գասք դիւտց կայթեն պարեն ,

Օյի ոչ երբէք յիշէ սուրբ գիր ՊԵՁ .

Արդար անուամբ զանձինս տրքչիւ ,

Այլ աղօթիկեր ՚ի պահս ժիր ,

Զանձանց ասէ գոլ գերընտիր :

Վանգի ասէ սուրբըն Ենօք

Հաճոյացաւ Տեառն պահօք ,

Եւ Եղիաս հրեղէն կառօք

Ելեալ յերկրէ յերկինս փառօք ,

Իսկ յետ անկման վայրէն փառաց

Զառուրս հինգ Ադամ պահեաց ,

Եւ ընկալաւ ձայն աւետեաց

Մարդեղութեան բանին կենաց :

Պահօք և Նոյ հաճոյացաւ ,

Ի հեղեղաց ջուրց ասպրեցաւ .

Եւ Աբրահամ ընդ հրեշտակաց

Հիւր ընկալաւ զՈրդին Աստուած :

Լ՝յլ և պահօք մեծն Մովսէս

Զկենսատուն հանուրց ետես .

Պահօք մանկանց ՚ի հընոցին

Ոչ այրեցաւ մաղ մի նոցին :

Լ՝ւ Դանիէլ մէջ յառիւծուց

Կապեաց պահօք բերանս նոցունց .

Ի փոր կիտին պահեաց Յօնան ,

Եւ Տէր ըննա արտաքս եհան :

Պահեաց Նինուէ պահօք մեծաւ ,

Եւ Տէր նրմա ողորմեցաւ ,

Պահօք Դաւիթ քուրձ ըղգեցաւ ,

Եւ մահն ժանտ յետս դարձաւ :

Պահօք և Յօբ արգարացաւ ,

Համբերութեան հայր կոչեցաւ .

Պահօք լուան ծընողք Վուսին

Զլուր ծննդեան Մօր Յիսուսին :

Լ՝յլ և պահօք սուրբ Յովհաննէս

Արժանացաւ շնորհաց պէսպէս .

Ի Յօրդանան դետ յայտնապէս

Զաղաւնակերպ հոգին ետես :

Լ՝ւ մկրտեաց զԱբբայն փառաց ,

Լուաւ ըղձայն Հօր ՚ի բարձանց ,

Վասն Փրկչին՝ տա է տաաց

Դառն Աստուծոյ բարձող մեղաց :

Սէրով բնութեամբ բանին կենաց 91.2.

Ամենասուրբն ՚ի մեղաց ,

Ըզբառասուն աւուրս պահեաց ,

Որով ըզարն յաղթահարեաց ,

Ըսա պահել ըզմեղ ուսոյց ,

Եւ զօգտութիւն նորին եցոյց ,

Թէ այսն այսու լինի ՚ի բաց

Ի մարդկանէ՝ որպէս ասաց :

Ըմաչեացեն անձինք շուսոյտ

Որ ոչ պահեն պահս անարատ .

Զի թէ պահեաց անմեղն անպարտ ,

Դու զիմորդ ոչ ով պատժապարտ :

Եայտ է զի չես ծառայ նորին ,

Այլ քրտակի աստուածին .

Փոխիս մահուամբ ՚ի ըստորին՝

Յորում քիմք քոյ ժանդահարին ,

Վոչեմ առ քեզ Միսածին Հօր ,

Զիս ՚ի յալեաց արա անդորր .

Մի՛ զերդ դազանս անբանաւոր

Պարարեցից զանցագ արկոր :

Շնորհեա՛ ինձ Տէր ըզգաստութիւն ,

Ատել զանկարգն արբեցութիւն .

Եւ ՚ի յառնել յառաւօտուն՝

Մի՛ հետեւող դտայց ցքւոյն ,

Օ ի մի արժան եղէց վայր՝

Զոր յայտնապէս տայ Եսայի .

Վայ ըմպելեաց սիրահարի ,

Զի զանազան յախարս սահի :

Սիրաք ասէ՝ գինի բաղում

Յարուցանէ ըզկործանում .

Արբեալն 'ի մէջ ծովու թըմրեալ՝

Ղէկաւարի նման քընեալ :

Որ 'ի յախտէս լինի գերեալ՝

Անշընչանայ որպէս մեռեալ .

Ուտի Սիրաք ասէ առ այն՝

Շուայտութեամբ բաղումք մեռան :

Օ ի ուր ասէ արբեցութիւն՝

Ե՛նդանօր անկարգութիւն .

Եւ ուր տիրէ գարշ մոլութիւն՝

Չէ՛ անդանօր իմաստութիւն :

Օ ի գիրացեալ յորովայնէ

Իմաստ ինչ նուրբ ոչ ելանէ .

Լին ըմպելեաւ և կերակրով

Նուրբ իմաստից կըրէ ըզտով :

Նա և անկարգ արբեցութիւն

Բերէ 'ի մեզ ըսարբկութիւն .

Արբեալըն ոչ փարթամասցի ,

Այլ և կարօտ լիցի հացի :

- Եւ ըստ բանի խողովողին՝
 Էյոյժ քաղցր քուն դործողին ,
 Զի յղիութիւնքն մեծատան
 Երբէք նընջել նմա ոչ տան :
- Օ՛ի որկրամուք յաւէտ ջանան
 Լընուլ զիւրեանց գարշ զորովայն ,
 Ասէ Ովսէ վասն նոցին՝
 Թէ կերիցեն՝ մի՛ յագեացին :
- Լըդէլ ասէ ըղհաց մարմնոյն՝
 Մի՛ լինիցի հըզօրագոյն ,
 Զի տալստամբ գտեալ հոգւոյն՝
 Առնէ ըղնա կարի նըկուն :
- Ո՛ր փափկակեաց սընուցանէ
 Ըզառաց իւր մանկութենէ ,
 Յեաոյ գտեալ զայն ապստամբ ,
 Ըսկսանի ցաւիլ զըղջմամբ :
- Լըդարն ուտէ ըղկերակուր
 Ճանաչելով զչափ անձին իւր ,
 Իսկ ամպարիշոք ուտեն անկարգ ,
 Եւ փորք նոցա մնան անյագ :
- Եւ զսէ թշուառ գինեսիրաց
 Որք մոռանան ըղչափ իւրեանց ,
 Որով լինին Լքեալք 'ի բոց՝
 Ի յընտանեաց և սիրեկեաց :

- Արդ ում է վայ և ում տանջանք .
 Ում վերդովմանք և դատաստանք .
 Ում չարութիւն և ում վարանք .
 Ում տարապարտ վէրք անձարակ :
 'Նա և զոր են աչք կապուտակ ,
 Եւ այլ ինչ ախաք բազմատեսակ .
 Են այնոցիկ այս ամենայն
 Որք 'ի գինւոջ կան յամենան :
 Վայ աստանօր ինձ ճառողիս ,
 'Նայն մարութեան հետեւողիս .
 Որ 'ի ճառելն իմում՝ ճառիմ ,
 Եւ ընդ նմանս իմ պարսաւիմ :
 Այնց որք խնդրեն յօղիաց օղին ,
 Զանոյշ գինի և ոչ զյստին .
 Որք զբմպելիս ունին սոյնպէս ,
 Անդ է խրախճան մեծահանդէս :
 Սինչ գտանեն զոր ցանկային ,
 Զախորժ իւրեանց որովայնին ,
 Վրձռ են զայն տուն գոլ արժանի
 Սուրբ օրհնութեան և ողջունի :
 Ուր գլուխեն զառիթ մահու ,
 Կոչեն զայն յարկ Աբրահամու .
 Ըսկսանին կեղծաւորել՝
 Որով ասոյցեն զինքեանս սիրել :

Ոչ գլխանի ասեն այլ տուն
 Ձեզ համեմատ յար և հանդոյն ,
 Առ ընդհանուրըս ողորմած ,
 Եւ մանաւանդ որք անանկաց ,
 Սնան լինել առտակասպաս ,
 Զի գլխոցեն կեր որկորոյն դարչ .
 Եւ ոչ լուսն զայն որ ասաց՝
 Ընկեա ըզհագս քո առ Աստուած ,
 Իմաստու թիւնըն գերտպանծ՝
 Ըզգոյշ լերուք ասէ անձանց ,
 Գուցէ անկարգ շուսյտութեամբ
 Եւ դարչելի արբեցութեամբ ,
 Եւ աշխարհի ունայն հոգօք
 Ճանրանայցեն սիրտք ձեր նորօք ,
 Յանկարծ հասցէ ձեզ որոգայթ ,
 Ըմբռնիցիք ՚ի մահուն կարթ ,
 Այլ ես նրման ծառային չար
 Ասեմ՝ Տէր իմ յամէ ՚ի գալ ,
 Ըսկսանիմ շուսյտանալ ,
 Ուտեւ , ըմպել , և արբենալ ,
 Տէր ծառային այնմիկ գայցէ
 Ի ժամու զար ոչ գիտիցէ ,
 Եւ ՚ի մարմնոյն զոգին հանցէ
 Ընդ անհաւատքս գտեսցէ :

Վանդի հընոց և այր շուայտ
 Են մի բնութեամբ և համեմատ .
 Մինն յաւէտ խընդրէ ըզփայտ ,
 Միւսն գինի և կեր սղարարա :

Սինչ գըտանեն զայնս առատ ,
 Ըզըոց սաստիկ ածեն ՚ի յայտ .
 Մին շիջանի և ցածանայ՝
 Յորժամ փայտի կարօտանայ :

Սիւսն սղահօք զգաստանայ ,
 Վարէ յանձնէ զսատանայ .
 Զի արդարոց սղահք և աղօթք
 Դասուց դիւայ են հալածօղք :

Օր օրինակ բորբոքի հուր՝
 Մինչ նիւթ սղարարա գացի ընդ իւր .
 Հրոյն ցանկութեան մարդկան սեռի
 Տայ բորբոքիլ անկարգ գինի :

Ըյր որկրամուլ նըման ժանկի
 Ասկականէ զանդ և զայգի .
 Զերդ մանկըտուոյ աւաղակաց
 Որբ կան զօղեալ յանկիւնս տանց .

Օի զաղխեալ դուրս տանըն բացցեն ,
 Զընկերս իւրեանց ՚ի ներքս ածցեն .
 Քանդի որկորն համայն մեղաց
 Է դուռն անաղխ և մշտարաց :

- Լ՝յԼ և նրման անսանձ ձիոց ,
 Եւ իբրեւ նաւ առանց թեւոց ,
 Տարաբերի նա 'ի հողմոց ,
 Այս է յանկարգ գործոց խւրոց :
- Օ՛ի որկրամու և շուայտ այր
 Է քան ըզգայլ կարի վասթար ,
 Թէ որկրամու ասի ըզգայլ ,
 Բայց մերթ կարէ անսուաղ կետլ :
- Սա ոչ գիտէ թէ զինչ է ծոմ ,
 Որկորամէտ երկրորդ Եդոմ ,
 Զի այր շուայտ անգղ է և ցին ,
 Դիմէ 'ի գէշ նման նոցին :
- Վայ ծառայի շուայտ արբշիւ .
 Դիտեմ և զայն որ ասէ գիր .
 Որչափ եղեւ աստ 'ի գլրդանս ,
 Այնչափ առնու և անդ տանջանս :
- Թէպէտ լուայ յառաքելոյն
 Ըզրան վասն անյադեւոյն .
 Եւ զոր ասացըն իմանամ՝
 Թէ մի տանիք մարմնոյ խընամ ,
- Իայց յիմարեալ անձն իմ հաճի
 Խընամագու թ լինել կարճի .
 Տամ պարարեւ այնմ հարճի ,
 Որով և կեանք տիկնոջ կարճի :

|| Դինչ նախագահ լինիցի կին ,

Է առն իւր պատիժ կրկին .

Ի պարարիլ և գարշ մարմնոյն՝

Լինի կրկին պատիժ հոգւոյն :

Օ ի աստ առնէ ըզնա յիմար ,

Մասնէ հրոյն անդ մշտավառ ,

Վասն այսորիկ արբեցութիւն՝

Յիմարութիւն կօշի հոգւոյն :

Թէպէտ խնդրի դարման մարմնոյ

Սակս օգտի կենաց մերոյ ,

Բայց զայն սակաւ՝ ոչ չափազանց ,

Որպէս ոմն բարւոք ասաց :

Պարտական եմ խրղճալ 'ի նա ,

Եւ ոչ ծառայ լինել նրմա .

Յայնժամ ծառայ լինի փորոյն՝

Մինչ տայ անչափ կեր որկորոյն :

ՊԶԲ . Լ՛րդ վերստին վասն դինւոյ

Իժ կոչեցեալ օձին թիւնոյ ,

Մահադեղին շիկագունոյ՝

Զօշարակէ չարին հընոյ ,

Կամիմ ճառել փոքր 'ի շատէ ,

Բայց յոյժ սակաւ բան 'ի շատէ .

Զի առողին փոքրըն շատէ ,

Չառ օղն անչահ կայ 'ի շատէ :

Ի՛նչ բառեսակ և յոգնաղան

Կերպիւ տիրէ որդւոց մարդկան :

Առնէ այս ախտ զսիրտդ ինքեան

Ողորմելի թշուառական :

Ոմանք անկեալ կան 'ի կրքալակ

Մոռանալով զիւրեանց ըզհարկ :

Անդ զօրն 'ի բուն մեան դատարկ ,

Յօրում վատնեն հօրն ըզվատալ :

Ի՛նչ երեկոյս դիմեն 'ի առն

Ըստ գազանացին կռուասուն :

Որպէս զանբանա թմբեալք 'ի քուն՝

Զուրկ յաղօթից առաւօտուն :

Ոմանք այնքան լինին տիրեալ՝

Մինչ 'ի բազմաց ասին մեռեալ :

Ոմանք այնչափ լինին արբեալ՝

Մինչ 'ի խօսից լինին կարկեալ :

Ոմանք արբեալ տան ըզլիշոց ,

Բերանք նոցին դուրք դժօխոց ,

Եւ զայս առնեն յուտելն ըզհաց՝

Հոտեալ բերանք արբեցողաց :

Եւ և ոմանք յարբեցողաց

Արբեալ լելին յայտոց դիւայ :

Աշխատ առնեն ըզքահանայն՝

Զի կարգացէ զաւետարան :

ԼՂԼ և ոմանք 'ի սեղանին

Գրաւս արկեալ ըմպեն զգինին ,

Մերթ որպէս չուն փլտխեալք լինին ,

Եւ զայն 'ի մէջ բաղմականին :

Ոմանք արբեալ լինին կախալ ,

Ի տեսողաց ծաղր և տընալ .

Ոչ սլատահմամբ այլ հանապազ՝

Խօսին ըզբանս այլատարազ :

ԼՂԼ և ոմանք նենգաւ վարին՝

Մինչ տան յաճախ բարեկամին .

Կամ այսպանել ըղնա կամին ,

Կամ գողանալ զխորհուրդ նորին :

ԼՂբառն արբեալ լինի հարուստ

Որպէս չառեալ ինչ 'ի յայլուստ .

Ունիմ տսէ այնչափ ապրուստ ,

Ոսկի արծաթ՝ ազնիւ հաղուստ :

ԼՂահն արբեալ առտտանայ ,

Եւ մեծամեծս խոստանայ .

Մինչ սթափի տալ մոռանայ ,

Եւ զխոստացեալն ուրանայ :

ԼՂԼ ոմն արբեալ զինքն գովէ ,

Ոմն զձընողս իւր նըզովէ ,

Իսկ ոմն արբեալ իսկոյն լռէ ,

Ոմն անպատշաճ բանըս ճառէ :

Լ՝յլ ոմն արբեալ ժանտակոկորդ
Երդնու 'ի Խաչ և 'ի Հաղորդ .
Եւ որպէս շուն անամօթիւսած
Դառնայ անդրէն յիւրըն վախած :

Լ՝յլ ոմն արբեալ կայթէ սլարէ ,
Ոմն հրացան առեալ լարէ .
Ոմն յառին կալ ոչ կարէ ,
Եւ ոմն ըզՏէր տանըն վարէ :

Նլման սոցին թէպէտ անբաւ
Գոյր և հնար գրել կարգաւ ,
Բայց զայսքանեացս ասացի բաւ ,
Ըստ որում և 'ի վեր եգաւ :

Նմահ արքայ յաւիտենից ,
Աստուած հանուրց Տէր բոլորից ,
'Ներող՝ գթած՝ երկայնամիտ
Եւ աներկբայ յոյս ճշմարիտ :

Գոչեմ առ քեզ սրաիւ բոլոր՝
Մըշտահարուստ Տէր թագաւոր ,
Անեղ ծընունդ անեղի Հօր՝
Ամենակար ամենազօր :

Հայցմամբ Մօր քոյ անարատի
Կրողի լուսոյդ 'ի յարդանդի .
Միջնորդութեամբ Փայտին կենաց
Յօրում կայիր բազկատարած :

Եւ մաղթանօք յառաջնեթայ
 Կարապետի Վանիգ կենաց .
 Աղաչանօք սուրբ Պրսակին՝
 Համայն սրբբոց քոյ անդրանկին :
 Արիաջան ծառային քոյ
 Լուսատուին մերոյս Հոգւոյ ,
 Արթուն անուն հայրապետին՝
 Բաղմաչարչար նահատակին ,
 Տուր ինձ Հոգի ըզգաստութեան ,
 Սէր հանձարոյ և գիտութեան ,
 Ոչ հետեւիլ շուայտութեան ,
 Եւ գարշելի արբեցութեան :
 Արկ Տէր զինեւ երկիւղ և տհ ,
 Միշտ անմուաց ունել ըզմահ ,
 Սիրել ըզքաղց , զծով , ըզպահ ,
 Յերանութեան միալ անտահ :
 Առ խղճալիս արա խղճող ,
 Որովոյնի կող անխըճող .
 Մի՛ եղէց կեր անչէջ հըրոյն
 Տալով ըզկեր գարշ սրկորոյն :
 Պահեա՛ն զիս Տէր վարաք Նոյի ,
 Պարկեշտութեամբ Գանիէլի ,
 Լինել պահօք քեզ հաճելի՝
 Ըստ Մովսէսի և Եղիայի :

Յիշեց՛ Տէր մըտաց իմաց

Զ վարս մաքուր ծառայից քոց .

Ճգնաւորաց՝ հարցըն՝ սրբոց՝

Համանմանեաց դասուց վերնոց .

Թէ պէտ վարիլ նոցին յարմար

Անմարթ է ինձ և անցարմար .

Երոց միայն ինձ գաղափար

Առեալ կացից պարկեշտաբար :

Փոխան նոցին գոլոյն ՚ի քաղց՝

Մի՛ կրեցից զսրկորոյն աղց .

Փոխան նոցին ծարաւ գոլոյն՝

Չեղէց երբէք սիրող գինւոյն .

Փոխան գալար խոտ բանջարոյն՝

Տալ չափաւոր բոկեր վարոյն .

Եւ փոխանակ վարուց նոցին՝

Խղճք իմ հաճոյ քեզ եղիցին .

Այլ և մաքուր հայցմամբ նոցին

Դասեցս՝ Տէր զիս ընդ նոսին .

Եւ ընդ վերին զօրաց հրաբուռն

Փառք քեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյն :

ՋՆՆՈՒԹԻՒՆ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ

Յաղագս Բղջախոհութեան :

- ՁԺԴ. **Տ**ե՛ր ապուէն՝ կեանք իմ և լոյս ,
 Անխաղաղ Փրկիչ Յիսուս .
 Վըհատելոյս աներկբայ յոյս ,
 Եւ դարձուցիչ մոլորելոյս :
- Որ զամենայն ծանրաբեռինս
 Կոչես սիրով և ըղբերիս .
 Զնւր աշխատեալք եկայք առ իս՝
 Որք հանգստեան ունիք կարիս :
- Եւ այլ ուրեք քաջալերես ,
 Զիմ նմանիս առ քեզ բերես .
 Եւ այն բան քոյ յուսադրէ զիս ,
 Թէ ոչ մերժեմ զեկեալն առ իս :
- Ստահացեալ անսուտ խոստման՝
 Դիմեալ առ քեզ գամ նորոգման .
 Զիս 'ի յախտէ գարշ գիծութեան
 Արա ազատ Տէ՛ր գթութեան :
- Հուր ցանկութեան տիրեալ ինձ արդ ,
 Համայն բարեաց առնէ անզարդ .
 Եւ վաժաշոտ օձն այն քարբ
 Սպանանէ զիս հայեցմամբ :

Բայտ երջանիկ երից մանկանց
 Գոչեմ առ քեզ բազկատարած .
 Հայցեմ և ինձ արասցես սոյց՝
 Անյիշաչար ներող գըթած :

Օ, որս 'ի հրոյն բաբելական
 Աղատեցեր Աստուած և Բան ,
 Փրկես' և զիս նոցին նըման
 Ի կայծականց դարչ ցանկութեան :

Որպէս որսորդ միշտ ուռ կանաւ՝
 Եւ սատանայ շամբուշ կընաւ .
 Մի՛ թողուր զիս կարթիւ կորզել ,
 Եւ ուռ կանաւ իւրով ձըգել :

Ի եւեռեա զմիտս 'ի քո երկիղ ,
 Կալ օրինաց քոց 'ի շաւիղ .
 Չտալ կնոջ շրթանց տեղի ,
 Որ դառնանայ քան զլեզի :

Եւ քանզի միտք անիմաստից
 Երթայ ըզհետ անհամեստից .
 Ոչ երկնչի 'ի կայսերաց ,
 Եւ ոչ խորշի 'ի տըգեղաց :

Եւր բղձախոհ և վավաշոտ
 Է դարշէլի գէշ ժահահոտ ,
 Յորմէ հրեշտակ Ելին խորշէ՝
 Քան 'ի նեխեալ զազիր գիշէ :

- Սիրաք առ այս բարեոք ասաց
 Վասն անհամեստ լրիտի կանանց ,
 Թէ են իբրեւ կաւ գլուխաց ,
 Կտիւն արժան յանցաւորաց :
- Նա և կոչի 'ի յիմաստնոյն
 Կինն անպարկեշտ՝ մահ դառնապոյն .
 Նա է հարուած եղիպտական՝
 Որ զկենդանիս համայն ըսպան :
- Եւ որ ըզբող սընուցանէ՝
 Համայն զինչս իւր կորուսանէ ,
 Զի գարշութիւն նա և գինի
 Բառնայ ըզտիրտ բանականի :
- Որպէս ասէ սուրբն Յովհան
 Քաջ բաբունին Ոսկեբերան ,
 Փարթամութիւն հոգւոյն շնորհաց
 Բառնի յանձնէ զազրագործաց :
- Եւր վաժաշտ և աղտեղի
 Շնորհաց հոգւոյն չունի տեղի ,
 Ասէ Յուդաս վասն նոցին՝
 Են չընչաւորք չունող զսգին :
- Եւ Յօբ վասն չարեաց չարին
 Խնդրէ ասէ վայր գիճային ,
 Այն է ըզտիրտ բղձախոհին
 Եւ վաժաշտ գիճասիրին :

Դործ տըսփանաց խըթան չարին ,
 Եւ շընացողք գրաստ նորին .
 Ախտիւս այսու խըթեալ տանին
 Ի հուր անշէջ յաւիտենին .

Օ ի թաթաւեալ արեամբ հանգերձ
 Ի հրոյն անշէջ մնայ անդերձ .
 Չար ցանկու թեամբ պղծեալ մարմին՝
 Ասի հանգերձ վաժաշ անձին .

Թէ սոյն հանգերձ ոչ լուացի ,
 Զերմ՝ արտասուօք պայծառացի ,
 Անդ ՚ի յանշէջ գեհեան անկցի ,
 Յորմէ փրկիլ անկարացի .

Տըսփանքն է օձ ելիգորոս ,
 Որպէս ասէ Իլիգորոս ,
 Ընդ որ սողայ ՚ի նոյն վայրէ՝
 Ընդ գարշ հոսոյն ծուխ ելանէ .

Սըմին նըման յար և հանգոյն
 Ասէ Դաւիթ սաղմասերգուն ,
 Թէ ճանապարհք տան վաժաշ
 Յամենայն ժամ պիղծք են և գարշ :

Սլէտէ վասն շընացերց
 Ասէ թէ են իբր ըզհընոց ,
 Զորս պոռնիկ մի քորքոքէ ,
 Եւ անդ զոգիս նոցին եփէ .

ՋԼԳ .

Պարճեալ նման է ծըծըմբոյ ,

Եւ համեմատ լուցկեաց հըրոյ ,

Որպէս ծըծումբն է ժահահատ ,

Սըմին սարաս այր վաժաշոտ :

Նա լուցանէ հուր զերկրային ,

Իսկ սա ըզհուր դժոխային ,

Զորմէ ասէ և Եսայի՝

Թէ հուր նորա ոչ չիջանի :

Ի յողբըս իւր ողբոյ առ այս

Սուրբ մարգարէն Երեմիաս ,

Զի զգեցողք գիրգ հանդերձից

Արկին ասէ ՚ի գիրկս աղբից :

Նա և Պօղոս Կորնթացւոց

Զանձինս պոռնիկ շուն գոլ եցոյց ,

Եւ ոչ ժառանգ արքայութեան՝

Այլ սրտժապարտ ՚ի յաւիտեան :

Աղտեղութիւն աղեղն լարեալ ,

Քարչ ցանկութիւնն է նեւ տեղեալ ,

Որ չէւ յարիւն մարդոյ հասեալ՝

Առնէ իսկոյն անչընչացեալ :

Սիթէ չիցէ՞ յիմար արգեօք

Եւ կամ յանգուգն այնպիսի օք ,

Որ ծըրարէ ըզհուր ՚ի գոգ ,

Եւ զայրմանէ լինի անհոգ :

Սոյնպէս ունայն է յիմաստից
 Որ հուպ լինի անհամեատից ,
 Զի հուր անշէջ է կին շամբուշ ,
 Յորմէ չէ պարտ կալ անըզգոյշ :

Որ ցանկութեամբ հայի 'ի կին՝
 Անդէն շքնայ յիւրում սրտին ,
 Ըստ տէրունեան անսուտ բանի՝
 Որպէս ասէ 'ի Մատթէի :

Ինդդէմ որոյ միշտ անպատկառ
 Թէ պատահմամբ թէ կամակար՝
 Հայիմ 'ի քարբ թիւնապատար
 Առնուլ հոգւոյս վէրք չարաչար :

Փրկեալ զիս Տէր նեաից նոցին ,
 Որք ըզհոգիս խոր խոցեցին ,
 Անկեալ թողին զիս կիսամեռ ,
 Ըստ անկեւոյն գթա՛ յիս Տէր :

Օ, իս 'ի վիրաց տառղջացո ,
 Զաչս իմ յաւէտ ըզդաստացո ,
 Չհայել երբէք յիրս անպատկան
 Որ խոցոտէ զոգիս մարդկան :

Վեղեցկութիւն կանանց բողից
 Է գինդ օսկի 'ի քիթ խողից ,
 Նա և են շանց հանգուենակից՝
 Ըստ իմաստնոյ ուրու մն ասից :

Զիւի .

Արդարեւ իսկ նման են շանց՝

Որք ոչ ունին յատուկ իւրեանց ,
 Զի էգ նոցին ընդ հոյլս արուայ ,
 Արուք նոցա են ընդ բաղմոց :

Հոյլք դիճասէր վախաշ անձանց
 Ըստ ամեհի ձիոց անսանձ
 Տեսաւ զգեղ լեկտի կանանց՝
 Դան արշաւ մամբ ՚ի նոցին ցանց ,

ՋԾ. Սուրբն Յովհան Ոսկերեբան
 Ճառէ ՚ի բանս իւր խրատական
 Զանմառ թիւն որդւոց մարդկան՝
 Որ գեղեցիկ կընօջ ցանկան ,

ՋԾԱ. Կին գեղեցիկ և կին տրգեղ
 Էն երկրեան ասէ մի ցեղ ,
 Բայց մինն ունի ըզմորթ շքեղ ,
 Որ երեւի պայծառ ագեղ ,

Զայնժամ եթէ մըտօք քոյին
 Բարձրեա ըզմորթ մարմնոց նորին ,
 Խօհոյն տչոց քոց երեւին
 Զիւրք ընդ արեամբ՝ ոսկր ՚ի նմին ,

Արդ թէ նրմա սիրահարիս՝
 Ոչ վըրիպիմ ասեւ մոլիս ,
 Ըստ խոյտառակ լինել կամիս ,
 Եւ անդ այրիլ աճապարիս :

- Օ՛ր հուր է կին և դու խրոխ , 287 .
 Յորմէ 'ի բայ լեր երկիւղիւ .
 Եւ գրեթէ այսու առթիւ
 Կորուստ անձանց եղիւ անթիւ ,
 Է՛ղն 'ի ջրայ գոյացեալ կայ ,
 Անկեալ 'ի ջուր 'ի լոյճ դառնայ ,
 Այր 'ի կանանց սեռէ ծնանի ,
 Մերձեալ 'ի նա ապականի :
 Ս'ի հայեացիս յէդ անբարի ,
 Որք կան 'ի յանցս ճանապարհի ,
 Զի են նրման հրրացանի ,
 Յորոց հոգիդ ըսպանանի :
 Թարթիչք նոցա նման նետի 288 .
 Մըխին 'ի սիրտ առն անմըտի ,
 Ճարիրն աչայ և դեղն այտի՝
 Նման լարեալ որդայթի :
 Աին անպարկեշտ է դեղեալ վարդ ,
 Եւ հոտ նորին թիւնէ զմարդ ,
 Կամիս մընալ անտի աղատ ,
 Թարց հայեցման փախիւր 'ի բայ ,
 Հայցեմ 'ի բէն Սուրբդ սրբոց
 Միջնորդութեամբ ընտրելոց քոց ,
 Զիս 'ի նոցունց պահեա անփորձ ,
 Եւ 'ի նետից նոցին անխոց :

Սագդաղէնին Մարիամու՝

Տուր ինձ յիշէլ զօրն իմ մահու .

Դիմել առ քեզ փափագանօք ,

Թանալ զոտս քո արտասուօք :

Սրբել հերօք՝ սուրբ հաւատով ,

Եւ համբուրել մեծաւ սիրով ,

Եւ օծանել անոյշ իւզով ,

Միշտ խղճալեաց ողորմելով :

Օ, ի ընդ նրմին արժան գտայց

Լսել 'ի քէն ձայն տւետեաց .

Թողցին սրմա զօր ինչ գործեաց ,

Զի ըստ որում զիս յոյժ սիրեաց :

ԶԿԴ . Տուր ինձ հաւատ ըստ Բախաբին ,

Մի՛ մատնեցից զանսրարտ հողին ,

Արանց չարաց Երիբովին՝

Այսոց դիւաց դժոխային :

Պահամբ ըրտես ծառայից քոյ՝

Պահեալ եղև 'ի քէն անփորձ ,

Ա՛ստ 'ի սըրոյ անդ 'ի սլաութոյ՝

Որպէս ըզմի ոք ընտրելոյ :

Տէր և Փրկիչ արարածոց

Փրկեա և զիս 'ի չար գործոց .

Շիջո յինէն մեղաց ըղբոց ,

Զի ապրեցայց 'ի դժոխոց :

Ըստ Յուդիթայ Տէր ինձ Տէր տուր՝ 242.

Պարկէշտութեան ունել ըղտուր .

Կորուստ գլխոյ չար իշխանին՝

Հողէփեռնեայ ճակաճանին :

Ըրիանալ գէթ իբրեւ կին ,

Զինիլ ընդ գէմ գիճասիրին ,

Առ 'ի փրկել ձեռաց նորին

Ի զաղրութեանց զանմեղ հողին :

Ըստ Յովսէփայ տուր ինձ զինիլ , 243.

Վալաշուհւոյն յաղթող լինիլ .

Մատնիլ կամաւ 'ի մահ 'ի բանտ՝

Քան անկանիլ 'ի մեղաց կարթ :

Կլլեալ բռամբ չոր բանասարկուն

Գարշ ցանկութեամբ զիմ վերարկուն ,

Դահճապետի կընծջ հանգոյն

Քարչէ 'ի մահ զիս դառնագոյն :

Որ փրկեցեր զարին Յովսէփ ,

Փրկեաւ և զիս անեղ աներբ .

Տուր ինձ թողուլ նրման նրմին

Սէր զաշխարհիս ըստ վերարկուն :

Չար ցանկութիւն դարչ աղտեղի

Է ցաւ հոգւոյ մարդկան ցեղի .

Որք 'ի նմանէ չեղեն 'ի բոց ,

Պատահեցան թշուառ կենաց :

Բառ խմասանոցն՝ է սա ուսկան ,

Այլ և ձեռաց ստից կապան .

Եւ միշտ ձրգէ զորդիս մարդկան

Ի փորձութիւնքս զանազան :

Սա առ Նոյիւ Զուրս հեղեղաց

Առ ընդ հանուրս առեալ տեղաց .

Բայց զորդիս ութ Աստուած պահեաց՝

Որք ՚ի յախտէս կային ՚ի բաց :

Եւ իմ անկեալ ՚ի ցանց չարին

Որպէս մարդիկ ՚ի նոյն դարին ,

Դրսաւերք մարդկան տաթիւ կամին

Սիրտ իմ ՚ի սէր անասնային :

Լձենակալ փրկիչ Նոյին ,

Եւ կեցուցիչ որդւոց նորին ,

Պահեա և զիս նըման նոյին

Ի Զուրց մեղաց գարշ հեղեղին :

Դարձեալ և ախտ Սողոմոնոց

Տեղաց յերկնից ծրծումք և բոց .

Քաղաքն ազնիւ արար հընոց ,

Յօրմէ եհան Տէր զԱմլա անփորձ :

Զէի . Հեռացո Տէր ՚ի խորհրդոց ,

Այլ և յանգուստ մլտաց խմոց .

Զյիշել երբէք զանյիշելին՝

Գարշելի շանց ըղգարշելին :

Քանզի և շունք յայամ մասին
 Քան զարուամոլս պարկեշտ ասին ,
 Յորմէ աստէ որք ոչ կտան՝
 Ըստ Սողոմոն պատուհասին :

Չքնաղ սրգւոյն Մանուէի
 Քաջ ախոյեան Խարայէի ,
 Խաւարեցաւ միջօրէի ,
 Եղեւ գրաստ աղօրէի :

Լշն է Սամվատն պերճահամբաւ 22.
 Որ առիւծու յաղթող գլտաւ ,
 Ի պղծուհւոյն մինչ խաբեցաւ՝
 Յաչաց լուսոյն նա թափեցաւ :

Որք կան ախտիւս այս վարակեալ ,
 Արդարեւ իսկ են կուրացեալ ,
 Զանցիշէլին յայտնի գործեն ,
 Զայլս աչացու և կոյր կարծեն :

Դարձեալ այս ախտ ՚ի թիւր մլտաց
 Զերկիւղ Ելին վանէ ՚ի բաց ,
 Որպէս յերկուց դատաւ որաց՝
 Զարդարն անմեղ զրարարողաց :

Ո՛րնչ անհրլու չար տըս փանաց
 Գտաւ արին ՚ի մէջ կանանց ,
 Զուր դատեցաւ յարանց չարաց՝
 Առ ՚ի բռնիլ յաստի կենաց :

Սակայն ընհա Աստուած պահեաց
 Պատիժ նոցին առ որս էած ,
 Ըստ դու շակման հոգերգողին՝
 Անկան 'ի գուր զոր փորեցին :
 Պահեա՛ գիս Տէր բառ Շուշանայ ,
 Պատժեա զստին իմ սատանայ ,
 Որպէս ընհա 'ի չար ծերոց՝
 Փրկեա՛ և գիս յայտոց պղծոց :

ԶԶԶ . Ուրէն յեղբարս մեծ և յառաջ
 Ախտիւս այսու և զէւ տըհած ,
 Զի բառ որում հօր իւր ըզհարձ՝
 Ապականել ոչ պատկառեաց :

Օ զօրհուժիւն հօր ոչ ժառանգեաց ,
 Որպէս օրէն էր անդրանկաց ,
 Այլ և լուաւ զաղէտալիս ,
 Անդրանիկ իմ մի՛ եռացիս :

Օ ի վախճառք ոչ զհարձ էին՝
 Այլ ըզմաքուր տաճար նորին
 Մինչ պղծութեամբ ապականեն՝
 Պատժապարտին 'ի յԱնեղէն :

Կորուսանեն զանդրանկութիւն ,
 Ոչ վայելեն հօր զօրհուժիւն ,
 Այլ և լրսեն զանէծս յէն ,
 Ի հաւրն անշէջ երթայք յինէն :

Սուրբ մարգարէն աստուածաբան
 Հոգեհուազ Դաւիթ արքայն
 Յորժամ անկաւ յախտ շնութեան՝
 Զանմեղն Ուրեա ՚ի զուր ըսպան :

Սուրբ մարգարէ առ մարգարէն
 Առաքեցաւ ՚ի յԱրարչէն ,
 Եւ մինչ հարցաւ առակօրէն՝
 Դատեցաւ նա գոլ անօրէն :

Յորժամ յայտնի ցուցաւ նրմա ,
 Յորդ արտասուօք գոչեաց՝ մեղայ :
 Որ ընկալար զմեղայն Դաւիթի՝
 Լոյս անաղօտ անմաւթ արփի ,

Ինկալ և զիմա տալաշխարան ,
 Եւ ողջացո զհոգւոյս խարան :
 Տուր արտասուօք նրմին նրման
 Գոչել առ քեզ ինձ ողորմեայն :

Եւ և Ամօն նորին որդի
 Անկաւ ՚ի կարթ սոյն օրսորդի ,
 Առթիւ սիրոյ իդականի
 Յանկարծօրէն ըսպանանի :

Օ ի սէր նորին որ առ Թամար՝
 Արար ըղնա իբր զյիմար ,
 Կատարելով ըզգործ վատթար՝
 Կրեաւ մահաւամբ անարգաբար :

- ԶԳ.Զ. Դարձեալ այս ական զՍողոմոն
 Արար յիմար և անդգոն .
 Ոչ ամուշէր իբր անկրօն
 Մատուցանել կըսոց պաշտօն :
 Սէր դարչելի կանանց շամբուչ
 Սովաւ զաշխարհ դարձոց յապուչ .
 Զխորդ խարի յիգաց նուառ
 Հոգեհանձարըն գերիմաստ :
 Իսկ թէ արձանըն անդամանդ
 Հողմով այսու եկաց ՚ի քանդ ,
 Զի՞նչ լինիցի հողաշէն յարկ ,
 Թէ ոչ խկոյն հիմնադատակ :
 Որով ուստք գող անհաւատ
 Ատաւ ինիլ յանձին իմաստ ,
 Զի դարչ ցաւոյս ոչ այլ ինչ ճար՝
 Քան զիտխչիլն յառթէն ՚ի տար :
 Ո . Էւ Մանասէ այսու կարթիւ
 Ածեալ եղեւ ՚ի մեղս անթիւ ,
 Ի սէր կանանց այնքան մոլեալ
 Մինչ հայրենի զօրէնս թաղեալ :
 Անշուշ կըսոց երկրորդադեալ ,
 Էւ ոչ այնու յագուրդ գտեալ ,
 Զվարժիչ իւր զԱմովաձին
 Կըտրեւ ընդ մէջ ետ սղոցին :

Կանգնեաց բազին 'ի տան Էին ,
 Յորմէ մերժեաց զանուն նորին ,
 Ըզպոշտօնեացս սուրբ խորանին
 Եւ 'ի ճարակ սուր սուսերին :

Եւ ըզպատիւ Սանդոզին
 Եւ գարշելի պիղծ պատկերին ,
 Թողեալ 'ի բաց հօրն ըզխրատ՝
 Գտաւ հասաչին իւր օղերախտ :

Եւ ես նըմին նման գտլով ,
 Ըզկանանս հարց 'ի բաց Թողլով ,
 Երկիր պաղեմ ոչ պատկերի՝
 Սակայն մեզաց գարշ օղանդի :

Որոյ վանն բարւոք ասաց
 Ոմն 'ի սրբոց վարդապետաց ,
 'Նոյն է սպաս տանել մեզաց՝
 Եւ ձուլածոյ գարշ պատկերաց :

Սպանանեմ ըզհոգածուս
 Եւ զօգտակար գործըս հոգւոյս ,
 Ո՛չ թէ սըրով և սըղոցմամբ՝
 Այլ 'ի սրտէ միշտ ատեցմամբ :

Օ, 'ի սր ատէ զեղբայրն անմեզ՝
 Եւ մարդասպան արիւնահեզ ,
 Ըստ առածի երանելւոյն
 Շընչամարութ առաքելոյն :

Նա յետ այնքան մեղաց անբաւ

Ապաշաւ եալ ընտիր գլտաւ ,

Ոչ ըստ նորին այլ յոյժ ստեալ

Ապաշաւ եւ չածի զմշտաւ :

Եւ դու Աստուած հանուրց եկց

Ընկալ փոխան նորին կրօնց՝

Ըզդու զնորեաց բանս իմ զղջման

Ընդ արտասուաց նորին բըղխման :

ԹԺ . Հերովդիաս արքայն թշուտա

Անագորուն վախճն չար՝

Ածեալ զըռամբ զեղբօրն զկին

ԶՀերովդէ շամբուշ լրկաին :

Մոլեալ ՚ի սէր բորբորիտին՝

Ամենագարշ պիղծ պոռնըկին ,

Որոյ հայցմամբ եղ ՚ի բանտի

Զամբիծ տառաղին յանապատի :

Եւ ըստ խընդրոյ կաքաւողին՝

Դիւապատկեր գլտտեր նորին

Հաստ բզգլու ի սուբբ Մկրտչին՝

Կարապետի մերոյ Փրկչին :

Եւ եւ անթիւ բիւր զեղեբանս՝

Որք կան ծընեալ ՚ի յախտէս այս ,

Արդարեւ են միտաց անհատ՝

Զի ճնանին զօրհանապաղ :

- Ի՛ ըստ որում վիպէլն անկար ,
 Եւ վիշտ մտաց մերոց տըկար ,
 Վասն այն զամանս թողեալ անճառ՝
 Դառնամ առ Տէր մաղթողաբար :
 Հայցեմ 'ի քէն երբեակ և մի՝
 Անեղ աներբ անճառելի ,
 Ազերսանօք սրբոց պարուց՝
 Դարձս զմելա 'ի չար վարուց :
- Սրովբէարար սրբոյ լերին
 Մօրն մաքուր սրբոյ վիմին ,
 Սուրբ թագուհւոյն զօրաց վերին՝
 Մարիամու անաղա Կուսին :
- Որոյ հայցմամբ Հայր դրթառատ
 'Նայեա յանձն իմ ամենապարտ ,
 Պահեա՛ յուէա զիս անարատ ,
 Եւ մի՛ թողուր հայիլ յարատ :
- Քառաթեւին ամենազօր՝
 Յարմէ անբաժ կաս Բանրդ Հօր ,
 Պարծանք ազանց երկոտասան
 Շնորհիւ խաչիդ քո կենսական .
- Հեռացո Տէր զիս 'ի մեղաց
 Եւ 'ի յախտէս այս չարազգեաց ,
 Զի մի՛ անկայց յանճիջ 'ի հուր ,
 Ուր լալ աչաց է դառնալուր :

Պաղատանօք վերին զօրաց

Ըզբեզ յաւէտ փառատրոզաց ,

Սուրբ աթոռաց դասուց վերնոց ,

Եւ հրեշտակաց լստորայնոց :

Որ միշտ վասն իմ գոչէն առ քեզ ,

Զգործս ձեռաց չառնել անտես ,

Յօղեալ բլղօղդ առատապէս ,

Եւ լուա զիս 'ի գարշ ախտես :

Աղերսանօք արուսեկի՝

Ճաղման լուսոյդ աներեկի ,

'Նորոյս բոկիցըն՝ աւարտ հընոյն ,

Սուրբ Յովհաննու մեծ ամբողջոյն ,

Տուր ինձ հոգի բղղատառութեան ,

Ոչ հետեւիլ գարշ ցանկութեան .

Զերկիւղքս սուրբ զիր պահապան

Աչաց իմոց Աստուած և բան :

Պարագլխոյն անթիւ սրբոց՝

Արիւնաներկ ծառայից քոց ,

Պըսակ անուն նահապատակին՝

Եւ վաղահաս սլրտղոյ Խաչին .

Ըստ վկային քո ճշմարտի

Արիացո զիս 'ի մօրտի՝

Մարտիլ ընդ գէմ քարածգողաց ,

Ի գաղանաձիգ նետից զիւսոց :

Զորեքասան առաքելոյն՝
 Վեհին սրբոյ արթուն անուն ,
 Նահատակին քաջ և արի
 Հայաստանեայց լուսավառի :
 Հօրն մեծի Հայոց հանուրց ,
 Սուրբ արձանին լուսակառոյց ,
 Անմարմնական նորին բարուց ,
 Դարձս զիս Տէր 'ի չար վարուց :
 Առաքելոց քոյ մաքրերամ՝
 Զօրս ընտրեցեր քեզ բարեկամ ,
 Արմաւենեացն Սաղիմոյ ,
 Մաքուր աղբերց ուրբ 'ի նրմա :
 Աղբիւր կենաց անմահութեան ,
 Վտակ սիրոյ և գլխութեան ,
 Տուր ինձ ըմպել կենաց ջրոյն
 Որպէս ետուր Սամարացւոյն :
 Տեսանողաց մաքուր գընդին ,
 Ի Մալսէսէ մինչ ցԱմրոյդին ,
 Որք միանդամ դու շտկեցին
 Զբէն Որդի Հօր ծոցածին :
 Հայցմամբ նոցին անհրաժեշտ
 Հնարհեա ինձ Տէր վարս անպարկեշտ ,
 Եւ ուղղափառ վարդապետաց ,
 Այլ և նոցին աշակերտաց :

Օջաղեկերանալը բանից նոցին ,

Բանասիրաց հուսկ և յետին ,

Իմաստնոցս զիս ընդ նոսին՝

Իմաստութիւն հօր միածին :

Երջանկաւ և ապրուց մաքուր ,

Սուրբ աղաւնեաց լուսափետուր ,

Որք մասնեցին զինքեանս ՚ի սուր ,

Անցին կամաւ ընդ հուր ընդ ջուր :

Հեղմամբ արեան սուրբ վկայից՝

Անխաղար ողորմեա՛ ինձ .

Մահումբ նոցին որ վասըն քս՝

Մեղօք մեռեալ զանձն իմ կեցո :

Ճգնաւորաց և միանձանց ,

Մըշտաշարշար մաքուր անձանց ,

Գոչեմ առ քեզ հողի՛ Աստուած՝

Լուր և իմում՝ պաղատանաց :

Ի զխմամբ նոցին սուրբ արտասուաց

Շիջս յինէն՝ բղբոց մեղաց .

Վասն նոցին սուրբ մաղթանաց

Սաստեա դիւին չար սուփանաց :

Եւստապսակ սրբոց իրմբից

Ըստ իմաստնոց կուսից հընդից ,

Պահեա զիս Տէ՛ր մաքրութեամբ աստ :

Եւ ընդ նոսին մեծ յառաքաստ :

Օգտիրիճ հաւատ, աներկբայ յոյս,
 Եւ սէր անկեղծ սուր ինձ հիգոյս.
 Զիւղ ճրագի, պատրոյդ և լոյս,
 Գալ առ անմահ փեսայդ Յիսուս:
 Օխ ընդ նոսին վայելցից
 Զանճառ բարիս Երկ և ից.
 Եւ քեզ ընդ Հօր և ընդ Հօգւոյ՝
 Երբորդ ութեանդ համադոյ,
 Ընեղ անճառ անհատ բնութեան
 Տացուք ըզփառս ընդ դոհութեան՝
 Այժմ և յապա և յախտեան:

Եւ այն զոր ցտցանեն զվատատաք բանիս :

Եւ յայտնեն վերջատատաք զանուն սգոյիս :

ՌԻԱ. **Լ**ՄԵՆԱՓԱՅԸ, անմութ արփու
 ւոյն անեղի ,
 Գերամարութ սուրբ օթա-
 րան և տեղի :
 Վամբար լուսոյ մըշտանըշոյլ
 անաղօտ ,
 Մըթացերոյս խաղաղութեան
 առաւօտ :
 Երանուհւոյդ յամենասուրբ
 անախտէ
 Հայցեմ հանել ՚ի յեսակոն
 չար ախտէ :
 Բաղերտեա զիս յանսուրբ վա-
 րուց կող ՚ի տար ,
 Վանեա յինէն հպարտութեան
 զայսլն չար :
 Սրահ սրբութեան մարութ սա-
 ճար հոյակապ ,
 Ընդ հովանեաւ քո պահեա
 զիս անտապնապ :

Աղտակա զիս 'ի դարչ մեղաց
և կեցս ,

Տապան նոյեան 'ի հեղեղաց
ապրեցս :

Ունին քաղցու նեխեալ հոգւոց
մայրուր աղ ,

Ըղկարեմբոս առողջացս
անյապաղ :

Եդեմորու զիս կենսապարգեւ
ջրով քո՝

Հրով մեղաց տապեալ զու-
գիս զովացս :

Իսկ սրբութեան անմահ բանին
մայր և կոյս ,

Սիրով քոյին բարձ ընթախանձն
'ի հիգոյս :

Չահաղգեստեալ սուրբ կուսանոց
դու պարծանք ,

Սրովբէաճեմ լուսակառոյց
սուրբ քաղաք :

Արդ աղաչեմ զիս 'ի չարեաց
պահպանեա ,

Զախա բարկութեան հերքեա
յինէն և վանեա :

Ներկայացաւ աչաց խմաց դառն
ըզմահ ,

Չի մի երբէք եղէց ՚ի քառն
և անահ :

Իմաստնացա զանգէտ տխմարս
անխմա ,

Ունիլ ըտպտեր՝ իւղ և սղտու
րոյգ ՚ի նրմա :

Կա սից հնդից բառնաղ և իւղ
՚ի յաման ,

Ոչ սրննէլ անդ փաճառօղս
անագան :

Կրցա երջանիկ զիս ՚ի կապից
արձակեա ,

Ի դարշէլի ծաւաթենէ
զիս փրրկեա :

Ոսկի ստփար, մանանային գեր-
յարդոյ ,

Մերժեալ յինէն սէր տրծա-
թոյ և զոսկւոյ :

Յընչից այլոց և յաղբերէ
օտարէ

Փախչիլ ՚ի բոց , նա և ՚ի չար
ագահէ :

Արեւի գլխի վրէժն զի սիրով

ի սրտէ,

Ասեւ զայն ինչ որ վրնասէ՝

ոչ օգտէ,

Նաւ շահաբեր զիս ի յալեաց

ամրացո,

Նաւապետեալ յանբոյթ հան

զիստ զիս հասո,

Լին արեւու և լուսափայլ մար

գարիտ,

Ամպ տիրաբարձ, աթառ Երն

ճշմարիտ,

Նսեմացեալս հան ի մըթցո

յայսմանէ,

Զի բերկրեցայց ի յարեւոյդ

ծաղմանէ,

Հերբեա յինէն ըզցանկութիւն

յարաժամ

Որկորոյն գարշ մի տալ զկեր

տարաժամ,

Լծեւ ոչ բնու ինամ մարմնոյ

անյաղի,

Մասնեւ հրոյն յաւիտենից

ըզհոգի,

Սերժեա յինէն Այն երջանիկ
զախան գարշ :

Մի բղջախոհ եղէց երբէք
և վախաշ :

Եւք արեւու ծագող արփւոյն
Հօր փառաց ,

Անդանառու անմահ պրաղոյն
ծառ կենաց :

Սոլի գերիս եօթանց մեղաց
մահացու ,

Ծոյլ և անյադ , վէս և բնակ
նախանձու ,

Ըգահու թեան նետիւք խոցեալս
ողջացո ,

Ի բարկութեանց , ի տաժանաց
զիս զերծո :

Տուր ինձ փախչիլ յեօթանց մե-
ղաց յարակայ ,

Սընալ յամէն մասանց նո-
ցին տարակայ :

Յ Ա Ղ Ա Գ Ս

Ա Հ Ա Գ Ի Ն Դ Ա Տ Ա Ս Տ Ա Ն Ի Ն

Ա ՐԱԲ ՈՒՆԵԱՅ աստուածաբան ՌԿԹ .
 Զօրէ վերջնայ գրի այս բան ,
 Թէ յառաջ քան զգաստաստան
 Լինին նշանք հնգեառասան ,
 'Նախ՝ քան զլերինքս բարձրագոյն՝ ՌՀ .
 Բարձրանան ծովք քառսուն կանգուն ,
 Յերկրորդ աւուրն դաշտանան ,
 Մինչ հազիւ գան 'ի տես տկան ,
 Յերրորդ աւուր՝ յոյժ մեծամեծ
 Ելանեն կէտք ծովուն յերես .
 Յորում ասի՝ ձայն ահագին
 Մինչեւ յերկինս որոտացին ,
 Չորրորդ՝ հողմովք յոյժ ահագին
 Համայն շինուածք երկրի քակտին ,
 Սատակեցին թռչունք՝ սողունք ,
 Թէ՛ մեծամեծք և թէ՛ փոքունք ,
 'Ենաւք յոյնժամ գան 'ի մի վայր
 Լի տրամու թեամբ անմխիթար ,
 Աղաղակին ողորմածայն ,
 Զի հասեալ է նոցին վախճան :

Հինգերորդումն լինի նըշան ,

Էւ այն կարի հիացական .

Ճառք տունկ և բոյսք հողապատեան

Կաթեն յերկիր բզցող արեան :

Ի վեցերորդ օր վէճ առ վէճ՝

Որպէս մարտիկք գան գէճ ընդ գէճ ,

Անդ ընդ իրեարս հարկանիցին ,

Ի չորս մասունս բաժանիցին :

Յօթներորդումն՝ յերեսաց Տեառն

Գեաք հրեղէնք ծծմբախառն՝

Յորդախաղաց յառնիցեն յելս ,

Ընթանալով մինչ յարեւելս :

Յութերորդումն՝ հիմունք երկրին

Ահեղ ցնցմամբ տառանեացին .

Մինչ ոչ ումէք կալ 'ի յոսին ,

Այլ 'ի կործան գալ ընդ գետին :

Յիններորդում աւուր համայն

Վերինք , բլուրք , ձորք ամենայն

Հաւատարին ընդ հարթ դաշտաց ,

Մինչ ոչ լինել խափան աչաց :

Յօր տասներորդ՝ որք կան մնան

Օթագանեալ ազգք մարդ կան

Ի տունս , 'ի շէնս և 'ի տանիս ,

Ի ձորս , 'ի ծերպս և 'ի մայրիս :

Ի յանասրատս և ՚ի լերինս ,

Ի յայրս , ՚ի խորս և յայլ տեղիս ,

Թափառնակի իբր զխեղագար

Յածին մալար և անբարբառ ։

Յօր մեռաւտան՝ շիրիմք համայն

Բայեալ լինին միանգամայն ,

Եւ գիտկուիք յտին կանգնին

Շուրջ զեզերօք գերեզմանին ։

Իսկ ՚ի յաւուր երկոտաւան

Երեւեացի յերկնից նըշան ,

Մինչ թօթափել թախ աչաց

Յերկնից յերկիր պարբ աստեղաց ։

Յերեքոտաւան աւուր վախճան

Լիցի կենաց համայն մարդկան .

Ի տաաներորդ չորրորդ աւուր՝

Օգբ ատեղերք գտաին ՚ի հուր ։

Ի տաաներորդ հինգերորդ օր

Երկինք լերկիր և զիցին նոր ,

Ահա նըշանք հընդեառաւանք՝

Զորս ճառեն աստուածաբանք ։

Յայս է վաան դատաստանին՝

ՌՁԵ .

Եւ յաղագս տեւման նորին ,

Ըսկըսանի և աւարտի .

Ի միջոցի ժամու վեցի ։

Ըստ Մատթէի և ըստ Դաւթի
 Վկայութեանցն ճշմարտի,
 Զի Տէրն ասէ ՚ի Մատթէի՝
 Թէ դոց փեսայն մէջ գիշերի :

Դաւիթ ասէ՝ ընդ առաւօտս
 Ըսպանանել ըզմեղաւորս .
 Մէջ գիշերոյ մինչ ցառաւօտ
 Է անթերի ժամ վեցերորդ :

Ի հարկանել վերջին փաղոյ՝
 Յառնեն մեռեալքն ՚ի հողոյ .
 Իսկոյն հոգիք առնուն մարմին ,
 Ընդ որս անլոյծ կապօք կապին :

Ներկայանան ՚ի յատենի ,
 Եւ դասք կրկին անդ բաժանի .
 Եւ զատանին ըստ Տեառն ասից՝
 Մարութ դասինք ՚ի սեաւ ոյծից :

Կոյցեն յաջմէ հօտք լուսաթոյրք ,
 Արդարքն տսեմ անմեղ համբոյրք ,
 Այծք սեւադէմք կան ՚ի ձախմէ ,
 Որք ապտտամբք են յարարէ :

Յայնժամ նշանք չարչարանաց՝
 Խաչ և բեւեռք Փրկչին փառաց ,
 Յարեւելից դայցեն յառաջ՝
 Քան զարեգակն լուսաճաճանչ :

Լըրեւեացին կողին խոցուած ,
 Ըսպիք ոտից՝ այլ և ձեռաց ,
 Յոր հացեացին գառքն կուրաց ,
 Ազգ ըն հրէից աստուածուբաց :
 Լըւ տեսանեն զերեսս եին ,
 Զոր մերթ թքօք սցսւանէին ,
 Եւ զգէմս որում տարտակս հանին՝
 Թեւադքօղեալ սերովքէին :
 Ընա որ մերթ ծաղր տռնէին ,
 Սաբսեալ դողան յահէ նորին
 Երկինք և զօրք լուսերամին ,
 Երկիր և որք են ՚ի նըմին :
 Ո՛հ թէ զիմրդ պատեալ ահիւ
 Կարդան եղնի հանդերձ վայիւ ,
 Ապաշնորհ ազգն հրէից ,
 Զորս մերթ սնոյց հացիւ երկնից :
 Ըստ կատարի առածն Դաւթի՝
 Որ վասն ահեղ այս ատենի ,
 Դնին հրեայք թշուառական
 Ոտից Տեառն զերդ պատուանդան :
 Որք փոխանակ Տեառն արարչին
 Արարածոց երկիրպագին ,
 Ամաչեցեալ յամօթ լիցին ,
 Անպատասխան անդ կարկեսցին :

Սինչ հարցանեն՝ ո՞ւր են ձեր կուռք ,
 Որոց նուէրս զոհից ետուք .

Եթէ Աստուածք իցեն ըստոյդ ,
 Յուսացելոցդ լիցին թիկունք :

Ըլէն ժլոյկըհ անօրինաց՝
 Որ Բանին Հօր ոչ հաւատաց ,
 Այլ ՚ի համար մարդարէից
 Դասեն զԱստուածըն բոլորից :

Ստան այնորիկ տալ ոչ հաճին
 Պատիւ և փառս սրբոց Խաչին .
 Տեսեալ յայնժամ՝ ամաչեացեն՝
 Աղիսղորմ հաւաչեացեն :

Օրր օրինակ աստ ոչ սրտառին ,
 Անդ ՚ի նմանէ անարգեացին ,
 Յանդոյս խաւարն աղջամղին
 Ածեալ յաւէժ անդ տանջեացին :

Նըման սոցին են յոյժ բազումք
 Անհաւատից երամք և խումբք ,
 Խըլին որպէս ծառք անսլոտուղք ,
 Չեն ըստ սրում՝ աստուածատունի :

ՌՃԳ . Որոց վասն յԱստուածորդւոյն
 Կնքի վըճիւ հաստատադոյն ,
 Որոց չունին զմկրտութիւն
 Ոչ մըտանել յարքայութիւն :

Իսկ յեկեղոցն 'ի լոյս հաւատա
 Գտանին չորք քան դանհաւատա ,
 Ի տանջանոց նոցին որ անդ՝
 Փոքր 'ի շտառ արտոցութ արդ :

Յորժամ բաղմի արքայն վառաց
 Յահէզ ախտ գատատառանոց ,
 Անդ 'ի յատեան գայցեն յառաջ
 Ամբատանողք մեղաւորաց :

Դառք անմարմին պահապանոց , ՈՃԶ .
 Եւ սեւագունդ ջոկք գիւաց ,
 Երկիրք և զօրք լուսղինաց ,
 Այլ և երկիր ընդ տարերաց :

Քանզի զոր ինչ գործեցաք ասա ,
 Յորս ծածուկ չիք և անցայտ ,
 Եւ ոչ կտրեմք լինել ուրատ
 Յաւուր յայնմիկ՝ յատենի անդ :

Եւ զի հրեշտակք մեր պահապան
 Որք միշտ 'ի մէնջ են անբաժան ,
 Գիտեն ըզգործս մեր և ըզբան՝
 Զարժանաւորս և զանարժան :

Նոյնպէս և դէպ ամենաշար
 Որք են չարեաց մերոց պատճառ ,
 Գիտեն զչափ և ըզհամար
 Դործոց մեր չար և անարդար ,

Տան տատ դորձել ըզգարչելս ,

Տեառն Աստուծոյ անհաճելիս ,

Եւ զրեն զայնս որպէս հօտար ,

Զի անդանօր արկցեն ՚ի ճառ :

Ղիաէ երկինք այլ և երկիր

Ներգործութիւնս մեր և ըզկիր ,

Յորոց ծածկի և ոչ մի իր ,

Զի են վարուց մեր սրտամագիր :

Տեսեալ տարերց զանձինս վտաթար

Շնորհաց Փրկչին տարախտարար ,

Զբարիս իւրեանց յածելն ՚ի յայտ՝

Յանդիմանեն ընդսա անդ :

Ղոչէ երկին ձայնիւ աղգու ,

Թէ ես էի քեզ լուստտու ,

Զցայգ լուսնիւ զաստեղս ետու ,

Եւ զարեգակն յառաւօտու :

Լնդէն և հուրն կանչէ խակոյն ,

Զքեզ պահէի ես ՚ի ցրտայն ,

Ինեւ խահիցդ անուշարար

Հանդերձանացդ կաց խահարար :

Չայն արձակէ և օդն անտի ,

Թէ զառ և տուր շնչոյդ տայի ,

Մերթ հնչելով քեզ հողմն զով ,

Մերթ ցուրտ և ջերմ՝ միշտ կշռելով :

Պոչէ ներքուստ և հողն՝ ո՛չ ևս

Ի վերայ իմ կրէի զքեզ .

Եւ մանաւանդ պտղովք պէսպէս

Տածէի զքեզ որդիսպէս :

Եւ ջուրն ասէ , ո՛չ դու էիր

ՌՃԺԷ :

Որ միշտ ինեւ զովանայիր ,

Զաղտ հանդերձիդ՝ այլ և մարմնոյդ

Առ իս դիմեալ լուանայիր :

Եւ յառի բարեաց մեր բարեբախտ՝

Ընդէր գլտար դու ապերախտ .

Զի որպէս մեք ծառայ քոյին ,

Նոյնպէս և դու Ստեղծողին :

Եւ դու ՚ի մէնջ առեալ պաշտօն՝

Չեղեր Էին պաշտօնաձօն ,

Ե՛քեզ ո՛վ վատ և անբղգօն՝

Յաւէտ պատիժ ճակ՝ և ըմբոն :

Յայնժամ երկինք ահեղ գոչմամբ

Որոտալով և լի ցաւմամբ՝

Ասէ փախիր յինէն ՚ի բաց ,

Թէ ո՛չ այրիս դու հրայրեաց :

Եւ հուրն ասէ՝ յինէն փախիր ,

Թէ ո՛չ մտոնեմ զքեզ ՚ի մոխիր .

Եւ օդն ասէ՝ երթ ՚ի կորուստ ,

Աճեմ կարկուտ քեզ ՚ի վերուստ :

Եւ հողքն թէ՛ բացեալ զծոց՝
 Յայուցն գրեզ մասնեմ խորոց .
 Եւ ջուրն անդէն՝ թէ խեղդամահ
 Զքեզ բառնամ յերկիւզ և յահ :

Դժոխք բացեալ զիւրն բերան
 Կռէ առ ինքն հալածական
 Զմեղաւորս, թէ է արժան
 Կրթել յինքեան մեղաց փոխան :

ՌՃԴ. Լնդ կարգաւորքն չարք կարկին,
 Որք ոչ ծանեան զսրտիւ կարգին,
 Անլուծական տուամք պրբկին՝
 Որք յանարժանս ՚ի Զոհ մատչին :

Որք ընթացան անկարգաբար
 Ի գինեատունս և ՚ի վաճառ,
 Թողլով ինքեանց յանձնեալն զհօտ
 Անայցելու և անարօտ :

Որոց վասն տայցեն համար
 Ի յատենի անդ անաչառ,
 Որք կիսամեռ թողեալ անցին,
 Գողով անհող վիրաց նոցին :

ՌՃԵ. Իշխանք հպարտք որք ոչ հաճին
 Լքսել զաղերս որք տընանկին,
 Այլ զոր ինչ հարկս ընչեղք սրտոին՝
 Դընեն և զայն լուծ տընանկին :

Ո՛վ դատաւորան անխիղճ մլտաց ,
 Զորքս և զայրիս շարժեն 'ի լաց .
 Հարկ յարքունուստ խնդրեն 'ի յոյնց ,
 Որք ոչ ունին սլարէն անձանց :

Լ՛րդ այնպիսի անադորունք
 Որ անխընամ են և անդուժք ,
 Վէս և հըսարտ իշխանազունք
 Անշէջ հըրոյն լինին յար նիւթք :

Եւ մեծատունք կարօտ անձանց
 Չետուն աստէն հանդերձ և հաց ,
 Ի յատենի անդ մերկ գտցին ,
 Այլ և կարօտ կենաց հացին :

Եւ որոց ձեռք են աստ անբաց ՈՃԼԱ.
 Ընդդէմ որբոց և տընանկաց ,
 Եւ ոչ նոցա արացէ այց
 Մըշտահարուստ արքայն փառաց :

Եւ որք հեղին զարիւն անսլարտ՝
 Ըստ Կոյենի են սլատժադարտ ,
 Եւ որք մատնեն զոք 'ի վընաս ,
 Տանջին յաւէտ անդ ընդ Յուդաս :

Լ՛ստ շահառուք անադորուն
 Կեր լինիցին որդանց անքուն ,
 Աստ զերկրածինս կողոսլտեցին ,
 Անդ և ինքեանք կողոսլտիցին :

ՌՃԼԴ. Որք դողացանն և որք գաին ,
 Եւ զոր առինն՝ յուրաստ եկին ,
 Թէ ոչ տատեն հատուցանեն
 Գանձեն ինքեանց փող բոց անդէն :

Որք ոչ ուղիղ կշռեն չափեն ,
 Այլ պարզամիտ զանձինս խաբեն ,
 Անդ ՚ի կշիռս ամենարդար
 Հատուցանեն միոյն հազար :

ՌՃԼԶ. Չար դատաւորք ժանտաքարուք ,
 Արծաթասէրք , կաշառառուք ,
 Ագահութեամբ թիւրեն ըզդատ ,
 Դատապարտեն զաղքատն անպարտ :

Օղորտաւորն առնեն արդար ,
 Յորմէ առեալ են ըզկաշառ ,
 Ի յատենի անդ անաշառ
 Սինչ դատեսցին արդարաբար ,
 Եւ յարտաքին անըյս խաւար ,
 Ամօք անթիւ և անհամար
 Դատապարտիլ յաւէժաբար :

Որք ըզճառայս անխղճաբար
 Վարեն ՚ի գործըս չարաչար ,
 Անդ իրաւունս լինի նոցունց
 Ի յարաբէն բոլորեցունց :

- (3) որում զօձիւն անխիղճ տերանց
 Մատենն 'ի ձեռս դերեվարաց ,
 Արկեալ լինին 'ի հուր անանց՝
 Ի յօթարանս անխիղճ դիւաց :
- Այբ հետեցին Տեառն բանին ՌՃԽԱ .
 Եւ զճնողս անպատուեցին ,
 Ալեաց նոցին չեղին զուք ,
 Եւ բնկալան զանեծս 'ի քուք :
- Եւ յալեւոյթ 'ի տիս նոցին
 Զխրնամօր զանց արարին ,
 Անդ 'ի դժոխս թաղեալ կացցեն ,
 Անոյցելու 'ի յարարչէն :
- Եւ որ ուտէ զմիս եղբօր իւր ,
 Բամբոտեւոյ ըզնս 'ի զուր ,
 Անդ իրաւամբ անկցի 'ի հուր ,
 Կեր վեշապաց լիցի միս իւր :
- Արբ զամուսինս իւրեանց թողին , ՌՃԽԴ .
 Եւ մերձեցան յոյլ անկողին ,
 Մինչեւ 'ի կուրծս անկեալ թողին
 Ի հուրն անչէջ դժոխային :
- Արբ սուտ երդնուն յէին անուն ,
 Թէ և ոչ աստ պատիւս տանուն ,
 Այլ անդ համակ 'ի մէջ հրբոյն
 Խաշտանդեացին ամբ անհուն :

- ԹՃԻԶ . Եւ որք լըսեն բան յօտարէն ,
 Յունկն միւսոյն տարեալ հանեն ,
 Սասնեալ զսէրն 'ի նոցանէն՝
 Զատեւութիւն անդ սերմանեն ,
 Թէ աստ զղջալ ոչ կամիցին ,
 Շրթունքն 'ի հուր անդ վարսեացին .
 Եւ սեւադէմ գիւացըն խումբ
 Պարեպեն հուրք և 'ի ծըծումբ :
 Որք 'ի սրահու առաւօտուն ,
 Ի ժամ բաշխման շնորհաց հոգւոյն
 Ոչ գան յաղօթս՝ սյլ կան 'ի քուն ,
 Գեր զանասունս անմըտադոյն :
 Վերմակ նոցին լիցի խաւար ,
 Եւ անկողին հուր մըշտաւիտ ,
 Անդ նիրհեցեն յաւէժաբար ,
 Ուր լալ աչաց է անդադար :
 ԹՃԺ . Իսկ անհամեստ կանանց լըկտի ,
 Որք պըճնեալ գան յեկեղեցի ,
 Տան դեղ այտից և կեղծ պիտակ ,
 Որովք լինին գիւատեսակ :
 Եւ 'ի որսալ զանձինս վաւաշ ,
 Ձրդել 'ի մեղս ամենադարշ ,
 Ոչ ճանաչէ ընոստ Տէր ,
 Որք ըզլեցան գիւաց պատկեր :

Օխւրն ըստ ինքեան հանէ 'ի վեր ,
 Զսրտակեր չարին տայ չար կայսեր ,
 Որպէս և ինքըն յայտնապէս
 Ի կըտակի իւրում' ասէր :

Կին հըմայող աղանդաւոր , ԹՃԾԳ .
 Պըղծալիզու , չարայորդոր ,
 Մանկուէս արդար կամ բազմահօր
 Ըսպանանէ յարգանդի մօր :

Որք տան դեղ ինչ յամառութեան ,
 Եւ արգելիչ սերմնառութեան ,
 Եւ կամ առ իմ լինել վիժման՝
 Շնչաւորեալ անմեղ մանկան :

Օխ յիրաւի են մարդասպան ,
 Զունին երբէք տալ պատասխան ,
 Անկցին 'ի գետ հրահոսան ,
 Այրիլ ամօք անեղբական :

Եւ որք 'ի գալ կարգաւորին՝
 Արհամարհեն և ոչ կանդնին ,
 Անդ 'ի վերայ անշէջ հըրոյ
 Անշարժաբար նըստեալ այրին :

Յանհաւատից զեկեալն 'ի լոյս՝
 Թէ անդամեալ առնեն անյոյս ,
 Զանյուսութեան պատիժ նոցին
 Առ իմ եղեալքըն կըրնօցին :

ՌՃԾԸ. Վէրակացուք սուրբ տաճարի ,
 Որք համարին զանձն արժանի
 Եկեղեցւոյ ուտել ըզդանձ՝
 Որպէս մըշակ որ զիւրն վարձ .

Սինչ ոչ կամին տատ վըճարել ,
 Եւ անդ չունին հասուցանել ,
 Ուտի արժան են մըտանել
 Անդ այնպիսիքն 'ի բանտ անել :

ՌՃԿ. Եւ որք այլոց տան ըղիւրատ
 Աս 'ի մընալ յուէտ անախտ ,
 Նախ պարտին կալ ինքեանք աղատ ,
 Յառ թէ մեղաց մնալ 'ի զատ :

Իսկ թէ այլոց բեռինս բառնան ,
 Ինքեանք մատամբ ոչ մերձենան ,
 Են պատժակից դպրացն այն՝
 Զորս վայէ անմահ բերան :

ՌՃԿԲ. Որք արարին ըզար յիշոց ,
 Անդ լինանին հուրը դըմօխոց .
 Արտահանեն որպէս հընոց՝
 Այրիչ ինքեանց զանճջ ըզրոց :

Որոց լեզուք կիզեալ տապին ,
 Ի ծարաւոյ ամբախակին ,
 Բերանք նոցա նեխեալ հատին ,
 Յորմէ զազիր որդուէք բղխին :

Որք ուրացան ըզհաւատոս Փրկչին՝ ՌՃԿԴ .

Յահէ մարդկան առթիւ ջնջին ,

Ի սոսկալի աւուր վերջին

Ի մատենէ կենաց ջնջին :

Եւ որք թողին զօրէնս և զկարգ՝ ՌՃԿԵ .

Զորս 'ի պահէլ եղին սուրբ հարբ ,

Ի բուն կրօնից իւրեանց հետեալք ,

Եւ առ օտար աղգս դիմեալք ,

Ոչ ընդունին 'ի Լատինաց ,

Ոչ 'ի Հայոց , ոչ 'ի Յունաց ,

Յորոց հետեալ եղեն 'ի բաց

Որպէս Յուդաս 'ի մետասանց :

Եւ այնպիսի որք ոչ թողին

Ըզարարոս եղբօրն և զընկերին ,

Եւ ոչ նոցա թողեալ լինին՝

Ըստ առակի բիւր քանքարին :

Եւ որք զեղբարս ոչ սիրեցին ,

Անդ և ինքեանք ոչ սիրեացին .

Զի որ ինչ աստ սերմանեցին

Անդ վայելեն յարդիւնս նոցին :

Ընդուստ մանկուհիքն Բեթելին ՌՃԿԹ .

Որք զեղիսէ պապանէին ,

Որոց հասեալ արջք անտառին

Անխղճաբար պատառեցին :

Որք ըստ նոցա են ապիրատ ,

Անդուսպ , անկիրթ և անխրատ ,

Նրման նոցին պատժեցին անդ՝

Յանքուն որդանց ամօք տնհատ :

ՌՃՀԱ. Լն պատժապարտք և հարք նոցին ,

Որք ըզնոսա ոչ կըրթեցին .

Զի կախաղան պատշաճաւոր՝

Անկիրթ մանկանց պարանոց հօր :

Լ և անդանօր դասք հսկարախց

Խոնարհեցին ըստ Տեառն ասից ,

Զի ընդ նրմին են պատժակից՝

Որ ՚ի յանդունդս անկան յերկնից :

Լնդէն և դասք նախանձոսաց

Լինին ճարակ հրոյն անանց ,

Քանզի շըրթունք զըրպարտողաց

Կեր լինիցին անքուն որդանց :

Որք բարկացան տարապարտուց ,

Անդ բարկութիւն հասցէ նոցունց ,

Քանզի Տէրն բոլորեցունց

Գող պարտապան զայնրս եցոյց :

Օ՞ղլք առ բարիս և ՚ի յաղօթ

Ամաչեցեալ լիցին յամօթ ,

Յանմահական հացէն կարօտ՝

Եւ ՚ի լուսոյն միշտ անազօտ :

Ագահք նրման թօնուտ ամսոյ ,
 Թէ ոչ ցօղեն տընանկ որբոյ ,
 Աստ ըզնոսին այրեն անբոյ ,
 Անդ և ինքեանք այրին 'ի բոյ :

Անդ որկրամու ծառայք փորոյն ,
 Եւ պաշտօնեայք գարշ որկորոյն ,
 Երիկամուհին ընդ ճարպ իւղոյն
 Բորբոքեացին 'ի մէջ հըրոյն ,

Որք աստ հըրով գարշ ցանկութեան
 Առ գարշելիա վառեալ գըտան ,
 Ի գուբ հրոյն իբր 'ի սլտան՝
 Տոչորեացին 'ի յաւիտեան ,

Ոյք ոչ պահեն ըզկիւբակին , ՌՃԷԹ .
 Են արժանի պատժոց կըրկին ,
 Աստ 'ի չարեաց ոչինչ փրկին ,
 Եւ անդ յանհուն բարեաց զըկին :

Իսկ որք առնեն կախարդութիւն , ՌՃԶ .
 Եւ որք տայցեն առնել ըզնոյն ,
 Աստ արտաքսին յեկեղեցւոյն ,
 Անդ ոչ մըտցեն յարքայութիւն ,

Որք 'ի վերայ հիւանդ մանկան ՌՃԶԱ .
 Կարդան ըզգիր կախարդական ,
 Կամ զըրժիժ չարակնութեան
 Տան 'ի գըրել ինքեանց պահպան :

- Լ՛րդ գիտելով և քահանայն ,
 Մինչ կարդայ այնց զաւետարան ,
 Լինի կըցորդ նոցին մեղաց ,
 Անկցի ընդ այնս 'ի հուրն անանց :
- Ո՛րք ոչ զղջան՝ խոստովանին ,
 Եւ 'ի մեղաց ոչ հրաժարին ,
 Անդ 'ի գլբի անդընդային՝
 Ի զըզմանէ ոչինչ շահին :
- Սինչ աստ կարեն ատել՝ տունեն ,
 Ատել կամին անդ՝ ոչ կարեն ,
 Յայտնել միում աստ տմաչեն ,
 Անդ մինչ յայտնի՝ լան հառաչեն :
- Թէ աստ զղջմամբ յայտնէ միոյն
 Զանկարգաբար գործըս մարմնոյն ,
 Այն աստ և անդ մնայ գաղտնի ,
 Մինչ նըշմարանք երբեք չյայտնի :
- Օ՛րոց մինչ ցաստ արկի 'ի վէտ
 Անտերիւր և անվերէտ ,
 Զայնց ամենից վարկաց 'ի դէտ՝
 Կարճ 'ի կարճոյ ճառել զայս կերտ :
- Ոչ անարժան սլատարագիչ ,
 Եւ ոչ որպէս Յուդայ մասնիչ ,
 Ոչ անողորմ յափշտակողք ,
 Ոչ շահաւութ և ըստանողք :

Ո՛չ գողք և ոչ կաշառառութ ,
 Եւ ոչ խի տեարք անխիղճ բարութ ,
 Ոչ անուղիղ կշռողք չափողք ,
 Եւ ոչ տգտհք՝ յամիշտակողք :

Ո՛չ ուրացողք և ոչ հետեալք ,
 Եւ ոչ կախարդք՝ կիւտահմայք ,
 Ոչ նախանձոտք և բարկացողք ,
 Ոչ որկրամուք և շընացողք :

Ո՛չ սխտակալ և ոչ անաէր ,
 Ոչ կին լըկտի զիւապատակեր ,
 Ոչ գարշելի յիշոցնատութ ,
 Ոչ ծոյլք հըպարտք և ոչ քըսութ :

Ո՛չ անխըրառ մանեկանցըն հարք ,
 Ոչ անամօթ երգմընահարք ,
 Ոչ նախատորդք կարգաւորաց ,
 Ոչ անհնաղանդք իւր ծընողաց :

Ո՛չ քարողացըն անլըսողք ,
 Ոչ տաճարի յընչիցն ուտողք ,
 Ոչ պահողք զօր կիւրակէին ,
 Եւ ոյլք բաղումք նման սոցին :

Ի գիրըս սուրբ յոյանի ցուցան
 Գող անժառանգ արքայութեան ,
 Այլ լիցին նիւթ յանշէջ գեհեան
 Անդ տանջանացն անեզրական :

Եւ արդ փասն երկրորդ դասին՝
 Որք ընդ աջմէ կան անհատին ,
 Արմուէնեաց նման ծաղկին՝
 Որպէս յայտ է յերգոց Դաւթին :

Եւ արեւոյ սրբոց պարուց՝
 Լուսաւորչաց ազանց հանուրց ,
 Ընդ սրս և զիս արքայ փառաց
 Լուսաւորեա լուսով անանց :

Սարգարէից նախագուշակ
 Զքէն Որդի՝ Հօր համակարգ ,
 Զիս ընդ նոսին ծառայս անարգ
 Ի լուսեղէնն մուծցես ՚ի յարկ :

Հայրապետաց մաքուր խմբից ,
 Վարդապետաց սրբոց գլնդից ,
 Զաշակերտեալս նոցին բանից
 Փրկեա ՚ի հրոյն յաւիտենից :

Ռգնաւորաց սրբոց դասուց
 Որք ըզգեցան խորգ և ըզքուրծ ,
 Որոց փոխան տացի ՚ի քէն
 Հանդերձ փառաց՝ յարկ լուսեղէն ,
 Հայցմամբ նոցին ընկալ և զիս ,
 Եւ զարգարեա՛ ըզմեկ հոգիս
 Աստ զանազան գործովք բարեաց ,
 Զի անդ գտայց զերծ ՚ի չարեաց :

- Սարսիրոտաց սրբոց կաճառ
 Որք մօքրեցան Եկդ տաճար ,
 Պըճ'նեալ 'ի քէն թաղիւ պոյծառ
 Փառաւորեն փառօք անձառ :
- Պահեա' 'ի սէր քո զիս անահ ,
 Տալ վասըն քո զանձն իմ 'ի մահ ,
 Թէ ոչ սրոյն ամբարըշտոյ՝
 Գոնէ տանիլ սրբոց վըշտոյ :
- Սուրբ կուսանաց երամբ կարգին
 Ի փեսայէդ պատուեալ յարգին ,
 Ոմանք առնուն պսակ կըրկին ,
 Ոմանք արժան են երրակին :
- Նախ ըզպըսակ արդարու թեան ,
 Առնուն երկրորդ վարձ կուսու թեան ,
 Եւ երրորդին նոքա արժան՝
 Որք և արեամբ կատարեցան :
- Յորոց շաւղաց եմ հեռագոյն՝
 Որպէս երկիր է 'ի յամպոյն ,
 Եւ ոչ արժան գոնէ միոյն ,
 Զերծո' միոյն 'ի դեհենոյն :
- Սիանգամոյն և հասարակ
 ՈՄԵ .
 Առաքինիք բազմատեսակ ,
 Որոց շնորհես պէսպէս պըսակ ,
 Են ըստ որում Եկդ մըշակ :

Եւ ի կերակրես ըզնոսա Տէր ,

Որք ետուն աստ սովելոյն կեր ,
 Զի փոխանակ առեալ հոցին՝
 Երանու թեամբ անդ լիապցին :

Եւ ի զիս Տէր լինել զարդիս

Առատաձեռն առ եղկելիս ,
 Յաւուր յայնմիկ յիշեալ և զիս ,
 Եւ կերակրես զսովեալ հոգիս :

Որք ետուն ջուր ծարաւելոյն

Արժանապցին անմահ ջրոյն՝
 Ըստ յայանապէս խոստման քոյն
 Առ Փոռինէ սամարոցին :

Եւ մահու թեան կենաց աղբիւր

Տոցես և ինձ պատքելոյս ջուր ,
 Զի մի լիցի 'ի մէջ հրոյն
 Անձն իմ կարօտ կաթ մի ջրոյն :

Որք հանդերձիւք աստ բրդեղէն

Մերկ տնանկին ծածկոյթ եղին ,
 Հանդերձ պայծառ և լուսեղէն
 Անդ բղղեցցին յանեղ Աէն :

Որք աստ 'ի տես գան հիւանդին

Եւ յարգելանս արկեալ անձին ,
 Մեղօք հիւանդ հոգիք նոցին
 Առողջացեալ անդ բուժեսցին :

- Որք ՚ի բանտէ ազատեցին ,
 Եւ արծաթոյ իսկ գնեցին ,
 Անդ ե ինքեանք ազատեացին
 Յանեւ բանտէ տարտարոսին ,
 Լնդ երանի ե տղքատաց ,
 Որպէս Փրկիչն մեր ասաց ,
 Զի նոցա է արքայութիւն՝
 Որք ոչ ունին ըզջորութիւն :
 Եւ երանի սըգաւորաց
 Որք աստ սըգան վասն մեղաց ,
 Զի անդ նոքա միութարին
 Որք աստ վասն մեղաց լային :
 Երդ երանի հեղոյ դասին՝
 Զի զոյգ պատուոյ արժանացին ,
 Նախ զերկիրս այս ժառանգեացն ,
 Եւ յերկրորդին կելով կեցցեն ,
 Եւ այնոցիկ իսկ երանի՝
 Որք են քաղցեալք ե ծարաւի ,
 Արդարութեան տակմ քաղցին՝
 Եւ ոչ մարմնոյ բուծող հացին :
 Շնորհօք Հոգւոյն աստ լիացին ,
 Տեսլեամբ Տեսուն անդ ըլմայլեացին ,
 Ընդ որս ե զիս հեզս անարժան
 Արժանացո՛ք թոյին տեսլեան :

- Եւ երանի՛ ողորմածաց՝
 Զի սղորմի նոցա Աստուած .
 Աստ ազատէ՛ ՚ի փորձանոց ,
 Անդ ՚ի դժնեաց չար տանջանոց .
 Լնդ երանի՛ սրբալիւ սրբոց ,
 Որպէս զոսկի մաքրին ՚ի բոց ,
 Միջնորդութեամբ բարեաց գործոց
 Տեսցեն զարքայն արարածոց .
- ՅԱստուածորդոյն խաղաղարարք
 Հաճոյացան կոչիլ եղբարք ,
 Եւ մանաւանդ գոլով արժան
 Անճառելի երանութեան :
- Օ ի բառ որում աստէն ջանան
 Երթալ ըզհետ խաղաղութեան ,
 Եւ անդանօր ՚ի հանդստեան
 Կալով կացցեն ՚ի յաւիտեան :
- ՌՄԻԲ . Որք դարձուցին ըզմեղսասէր
 Եւ մոլորեալ զանձինս առ Տէր ,
 Յաւուր յայնմիկ հոգիք նոցին
 Ի մահուանէ փրկեալ լիցին :
- Եւ փոխանակ վարձուց նոցին
 Անեղրական փառս բառուցին ,
 Եւ բազմութիւն մեղացն անձին
 Անդ յատենի մի յիշեոցին :

Որք արծաթով ըզմահապարտ՝

Կամ ըզգերիս գընեցին աստ ,

Մի գերեցին և ինքեանք անդ ,

Այլ և լիցին անդատապարտ :

Որք ընդ լացողս աստէն լացին ,

Անդ բերկրեցեալ ուրախացին ,

Որք ըզտրամեալս սիրեցին

Անդ յաւիտեան մի արբամեցին :

Որք օրհնեցին զանիծատուս՝

Որպէս ուսոյց մեզ Տէր Յիսուս ,

Եւ սիրեցին ըզթշնամին

Ըստ հրամանի պատուիրանին ,

Լնդ սիրեցին 'ի նոյն Բանէ ,

Եւ օրհնեցին 'ի նրմանէ .

Արա ո՛վ Տէր և զոխակալ

Թշուառ ծառայս՝ անօխակալ :

Լկեղեցւոյ ըզպաշտօնեայս՝

Զվարդապետս՝ ըզքահանայս ,

Որք պատուեցին յաշխարհի այս

Վարձատրեցին յէէն անհաս :

Լւ որք եղեն օտարասէր ,

Անդ ըզնոսա սիրեցէ Տէր .

Որք առաջնորդ եղեն կուրաց՝

Մի մնացեն նորա անայց ,

Եւ ամենայն որք միանդամ
 Ունին ըզդ որժ արդարու թեան՝
 Արժանապին ողորմու թեան
 Եւ անվախճան երանու թեան :

Եւ ես գոլով հանապազորդ
 Չարեաց անբաժ, և բարեաց խորթ,
 Վարուց սրբոց միշտ անհաղորդ,
 Փառաց նոցին անժառանգորդ :

Եւ արեւոյ և սրբոց հարց
 Զուղիղ կանոնս թողեալ 'ի բաց,
 Տամ զանձն իմ գարչ հեշտու թեանց,
 Յաղթեալ համակ 'ի մոլու թեանց :

Ո՛չ գիտելով ըզվարս իմ չար՝
 Կռնեն զիս Տէ՛ր Տէ՛ր և սուրբ հայր,
 Ոչ թէ միայն ոչ եմ արդար,
 Եւ ի քան զվտաթարս կարի վատթար :

ՌՄԼԴ. Օ՛խ ոչ եմ սոսկ աշխարհական,
 Ո՛չ քահանայ Տեառն սրտկան,
 Գործոց բարեաց անչարժ արձան,
 Կրնոջ Չափապ յար և նրման :

Ո՛չ կերակրոյ աղ համեմիչ,
 Ոչ քար հիման, ոչ կոփեալ կիճ,
 Ոչ կարգաւոր մարութ և ջինջ,
 Եւ ոչ ռամիկ տղէտ որ ինչ :

Ոչ ընդունիմ ՚ի սրբոց հարց ,
 Յորոց վարութեամ տարակաց ,
 Ոչ ՚ի ռամիկ պարզամիտաց ,
 Զի չեմ անենեղ համեմատ այնց :

Ոչ ջերմ սոսկ՝ ոչ ցուրտ յատուկ ,
 Զուր դուզնաքեաց գաղջ և անդուտ ,
 Ճարսաւելոց միշտ անօգուտ ,
 Որ ըմպէ զայն՝ և փոխէ փոյթ :

Այլ անուանիմ՝ սակայն նեխեալ , ՌՄԼԸ.
 Որ ոչ ՚ի յաղք լինի փոխեալ ,
 Եւ իրաւամբ արտաքս անկեալ՝
 Ի մարդկանէ լինիմ կոխեալ :

Չահեղ խորհուրդ պատարագին ,
 Մըկրտութեան և պըսակին ,
 Եւ այլ խորհուրդք նըման սոցին
 Որք կատարին յիկեղեցին :

Առ որս հըպիմ սրտիւ անսուրբ ,
 Եւ տամ կիզիլ զոգին իմ հուրբ .
 Եւ յամենայն գործս հոգեկան
 Արդարեւ իսկ եմ անպիտան :

Յուռկան մահու մինչ անկանիմ ,
 Յահեղ ատեան քարջեալ տանիմ .
 Ոչ ընդ բարիս յաման դընիմ ,
 Այլ ընդ խոտանս անկեալ լինիմ :

Եւ դու Փրկիչ ազգի մարդկան ,
 Շնորհիւ խաչիդ քո փրկական ,
 Հայցմամբ մօր քոյ անսպական՝
 Որում միայն կամ աստատան ,
 Սի մտանէր ՚ի դատաստան
 Ընդ ծառայիս անսլատասխան .
 Փրկեա ՚ի հրոյն անշիջական ,
 Ի տանջանոց անեղբական ,
 Բից սուրբքս քոյ արս՝ արժան
 Լրօել ըզձայն երանական ,
 Լինել յաւէտ ՚ի հանգստեան ,
 Տալ քեզ զփառս միշտ յաւիտեան .

Վ Ե Ր Ձ ,

ՅԼՆԿ ԳՐՈՅՍ

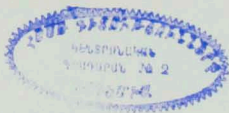
Առջարան մտունիս	ԺԳ :
Աղահու թիւն կարգաւորաց	ՈՀԷ :
Աղերս առ սուրբ անձանքն	Լ. ՌԻԼ :
Ամբաստանողք մեղաւորաց	ՌՃԶ :
Անարժան պատարագիւք	ՌՃԴ :
Անկարգ քնոյ վնասն	ՈԳ :
Արմատն ամենայն չարեաց	ՌԾԵ :
Բարեւոյց ոց արքայն	ՀԸ :
Բամբասողք են մարդաստանք	ՅԺԷ :
Բանասրկութ պատժին	ՌՃԽԶ :
Բարկացողք նմանին այսահարաց	ՆԼԷ :
Նմանին և արջից	ՆԿԶ :
Գարշելիք քան զուհս	ԶՀԷ :
Գեղեցկուիք անհամեստ կանանց	ԶԽԷ :
Գերխմաստն խաբի յիդաց	ԶՂԶ :
Գարձուցիւք մարտերոց	ՌՄԻԲ :
Դժոխազնեաց յիշոցատուք	ՌՃԿԲ :
Լեղճայրական յանդիմանու թիւն	ՆԱԲ :
Երանու թիւն սղորմածաց	ԶԻԴ :
Երդնու ըն արդեւանի	ԶԺԷ :
Չաղքատս կոչել ՚ի ճաշ	ՃԽ :
Զարատս յիշել մարդ կան մեղք են	ՆԱԳ :

Լ՛ր ՚ի պատուի մարդն	Է :
Լ՛նդդ էմ տե առն տրտունջ	ՅԶԳ :
Ընդդ էմ սաստիկ բարկացողաց	ՆՀԷ :
Թարթիչք անհամեափայ	ՋԾԵ :
Թշուառութիւն հպարտից	ՃՀԲ :
Թշուառք քան զհեթանոսս	ԶԳԸ :
Դամբ տե ելոյ դատաստանին	ՌՁԵ :
Դխտողքն տւանդից	ՌՃԼԴ :
Ի յանկողնոց դժոխոց	ՃԿԱ :
Ի շխանք անողորմք	ՌՃԻԷ :
Լ՛եզու անկարգ է սուր սրեալ	ՆԾԳ :
Լ՛եզու բամբասողին է հուր	ՅԺԶ :
Լ՛եզուի հարուածն չար է	ՆՁԷ :
Խարէսութիւն ՚ի տուրևստս	ՁԻԳ :
Խեղդեցաւ նախանձոտն	ՄԿԸ :
Խողի և բնդռան նմանին	
Նախանձոտք	ՄՀԸ :
Խոխ է այր , և կին հուր	ՋԾԴ :
Օ՛նողատեացք պատմին	ՌՃԻԱ :
Ծոյլք նմանին վայրի որթոյ	ՇԶ :
Կոխարդք և առիթք նոցին	ՌՃԶ :
Կարգաւ որք աղ անուանին	ՌՄԼԸ :
Կարգաւ որք հրեշտակք կոչին	ԽԵ :
Կին դիւ առե տակ	ՌՃԾ :

Կիրք մարմնոյն երեք են	ՀԶ.
Հարք անխրատ մանկանց	ՌՃԿԱ.
Հեղինակն հապարտութեան	ԻԵ.
Հեղինակն նախանձու	ՄԽԶ.
Հեղինակն սպանութեան	ՄԻԵ.
Հեղինակն ստութեան	ԶԺԲ.
Հետեւալքն ի սուրբ կրօնից	ՌՃԿԵ.
Հերովդէս մոլի արքայն	ՌԺ.
Հիւանդաց վերայ ընթեռնութեան	ՌՃԶԱ.
Հիւթն սրտի բանականաց	ՅԼ.
Չեռք անբաց տա աղքատս	ՌՃԼԱ.
Չիւթոյ նմանին ագահք	ՈԿ.
Վաղարախ համեմատքն	ՅԿԲ.
Ղալապ կնոջ նմանողքն	ՌՄԼԴ.
Ղակաճանն գլխաւոր	ԶԿԶ.
Ճարակ մկանց լինի նախանձասն	ՄԿԻ.
Սանտակի անկումն	Ռ.
Մանկունք անկիրթք և անխրատք	ՌՃԿԹ.
Մարդասպանք են ագահք	ԶԼԹ.
Մերով բնութիւն սղակաց տէրն	ՊԼԶ.
Մղութիւնք արբեցողաց	ՊԶԲ.
Յաղապս հապարտութեան	ԻԵ.
Յաղապս նախանձու	ՄԻ.
Յաղապս բարկութեան	ՅԶԶ.

Յաղազս ծուլութեան	ՀԺԷ :
Յաղազս տգահութեան	ՈԻԴ :
Յաղազս սրկրամուլութեան	ՉՉԳ :
Յաղազս բղջախոհութեան	ԶԺԳ :
Յովսէփ քաջն և արին	ԶԿԸ :
Նախանձ նահապետացն	ՄԾԻ :
Նախանձն եհան զտէրն ի խաչ	ՄՀԲ :
Նախանձառն շրջի անհանգիստ	ՅԼԴ :
Նեա երեքսոյրի՝ լեզու չար	ՅԻԳ :
Նշանք նախ բան զգատառան	ՌՀ :
Շանց ոչ երևին երամք	ՆԿ :
Շնոցսղաց պատիժքն	ՌՃԻԴ :
Շրջիկ կարգաւորք	ՉՀԵ :
Ոչ գաղարի տգահն	ՉԼ :
Ոչ է պարտ քամահել զորք	ՃԺԶ :
Ոչ ունողք զկնիք մկրտութեան	ՌՃԳ :
Ոչ սրահողք զօր կիւ բակէին	ՌՃՀԹ :
Ռենկիւրք բամբասողաց	ՅԺԸ :
Ռւրացսղաց պատիժքն	ՌՃԿԴ :
Չար և անիրաւ դատաւորն	ՌՃԼԶ :
Չարագ սրծացն յաջողութիւնք	ՅԿԴ :
Չարայորդ օր կանոցք	ՌՃԾԳ :
Պահօք հաճոցացեալքն ւն	ՊԻ :
Պողոտանք տա երջանիկ կոյան	Ա :

Պարզեք առարկինեաց	ՌՄԵ :
Պարն ամբաստան լինի	ՌՃԺ :
Ջուրն ի կայանի	ՇԾԶ :
Ուամիկք գիւրաւ փրկին	ՃԶԳ :
Ռաբէն զրկի յօրհնութենէ	ԶԶԶ :
Սանիսն քաջն յաղթի	ԶԶ :
Սէրն նոյ տոյ սուտ երգնուլ	ԶԺ :
Սուզանին յանգունգս նաւ խանձոար	ՄԾԵ :
Սուտ ասէ սխալալն	ՆԺԵ :
Սուտ է յոյն ագահաց	ՌԿԵ :
Սուտ է սարձանք հարարից	ԾԵ :
Սպանութիւն և նախանձ մի և նոյն է	ՄԿԵ :
Սլաշխառութեան մեղք	ԶԴ :
Վասն ահագին դատաստանին	ՌԿԹ :
Վասթարք քան զգազանս ևն նախանձոար	ՄՂԸ :
Վերակացութեան լեզուեաց	ՌՃԾԸ :
Վշտակրութիւնք առարկինեաց	ՅԿԹ :
Վնասն դատարկակեցութեան	ՌԵԸ :
Տգեղ և գեղեցիկ կին	ԶԾԸ :
Տեսակք բամբասանաց	ՅԺԲ :
Տրդատ արքայն հայոց	ԶԱ :

Բախտը սյունիկ աղտաի	249.
Բորովամու փքութիւնն	256.
Հանկացողք իշխանութեան	258.
Ցանկացողք դեղոյ կնոջ	26.
Փարիսեցւոց կեղծաւորութիւնն. ճժԲ.	
Փոր որկրամուկն դժոխք	276.
Քարոզիչք մաքուր կալ պարտին	ՌՃԿ.
() ձն ելիդ որոս	287.
Օձից և սողնաց նմանողք	ՅԹ.
Օրինակ հեղութեան ունել	
դքրիստոս	ԿԸ.

